

Hizqiyel

Allāh ke Rath kī Royā

¹⁻³ Jab main yānī imām Hizqiyel bin Būzī tīs sāl kā thā to main Yahūdāh ke jilāwatanon ke sāth Mulk-e-Bābal ke dariyā Kibār ke kināre thahrā huā thā. Yahūyākīn Bādshāh ko jilāwatan hue pānch sāl ho gae the. Chauthe mahīne ke pānchwen din * āsmān khul gayā aur Allāh ne mujh par muḳhtalif royāen zāhir kīn. Us waqt Rab mujh se hamkalām huā, aur us kā hāth mujh par ā thahrā.

⁴ Royā meñ main ne zabardast āndhī dekhī jis ne shimāl se ā kar baṛā bādāl mere pās pahuñchāyā. Bādāl meñ chamaktī-damaktī āg nazar āī, aur wuh tez raushnī se ghirā huā thā. Āg kā markaz chamakdār dhāt kī tarah tamtamā rahā thā.

⁵ Āg meñ chār jāndāron jaise chal rahe the jin kī shakl-o-sūrat insān kī-sī thī. ⁶ Lekin har ek ke chār chehre aur chār par the. ⁷ Un kī ṭāngeñ insānon jaisī sīdhī thīn, lekin pānwon ke talwe bachhron ke-se khur the. Wuh pālīsh kie hue pītal kī tarah jagmagā rahe the. ⁸ Chāron ke chehre aur par the, aur chāron paron ke nīche insānī hāth dikhāī die. ⁹ Jāndār apne paron se ek dūsre ko chhū rahe the. Chalthe waqt muṛne kī zarūrat nahīn thī, kyonki har ek ke chār chehre chāron taraf deḳhte the. Jab kabhī kisī simt jānā

---

* **1:1-3** 31 Julāī.

hotā to usī simt kā chehrā chal partā. ¹⁰ Chāron ke chehre ek jaise the. Sāmne kā chehrā insān kā, dāin taraf kā chehrā sherbabar kā, bāin taraf kā chehrā bail kā aur pīchhe kā chehrā uqāb kā thā. ¹¹ Un ke par ūpar kī taraf phaile hue the. Do par bāen aur dāen hāth ke jāndāron se lagte the, aur do par un ke jismon ko dhānpe rakhte the. ¹² Jahān bhī Allāh kā Rūh jānā chāhtā thā wahān yih jāndār chal partē. Unheñ muṛne kī zarūrat nahīn thī, kyoñki wuh hameshā apne chāron chehron meñ se ek kā ruḥ ikhtiyār karte the.

¹³ Jāndāron ke bīch meñ aisā lag rahā thā jaise koele dahak rahe hoñ, ki un ke darmiyān mashāleñ idhar-udhar chal rahī hoñ. Jhilmilātī āg meñ se bijlī bhī chamak kar nikaltī thī.

¹⁴ Jāndār khud itnī tezī se idhar-udhar ghūm rahe the ki bādāl kī bijlī jaise nazar ā rahe the.

¹⁵ Jab maiñ ne ghaur se un par nazar dālī to dekhā ki har ek jāndār ke pās pahiyā hai jo zamīn ko chhū rahā hai. ¹⁶ Lagtā thā ki chāron pahie pukhrāj † se bane hue haiñ. Chāron ek jaise the. Har pahie ke andar ek aur pahiyā zāwiyā-e-qāymā meñ ghūm rahā thā, ¹⁷ is lie wuh muṛe baḡhair har ruḥ ikhtiyār kar sakte the. ¹⁸ Un ke lambe chakkar khaufnāk the, aur chakkaron kī har jagah par āñkheñ hī āñkheñ thīñ. ¹⁹ Jab chār jāndār chalte to chāron pahie bhī sāth chalte, jab jāndār zamīn se urte to pahie bhī sāth urte the. ²⁰ Jahān bhī Allāh kā Rūh jātā wahān jāndār bhī jāte the. Pahie bhī ur kar sāth sāth chalte the, kyoñki jāndāron kī rūh pahiyon

---

† 1:16 topas

meñ thī. ²¹ Jab kabhī jāndār chalte to yih bhī chalte, jab ruk jāte to yih bhī ruk jāte, jab ur̄te to yih bhī ur̄te. Kyonki jāndāron kī rūh pahiyon meñ thī.

²² Jāndāron ke saron ke ūpar gumbad-sā phailā huā thā jo sāf-shaffāf billaur jaisā lag rahā thā. Use dekh kar insān ghabrā jātā thā.

²³ Chāron jāndār is gumbad ke nīche the, aur har ek apne paron ko phailā kar ek se bāin taraf ke sāthī aur dūsre se dāin taraf ke sāthī ko chhū rahā thā. Bāqī do paron se wuh apne jism ko dhānpē rakhtā thā. ²⁴ Chalte waqt un ke paron kā shor mujh tak pahuñchā. Yoñ lag rahā thā jaise qarīb hī zabardast ābshār bah rahī ho, ki Qādir-e-mutlaq koī bāt farmā rahā ho, yā ki koī lashkar harkat meñ ā gayā ho. Rukte waqt wuh apne paron ko nīche laṭakne dete the.

²⁵ Phir gumbad ke ūpar se āwāz sunāī dī, aur jāndāron ne ruk kar apne paron ko laṭakne diyā.

²⁶ Maiñ ne dekhā ki un ke saron ke ūpar ke gumbad par sang-e-lājaward † kā taḥt-sā nazar ā rahā hai jis par koī baiṭhā thā jis kī shakl-o-sūrat insān kī mānind hai. ²⁷ Lekin kamr se le kar sar tak wuh chamakdār dhāt kī tarah tamtamā rahā thā, jabki kamr se le kar pānwoñ tak āg kī mānind bhaṛak rahā thā. Tez raushnī us ke irdgird jhilmilā rahī thī. ²⁸ Use dekh kar qaus-e-quzah kī wuh āb-o-tāb yād ātī thī jo bārish hote waqt bādāl meñ dikhāī detī hai. Yoñ Rab kā jalāl nazar āyā. Yih deḥte hī maiñ aundhe muñh gir gayā. Isī hālat meñ koī mujh se bāt karne lagā.

---

† 1:26 lapis lazuli

2

Hizqiyel kī Bulāhaṭ, Tūmār kī Royā

¹ Wuh bolā, “Ai ādamzād, khaṛā ho jā! Main tujh se bāt karnā chāhtā hūn.” ² Jyoñ hī wuh mujh se hamkalām huā to Rūh ne mujh meñ ā kar mujhe khaṛā kar diyā. Phir main ne āwāz ko yih kahte hue sunā,

³ “Ai ādamzād, main tujhe Isrāīliyoñ ke pās bhej rahā hūn, ek aisī sarkash qaum ke pās jis ne mujh se baġhāwat kī hai. Shurū se le kar āj tak wuh apne bāpdādā samet mujh se bewafā rahe haiñ. ⁴ Jin logoñ ke pās main tujhe bhej rahā hūn wuh besharm aur ziddī haiñ. Unheñ wuh kuchh sunā de jo Rab Qādir-e-mutlaq farmātā hai. ⁵ Kḥāh yih baġhī suneñ yā na suneñ, wuh zarūr jān leñge ki hamāre darmiyān nabī barpā huā hai. ⁶ Ai ādamzād, un se yā un kī bātoñ se mat ḍarnā. Go tū kāñṭedār jhāriyoñ se ghirā rahegā aur tujhe bichchhuoñ ke darmiyān basnā paṛegā to bhī kḥaufzadā na ho. Na un kī bātoñ se kḥauf khānā, na un ke rawaiye se dahshat khānā. Kyoñki yih qaum sarkash hai. ⁷ Kḥāh yih suneñ yā na suneñ lāzim hai ki tū mere paighāmāt unheñ sunāe. Kyoñki wuh baġhī hī haiñ. ⁸ Ai ādamzād, jab main tujh se hamkalām hūngā to dhyān de aur is sarkash qaum kī tarah baġhāwat mat karnā. Apne muñh ko khol kar wuh kuchh khā jo main tujhe khilātā hūn.”

⁹ Tab ek hāth merī taraf baṛhā huā nazar āyā jis meñ tūmār thā. ¹⁰ Tūmār ko kholā gayā to main ne dekhā ki us meñ āge bhī aur pīchhe bhī mātām aur āh-o-zārī qalamband huī hai.

3

¹ Us ne farmāyā, “Ai ādamzād, jo kuchh tujhe diyā jā rahā hai use khā le! Tūmār ko khā, phir jā kar Isrāīlī qaum se muḵhātib ho jā.” ² Maiñ ne apnā muñh kholā to us ne mujhe tūmār khilāyā. ³ Sāth sāth us ne farmāyā, “Ādamzād, jo tūmār main tujhe khilātā hūñ use khā, peṭ bhar kar khā!” Jab main ne use khāyā to shahd kī tarah miṭhā lagā.

⁴ Tab Allāh mujh se hamkalām huā, “Ai ādamzād, ab jā kar Isrāīlī gharāne ko mere paighāmāt sunā de. ⁵ Maiñ tujhe aisī qaum ke pās nahīñ bhej rahā jis kī ajnabī zabān tujhe samajh na āe balki tujhe Isrāīlī qaum ke pās bhej rahā hūñ. ⁶ Beshak aisī bahut-sī qaumeñ haiñ jin kī ajnabī zabāneñ tujhe nahīñ ātīñ, lekin un ke pās main tujhe nahīñ bhej rahā. Agar main tujhe unhīñ ke pās bhejtā to wuh zarūr terī suntīñ. ⁷ Lekin Isrāīlī gharānā terī sunane ke lie taiyār nahīñ hogā, kyonki wuh merī sunane ke lie taiyār hī nahīñ. Kyonki pūrī qaum kā māthā saḵht aur dil aṛā huā hai. ⁸ Lekin main ne terā chehrā bhī un ke chehre jaisā saḵht kar diyā, terā māthā bhī un ke māthe jaisā mazbūt kar diyā hai. ⁹ Tū un kā muqābalā kar sakegā, kyonki main ne tere māthe ko hīre jaisā mazbūt, chaqmāq jaisā pāedār kar diyā hai. Go yih qaum bāghī hai to bhī un se ḵhauf na khā, na un ke sulūk se dahshatzadā ho.”

¹⁰ Allāh ne mazīd farmāyā, “Ai ādamzād, merī har bāt par dhyān de kar use zahan meñ biṭhā. ¹¹ Ab rawānā ho kar apnī qaum ke un afrād ke pās jā jo Bābal meñ jilāwatan hue

haiñ. Unheñ wuh kuchh sunā de jo Rab Qādir-e-mutlaq unheñ batānā chāhtā hai, ḳhāh wuh suneñ yā na suneñ.”

¹² Phir Allāh ke Rūh ne mujhe wahāñ se uṭhāyā. Jab Rab kā jalāl apnī jagah se uṭhā to main ne apne pīchhe ek garḡarātī āwāz sunī. ¹³ Fizā chāroñ jāndāroñ ke shor se gūñj uṭhī jab un ke par ek dūsre se lagne aur un ke pahie ghūmne lage. ¹⁴ Allāh kā Rūh mujhe uṭhā kar wahāñ se le gayā, aur main talkhmizājī aur baṛī sargarmī se rawānā huā. Kyoñki Rab kā hāth zor se mujh par ṭhahrā huā thā. ¹⁵ Chalthe chalthe main Dariyā-e-Kibār kī ābādī tal-abīb meñ rahne wāle jilāwatanon ke pās pahuñch gayā. Main un ke darmiyān baiṭh gayā. Sāt din tak merī hālat gumsum rahī.

Merī Qaum ko Āgāh Kar!

¹⁶ Sāt din ke bād Rab mujh se hamkalām huā, ¹⁷ “Ai ādamzād, main ne tujhe Isrāīlī qaum par pahredār banāyā, is lie jab bhī tujhe mujh se kalām mile to unheñ merī taraf se āgāh kar!

¹⁸ Main tere zariye bedīn ko ittalā dūngā ki use marnā hī hai tāki wuh apnī burī rāh se haṭ kar bach jāe. Agar tū use yih paighām na pahuñchāe, na use tambīh kare aur wuh apne qusūr ke bāis mar jāe to main tujhe hī us kī maut kā zimmedār ṭhahraūngā. ¹⁹ Lekin agar wuh terī tambīh par apnī bedīnī aur burī rāh se na haṭe to yih alag bāt hai. Beshak wuh maregā, lekin tū zimmedār nahīn ṭhahregā balki apnī jān ko chhurāegā.

²⁰ Jab rāstbāz apnī rāstbāzī ko chhoṛ kar burī rāh par ā jāegā to main tujhe use āgāh karne kī zimmedārī dūngā. Agar tū yih karne se bāz rahā to tū hī zimmedār ṭhahregā jab main use ṭhokar khilā kar mār dālūngā. Us waqt us ke rāst kām yād nahīn raheṅge balki wuh apne gunāh ke sabab se maregā. Lekin tū hī us kī maut kā zimmedār ṭhahregā. ²¹ Lekin agar tū use tambīh kare aur wuh apne gunāh se bāz āe to wuh merī tambīh ko qabūl karne ke bāis bachegā, aur tū bhī apnī jān ko chhurāegā.”

²² Wahīn Rab kā hāth dubārā mujh par ā ṭhahrā. Us ne farmāyā, “Uṭh, yahān se nikal kar wādī ke khule maidān meṅ chalā jā! Wahān main tujh se hamkalām hūngā.”

²³ Main uṭhā aur nikal kar wādī ke khule maidān meṅ chalā gayā. Jab pahuñchā to kyā dekhtā hūn ki Rab kā jalāl wahān yoṅ maujūd hai jis tarah pahlī royā meṅ Dariyā-e-Kibār ke kināre par thā. Main muñh ke bal gir gayā. ²⁴ Tab Allāh ke Rūh ne ā kar mujhe dubārā kharā kiyā aur farmāyā, “Apne ghar meṅ jā kar apne pīchhe kundī lagā. ²⁵ Ai ādamzād, log tujhe rassiyoṅ meṅ jakar kar band rakheṅge tāki tū nikal kar dūsroṅ meṅ na phir sake. ²⁶ Main hone dūngā ki terī zabān tālū se chipak jāe aur tū kḥāmosh rah kar unheṅ dāntṅ na sake. Kyonki yih qaum sarkash hai. ²⁷ Lekin jab bhī main tujh se hamkalām hūngā to tere muñh ko kholūngā. Tab tū merā kalām sunā kar kahegā, ‘Rab Qādir-e-mutlaq farmātā hai!’ Tab jo sunane ke lie taiyār ho wuh sune, aur jo taiyār na ho wuh na sune. Kyonki yih qaum sarkash hai.

4

Yarūshalam kā Muhāsarā

¹ Ai ādamzād, ab ek kachchī īnṭ le aur use apne sāmne rakh kar us par Yarūshalam Shahr kā naqshā kandā kar. ² Phir yih naqshā shahr kā muhāsarā dikhāne ke lie istemāl kar. Burj aur pushte banā kar gherā dāl. Yarūshalam ke bāhar lashkargāh lagā kar shahr ke irdgird qilāshikan mashīneñ taiyār rakh. ³ Phir lohe kī pleṭ le kar apne aur shahr ke darmiyān rakh. Is se murād lohe kī dīwār hai. Shahr ko ghūr ghūr kar zāhir kar ki tū us kā muhāsarā kar rahā hai. Is nishān se tū dikhāegā ki Isrāīliyoñ ke sāth kyā kuchh hone wālā hai.

⁴⁻⁵ Is ke bād apne bāeñ pahlū par leṭ kar alāmatī taur par Mulk-e-Isrāīl kī sazā pā. Jitne bhī sāl wuh gunāh karte āe haiñ utne hī din tujhe isī hālat meñ leṭe rahnā hai. Wuh 390 sāl gunāh karte rahe haiñ, is lie tū 390 din un ke gunāhoñ kī sazā pāegā. ⁶ Is ke bād apne dāeñ pahlū par leṭ jā aur Mulk-e-Yahūdāh kī sazā pā. Maiñ ne muqarrar kiyā hai ki tū 40 din yih kare, kyonki Yahūdāh 40 sāl gunāh kartā rahā hai. ⁷ Ghere hue shahr Yarūshalam ko ghūr ghūr kar apne nange bāzū se use dhamkī de aur us ke khilāf peshgoī kar. ⁸ Sāth sāth maiñ tujhe rasiyoñ meñ jakar lūngā tāki tū utne din karwaṭeñ badal na sake jitne din terā muhāsarā kiyā jāegā.

⁹ Ab kuchh gandum, jau, lobiyā, masūr, bājṛā aur yahāñ mustāmal ghaṭiyā qism kā gandum jamā karke ek hī bartan meñ dāl. Bāeñ pahlū par leṭte waqt yānī pūre 390 din inhīñ se roṭī banā kar khā. ¹⁰⁻¹¹ Fī din tujhe roṭī kā ek pāw

khāne aur pānī kā paunā liṭar pīne kī ijāzat hai. Yih chīzen ehtiyāt se tol kar muqarrarā auqāt par khā aur pī. ¹² Roṭī ko jau kī roṭī kī tarah taiyār karke khā. Īndhan ke lie insān kā fuzlā istemāl kar. Dhyān de ki sab is ke gawāh hoñ.” ¹³ Rab ne farmāyā, “Jab main Isrāīliyon ko dīgar aqwām meñ muntashir karūnga to unheñ nāpāk roṭī khānī paṛegī.”

¹⁴ Yih sun kar main bol uṭhā, “Hāy, hāy! Ai Rab Qādir-e-mutlaq, main kabhī bhī nāpāk nahīn huā. Jawānī se le kar āj tak main ne kabhī aise jānwar kā gosht nahīn khāyā jise zabah nahīn kiyā gayā thā yā jise janglī jānwaroñ ne phāṛā thā. Nāpāk gosht kabhī mere muñh meñ nahīn āyā.”

¹⁵ Tab Rab ne jawāb diyā, “Ṭhīk hai, roṭī ko banāne ke lie tū insān ke fuzle ke bajāe gobar istemāl kar saktā hai. Main tujhe is kī ijāzat detā hūñ.”

¹⁶ Us ne mazīd farmāyā, “Ai ādamzād, main Yarūshalam meñ roṭī kā band-o-bast khatm ho jāne dūngā. Tab log apnā khānā baṛī ehtiyāt se aur pareshānī meñ tol tol kar khāenge. Wuh pānī kā qatrā qatrā gin kar use larazte hue pieṅge. ¹⁷ Kyonki khāne aur pānī kī qillat hogī. Sab mil kar tabāh ho jāenge, sab apne gunāhoñ ke sabab se saṛ jāenge.

5

Yarūshalam ke k̄hilāf Talwār

¹ Ai ādamzād, tez talwār le kar apne sar ke bāl aur dāṛhī mundwā. Phir tarāzū meñ bāloñ ko tol kar tīn hissoñ meñ taq̄sīm kar. ² Kachchī

īnṭ par kandā Yarūshalam ke naqshe ke zariye zāhīr kar ki shahr kā muhāsarā khatm ho gayā hai. Phir bāloṅ kī ek tihāi shahr ke naqshe ke bīch meṅ jalā de, ek tihāi talwār se mār mār kar shahr ke irdgird zamīn par girne de, aur ek tihāi hawā meṅ uṛā kar muntashir kar. Kyoṅki main isī tarah apnī talwār ko miyān se khīnch kar logoṅ ke pīchhe paṛ jāūngā. ³ Lekin bāloṅ meṅ se thoṛe thoṛe bachā le aur apnī jholī meṅ lapeṭ kar mahfūz rakh. ⁴ Phir in meṅ se kuchh le aur āg meṅ phaiṅk kar bhasm kar. Yihī āg Isrāil ke pūre gharāne meṅ phail jāegī.”

⁵ Rab Qādir-e-mutlaq farmātā hai, “Yihī Yarūshalam kī hālat hai! Go main ne use dīgar aqwām ke darmiyān rakh kar dīgar mamālik kā markaz banā diyā ⁶ to bhī wuh mere ahkām aur hidāyāt se sarkash ho gayā hai. Gird-o-nawāh kī aqwām-o-mamālik kī nisbat us kī harkateṅ kahīn zyādā burī haiṅ. Kyoṅki us ke bāshindoṅ ne mere ahkām ko radd karke merī hidāyāt ke mutābiq zindagī guzārne se inkār kar diyā hai.” ⁷ Rab Qādir-e-mutlaq farmātā hai, “Tumhārī harkateṅ irdgird kī qaumoṅ kī nisbat kahīn zyādā burī haiṅ. Na tum ne merī hidāyāt ke mutābiq zindagī guzārī, na mere ahkām par amal kiyā. Balki tum itne sharārati the ki gird-o-nawāh kī aqwām ke rasm-o-riwāj se bhī badtar zindagī guzārne lage.” ⁸ Is lie Rab Qādir-e-mutlaq farmātā hai, “Ai Yarūshalam, ab main khud tujh se nipaṭ lūngā. Dīgar aqwām ke dekhte dekhte main terī adālat karūnga. ⁹ Terī ghinaunī butparastī ke sabab se main tere sāth aisā sulūk karūnga jaisā main ne pahle

kabhī nahīn kiyā hai aur āindā bhī kabhī nahīn karūnga. ¹⁰ Tab tere darmiyān bāp apne beṭoñ ko aur beṭe apne bāp ko khāeṅge. Maiñ terī adālat yoñ karūnga ki jitne bacheṅge wuh sab hawā meñ uṛ kar chāroñ taraf muntashir ho jāeṅge.”

¹¹ Rab Qādir-e-mutlaq farmātā hai, “Merī hayāt kī qasam, tū ne apne ghinaune butoñ aur rasm-o-riwāj se mere maqdis kī behurmatī kī hai, is lie maiñ tujhe munḍwā kar tabāh kar dūngā. Na maiñ tujh par tars khāūngā, na rahm karūnga. ¹² Tere bāshindoñ kī ek tihāi mohlak bīmāriyoñ aur kāl se shahr meñ halāk ho jāegī. Dūsri tihāi talwār kī zad meñ ā kar shahr ke irdgird mar jāegī. Tīsrī tihāi ko maiñ hawā meñ uṛā kar muntashir kar dūngā aur phir talwār ko miyān se khīnch kar un kā pīchhā karūnga. ¹³ Yoñ merā qahr ṭhandā ho jāegā aur maiñ intaqām le kar apnā ghussā utārūnga. Tab wuh jān leṅge ki maiñ, Rab ghairat meñ un se hamkalām huā hūñ.

¹⁴ Maiñ tujhe malbe kā ḍher aur irdgird kī aqwām kī lān-tān kā nishānā banā dūngā. Har guzarne wālā terī hālat dekh kar ‘Taubā taubā’ kahegā. ¹⁵ Jab merā ghazab tujh par ṭuṭ paṛegā aur maiñ terī saḳht adālat aur sarzanīsh karūnga to us waqt tū paṛos kī aqwām ke lie mazāq aur lānat-malāmat kā nishānā ban jāegā. Terī hālat ko dekh kar un ke roṅṅṭe khare ho jāeṅge aur wuh muhtāt rahne kā sabaq sikheṅge. Yih merā, Rab kā farmān hai.

¹⁶ Ai Yarūshalam ke bāshindo, maiñ kāl ke mohlak aur tabāhkun tīr tum par barsāūngā tāki

tum halāk ho jāo. Kāl yahān tak zor pakaṛegā ki khāne kā band-o-bast khatm ho jāegā. ¹⁷ Maiñ tumhāre k̄hilāf kāl aur wahshī jānwar bhejūngā tāki tū beaulād ho jāe. Mohlak bīmāriyān aur qatl-o-ghārat tere bīch meñ se guzaregī, aur maiñ tere k̄hilāf talwār chalāūngā. Yih merā, Rab kā farmān hai.”

6

Bulandiyon par Mazaron ki Adalat

¹ Rab mujh se hamkalām huā, ² “Ai ādamzād, Isrāil ke pahāron kī taraf ruḅ karke un ke k̄hilāf nabuwwat kar. ³ Un se kah, ‘Ai Isrāil ke pahāro, Rab Qādir-e-mutlaq kā kalām suno! Wuh pahāron, pahāriyon, ghāṭiyon aur wādiyon ke bāre meñ farmātā hai ki maiñ tumhāre k̄hilāf talwār chalā kar tumhārī ūnchī jaghoñ ke mandiron ko tabāh kar dūngā. ⁴ Jin qurbāngāhoñ par tum apne jānwar aur baḅhūr jalāte ho wuh dhā dūngā. Maiñ tere maqtūlon ko tere buton ke sāmne hī phaiñk chhoṛūngā. ⁵ Maiñ Isrāiliyon kī lāshon ko un ke buton ke sāmne ḍāl kar tumhārī haḍḍiyon ko tumhārī qurbāngāhoñ ke irdgird bikher dūngā. ⁶ Jahān bhī tum ābād ho wahān tumhāre shahr khandarāt ban jāenge aur ūnchī jaghoñ ke mandir mismār ho jāenge. Kyonki lāzim hai ki jin qurbāngāhoñ par tum apne jānwar aur baḅhūr jalāte ho wuh k̄hāk meñ milāi jāen, ki tumhāre buton ko pāsh pāsh kiyā jāe, ki tumhārī butparastī kī chīzen nest-o-nābūd ho jāen. ⁷ Maqtūl tumhāre darmiyān gir kar paṛe raheñge. Tab tum jān loge ki maiñ hī Rab hūñ.

⁸ Lekin main chand ek ko zindā chhorūngā. Kyoñki jab tumheñ dīgar mamālik aur aqwām meñ muntashir kiyā jāegā to kuchh talwār se bache raheñge. ⁹ Jab yih log qaidī ban kar muḁhtalif mamālik meñ lāe jāeñge to unheñ merā ḁhayāl āegā. Unheñ yād āegā ki mujhe kitnā ḁham khānā paṛā jab un ke zinākār dil mujh se dūr hue aur un kī āñkheñ apne butoñ se zinā kartī rahiñ. Tab wuh yih soch kar ki ham ne kitnā burā kām kiyā aur kitnī makrūh harkateñ kī haiñ apne āp se ḁhin khāeñge. ¹⁰ Us waqt wuh jān leñge ki main Rab hūñ, ki un par yih āfat lāne kā elān karte waqt main ḁhālī bāteñ nahīñ kar rahā thā.’”

¹¹ Phir Rab Qādir-e-mutlaq ne mujh se farmāyā, “Tāliyāñ bajā kar pāñw zor se zamīn par mār! Sāth sāth yih kah, ‘Isrāīlī qaum kī ḁhinaunī harkatoñ par afsos! Wuh talwār, kāl aur mohlak bīmāriyoñ kī zad meñ ā kar halāk ho jāeñge. ¹² Jo dūr hai wuh mohlak wabā se mar jāegā, jo qarīb hai wuh talwār se qatl ho jāegā, aur jo bach jāe wuh bhūke maregā. Yoñ main apnā ḁhazab un par nāzil karūngā. ¹³ Wuh jān leñge ki main Rab hūñ jab un ke maqtūl un ke butoñ ke darmiyān, un kī qurbāngāhoñ ke irdgird, har pahār aur pahār kī choṭī par aur har hare darāḁht aur balūt ke ḁhane darāḁht ke sāy meñ nazar āeñge. Jahāñ bhī wuh apne butoñ ko ḁhush karne ke lie koshāñ rahe wahāñ un kī lāsheñ pāī jāeñgī. ¹⁴ Main apnā hāth un ke ḁhilāf uṭhā kar mulk ko Yahūdāh ke registān se le kar Diblā tak tabāh kar dūngā. Un kī tamām ābādiyāñ wīrān-o-sunsān ho jāeñgī. Tab wuh

jān leŋge ki main̄ hī Rab hūn.’ ”

7

Mulk kā Burā Anjām

¹ Rab mujh se hamkalām huā, ² “Ai ādamzād, Rab Qādir-e-mutlaq Mulk-e-Isrāīl se farmātā hai ki terā anjām qarīb hī hai! Jahān bhī dekho, pūrā mulk tabāh ho jāegā. ³ Ab terā satyānās hone wālā hai, main̄ khud apnā ghazab tujh par nāzil karūnga. Main̄ tere chāl-chalan ko parakh parakh kar terī adālat karūnga, terī makrūh harkatoṅ kā pūrā ajr dūngā. ⁴ Na main̄ tujh par tars khāūngā, na rahm karūnga balki tujhe tere chāl-chalan kā munāsib ajr dūngā. Kyonki terī makrūh harkatoṅ kā bīj tere darmiyān hī ug kar phal lāegā. Tab tum jān loge ki main̄ hī Rab hūn.”

⁵ Rab Qādir-e-mutlaq farmātā hai, “Āfat par āfat hī ā rahī hai. ⁶ Terā anjām, hān, terā anjām ā rahā hai. Ab wuh uṭh kar tujh par lapak rahā hai. ⁷ Ai mulk ke bāshinde, terī fanā pahuñch rahī hai. Ab wuh waqt qarīb hī hai, wuh din jab tere pahāroṅ par khushī ke nāroṅ ke bajāe afrā-tafrī kā shor machegā. ⁸ Ab main̄ jald hī apnā ghazab tujh par nāzil karūnga, jald hī apnā ghussā tujh par utārūnga. Main̄ tere chāl-chalan ko parakh parakh kar terī adālat karūnga, terī ghinaunī harkatoṅ kā pūrā ajr dūngā. ⁹ Na main̄ tujh par tars khāūngā, na rahm karūnga balki tujhe tere chāl-chalan kā munāsib ajr dūngā. Kyonki terī makrūh harkatoṅ kā bīj tere darmiyān hī ug kar

phal lāegā. Tab tum jān loge ki mainī yānī Rab hī zarb lagā rahā hūn.

¹⁰ Dekho, mazkūrā din qarīb hī hai! Terī halākat pahuñch rahī hai. Nāinsāfi ke phūl aur shokhī kī konpleñ phūṭ niklī haiñ. ¹¹ Logoñ kā zulm barh barh kar lāṭhī ban gayā hai jo unheñ un kī bedīnī kī sazā degī. Kuchh nahīñ rahegā, na wuh khud, na un kī daulat, na un kā shor-sharābā, aur na un kī shān-o-shaukat. ¹² Adālat kā din qarīb hī hai. Us waqt jo kuchh kharīde wuh khush na ho, aur jo kuchh farokht kare wuh gham na khāe. Kyonki ab in chīzoñ kā koī faydā nahīñ, ilāhī ghazab sab par nāzil ho rahā hai. ¹³ Bechne wāle bach bhī jāeñ to wuh apnā kārobār nahīñ kar sakeñge. Kyonki sab par ilāhī ghazab kā faislā aṭal hai aur mansūkh nahīñ ho saktā. Logoñ ke gunāhoñ ke bāis ek jān bhī nahīñ chhūṭegī. ¹⁴ Beshak log bigul bajā kar jang kī taiyāriyāñ kareñ, lekin kyā faydā? Larne ke lie koī nahīñ niklegā, kyonki sab ke sab mere qahr kā nishānā ban jāeñge.

¹⁵ Bāhar talwār, andar mohlak wabā aur bhūk. Kyonki dehāt meñ log talwār kī zad meñ ā jāeñge, shahr meñ kāl aur mohlak wabā se halāk ho jāeñge. ¹⁶ Jitne bhī bacheñge wuh pahāroñ meñ panāh leñge, ghāṭiyon meñ fākhtāoñ kī tarah ghūñ ghūñ karke apne gunāhoñ par āh-o-zārī kareñge. ¹⁷ Har hāth se tāqat jāṭī rahegī, har ghuṭnā ḍāñwāñdol ho jāegā.

¹⁸ Wuh ṭaṭ ke mātami kapre oṛh leñge, un par kapkapī tāri ho jāegī. Har chehre par sharmindagī nazar āegī, har sar mundwāyā

gayā hogā. ¹⁹ Apnī chāndī ko wuh galiyon meñ phaiñk deñge, apne sone ko ghilāzat samjheñge. Kyoñki jab Rab kā ghazab un par nāzil hogā to na un kī chāndī unheñ bachā sakegī, na sonā. Un se na wuh apnī bhūk miṭā sakeñge, na apne peṭ ko bhar sakeñge, kyoñki yihī chīzeñ un ke lie gunāh kā bāis ban gaī thīñ. ²⁰ Unhoñ ne apne khūbsurat zewarāt par faḥhr karke un se apne ghinaune but aur makrūh mujassame banāe, is lie maiñ hone dūngā ki wuh apnī daulat se ghin khāeñge.

²¹ Maiñ yih sab kuchh pardesiyon ke hawāle kar dūngā, aur wuh use lūṭ leñge. Duniyā ke bedīn use chhīn kar us kī behurmatī kareñge. ²² Maiñ apnā muñh Isrāīliyon se pher lūngā to ajnabī mere qīmtī maqām kī behurmatī kareñge. Dākū us meñ ghus kar use nāpāk kareñge. ²³ Zanjīreñ taiyār kar! Kyoñki mulk meñ qatl-o-ghārat ām ho gaī hai, shahr zulm-o-tashaddud se bhar gayā hai. ²⁴ Maiñ dīgar aqwām ke sab se sharīr logoñ ko bulāūngā tāki Isrāīliyon ke gharon par qabzā kareñ, maiñ zorāwaron kā takabbur khāk meñ milā dūngā. Jo bhī maqām unheñ muqaddas ho us kī behurmatī kī jāegī.

²⁵ Jab dahshat un par tārī hogī to wuh amn-o-amān talāsh kareñge, lekin befāydā. Amn-o-amān kahīn bhī pāyā nahīn jāegā. ²⁶ Āfat par āfat hī un par āegī, yake bād dīgare burī khabreñ un tak pahuñcheñgī. Wuh nabī se royā milne kī ummīd kareñge, lekin befāydā. Na imām unheñ sharīat kī tālīm, na buzurg unheñ

mashwarā de sakeṅge. ²⁷ Bādshāh mātām karegā, ra'īs haibatзадā hogā, aur awām ke hāth thartharāeṅge. Maiṅ un ke chāl-chalan ke mutābiq un se niṭṭūṅgā, un ke apne hī usūloṅ ke mutābiq un kī adālat karūṅga. Tab wuh jān leṅge ki maiṅ hī Rab hūṅ.”

8

Rab ke Ghar meṅ Butparastī kī Royā

¹ Jilāwatanī ke chhaṭe sāl ke chhaṭe mahīne ke pānchweṅ din * maiṅ apne ghar meṅ baiṭhā thā. Yahūdāh ke buzurg pās hī baiṭhe the. Tab Rab Qādir-e-mutlaq kā hāth mujh par ā ṭhahrā. ² Royā meṅ maiṅ ne kisī ko dekhā jis kī shakl-o-sūrat insān kī mānind thī. Lekin kamr se le kar pānwoṅ tak wuh āg kī mānind bharak rahā thā jabki kamr se le kar sar tak chamakdār dhāt kī tarah tamtamā rahā thā. ³ Us ne kuchh āge barhā diyā jo hāth-sā lag rahā thā aur mere bāloṅ ko pakar liyā. Phir Rūh ne mujhe uṭhāyā aur zamīn aur āsmān ke darmiyān chalte chalte Yarūshalam tak pahuṅchāyā. Abhī tak maiṅ Allāh kī royā dekh rahā thā. Maiṅ Rab ke ghar ke andarūnī sahan ke us darwāze ke pās pahuṅch gayā jis kā ruḅh shimāl kī taraf hai. Darwāze ke qarīb ek but paṛā thā jo Rab ko mushta'il karke ḡhairat dilātā hai.

⁴ Wahāṅ Isrāīl ke Ḳhudā kā jalāl mujh par usī tarah zāhir huā jis tarah pahle maidān kī royā meṅ mujh par zāhir huā thā. ⁵ Wuh mujh se hamkalām huā, “Ai ādamzād, shimāl kī taraf

---

* **8:1** 17 Sitambar.

nazar uṭhā.” Maiñ ne apnī nazar shimāl kī taraf uṭhāi to darwāze ke bāhar qurbāngāh dekhī. Sāth sāth darwāze ke qarīb hī wuh but kharā thā jo Rab ko ḡhairat dilātā hai. ⁶ Phir Rab bolā, “Ai ādamzād, kyā tujhe wuh kuchh nazar ātā hai jo Isrāīlī qaum yahāñ kartī hai? Yih log yahāñ baṛī makrūh harkateñ kar rahe haiñ tāki maiñ apne maqdis se dūr ho jāūñ. Lekin tū in se bhī zyādā makrūh chīzeñ dekhegā.”

⁷ Wuh mujhe Rab ke ghar ke bairūnī sahan ke darwāze ke pās le gayā to maiñ ne dīwār meñ sūrākh dekhā. ⁸ Allāh ne farmāyā, “Ādamzād, is sūrākh ko baṛā banā.” Maiñ ne aisā kiyā to dīwār ke pīchhe darwāzā nazar āyā. ⁹ Tab us ne farmāyā, “Andar jā kar wuh sharīr aur ghinaunī harkateñ dekh jo log yahāñ kar rahe haiñ.”

¹⁰ Maiñ darwāze meñ dākḥil huā to kyā dekhtā hūñ ki dīwāroñ par chāroñ taraf butparastī kī taswīreñ kandā huī haiñ. Har qism ke reñgne wāle aur dīgar makrūh jānwar balki Isrāīlī qaum ke tamām but un par nazar āe. ¹¹ Isrāīlī qaum ke 70 buzurg baḡhūrdān pakaṛe un ke sāmne kharē the. Baḡhūrdānoñ meñ se baḡhūr kā ḡhushbūdār dhuāñ uṭh rahā thā. Yāzaniyāh bin Sāfan bhī buzurgoñ meñ shāmīl thā.

¹² Rab mujh se hamkalām huā, “Ai ādamzād, kyā tū ne dekhā ki Isrāīlī qaum ke buzurg andhere meñ kyā kuchh kar rahe haiñ? Har ek ne apne ghar meñ apne butoñ ke lie kamrā maḡhsūs kar rakhā hai. Kyoñki wuh samajhte haiñ, ‘Ham Rab ko nazar nahīñ āte, us ne hamāre mulk ko tark kar diyā hai.’ ¹³ Lekin ā,

maiñ tujhe is se bhī zyādā qābil-e-ghin harkateñ dikhātā hūñ.”

14 Wuh mujhe Rab ke ghar ke andarūnī sahan ke shimālī darwāze ke pās le gayā. Wahāñ aurateñ baiṭhī thīñ jo ro ro kar Tammūz Dewatā † kā mātām kar rahī thīñ. 15 Rab ne sawāl kiyā, “Ādamzād, kyā tujhe yih nazar ātā hai? Lekin ā, maiñ tujhe is se bhī zyādā qābil-e-ghin harkateñ dikhātā hūñ.”

16 Wuh mujhe Rab ke ghar ke andarūnī sahan meñ le gayā. Rab ke ghar ke darwāze par yānī sāmne wāle barāmde aur qurbāngāh ke darmiyān hī 25 ādmī khare the. Un kā ruḳh Rab ke ghar kī taraf nahīñ balki mashriq kī taraf thā, aur wuh sūraj ko sijdā kar rahe the.

17 Rab ne farmāyā, “Ai ādamzād, kyā tujhe yih nazar ātā hai? Aur yih makrūh harkateñ bhī Yahūdāh ke bāshindoñ ke lie kāfī nahīñ haiñ balki wuh pūre mulk ko zulm-o-tashaddud se bhar kar mujhe mushta'il karne ke lie koshān rahte haiñ. Dekh, ab wuh apnī nakoñ ke sāmne angūr kī bel lahrā kar butparastī kī ek aur rasm adā kar rahe haiñ! 18 Chunāñche maiñ apnā ḡhazab un par nāzil karūñgā. Na maiñ un par tars khāūñgā, na rahm karūñgā. Kḡhāh wuh madad ke lie kitne zor se kyoñ na chīḳheñ maiñ un kī nahīñ sunūñgā.”

---

† 8:14 Tammūz Masopotāmiyā kā ek dewatā thā jis ke pairokār samajhte the ki wuh mausam-e-garmā ke iḳhtitām par hariyālī ke sāth sāth mar jātā aur mausam-e-bahār meñ dubārā jī uṭhtā hai.

9

Yarūshalam Tabāh Ho Jāegā

¹ Phir maiñ ne Allāh kī buland āwāz sunī, “Yarūshalam kī adālat qarīb ā gaī hai! Āo, har ek apnā tabāhkun hathiyār pakar kar kharā ho jāe!” ² Tab chhīh ādmī Rab ke ghar ke shimālī darwāze meñ dākhlil hue. Har ek apnā tabāhkun hathiyār thāme chal rahā thā. Un ke sāth ek aur ādmī thā jis kā libās katān kā thā. Us ke paṭke se kātīb kā sāmān laṭkā huā thā. Yih ādmī qarīb ā kar pītal kī qurbāngāh ke pās khare ho gae.

³ Isrāīl ke Ḳhudā kā jalāl ab tak karūbī farish-ton ke ūpar ṭhahrā huā thā. Ab wuh wahāñ se uṛ kar Rab ke ghar kī dahlīz ke pās ruk gayā. Phir Rab katān se mulabbas us mard se hamkalām huā jis ke paṭke se kātīb kā sāmān laṭkā huā thā. ⁴ Us ne farmāyā, “Jā, Yarūshalam Shahr meñ se guzar kar har ek ke māthe par nishān lagā de jo bāshindoñ kī tamām makrūh harkatoñ ko dekh kar āh-o-zārī kartā hai.” ⁵ Mere sunte sunte Rab ne dīgar ādmiyoñ se kahā, “Pahle ādmī ke pīchhe pīchhe chal kar logoñ ko mār ḍālo! Na kisī par tars khāo, na rahm karo ⁶ balki buzurgoñ ko kuñwāre-kuñwāriyoñ aur bāl-bachchoñ samet maut ke ghāṭ utāro. Sirf unheñ chhoṛnā jin ke māthe par nishān hai. Mere maqdis se shurū karo!”

Chunāñche ādmiyoñ ne un buzurgoñ se shurū kiyā jo Rab ke ghar ke sāmne khare the. ⁷ Phir Rab un se dubārā hamkalām huā, “Rab ke ghar ke sahnoñ ko maqtūloñ se bhar kar us kī behurmatī karo, phir wahāñ se nikal jāo!” Wuh nikal gae aur shahr meñ se guzar kar logoñ ko

mār dālne lage. ⁸ Rab ke ghar ke sahan meñ sirf mujhe hī zindā chhorā gayā thā.

Main aundhe muñh gir kar chīkh uṭhā, “Ai Rab Qādir-e-mutlaq, kyā tū Yarūshalam par apnā ghazab nāzil karke Isrāil ke tamām bache huon ko maut ke ghāṭ utāregā?” ⁹ Rab ne jawāb diyā, “Isrāil aur Yahūdāh ke logon kā qusūr nihāyat hī sangīn hai. Mulk meñ qatl-o-ghārat ām hai, aur shahr nāinsāfi se bhar gayā hai. Kyonki log kahte haiñ, ‘Rab ne mulk ko tark kiyā hai, ham use nazar hī nahīn āte.’ ¹⁰ Is lie na main un par tars khāūngā, na rahm karūngā balki un kī harkaton kī munāsib sazā un ke saron par lāūngā.”

¹¹ Phir katān se mulabbas wuh ādmī laū āyā jis ke paṭke se kātib kā sāmān laṭkā huā thā. Us ne ittalā dī, “Jo kuchh tū ne farmāyā wuh main ne pūrā kiyā hai.”

10

¹ Main ne us gumbad par nazar dālī jo karūbī farishton ke saron ke ūpar phailī huī thī. Us par sang-e-lājaward * kā taḥt-sā nazar āyā.

² Rab ne katān se mulabbas mard se farmāyā, “Karūbī farishton ke nīche lage pahiyon ke bīch meñ jā. Wahān se do muṭṭhi-bhar koele le kar shahr par bikher de.” Ādmī mere dekhte dekhte farishton ke bīch meñ chalā gayā. ³ Us waqt karūbī farishte Rab ke ghar ke junūb meñ khare the, aur andarūnī sahan bādāl se bharā huā thā.

⁴ Phir Rab kā jalāl jo karūbī farishton ke ūpar ṭaharā huā thā wahān se uṭh kar Rab ke ghar kī

---

* 10:1 lapis lazuli

dahlīz par ruk gayā. Pūrā makān bādāl se bhar gayā balki sahan bhī Rab ke jalāl kī āb-o-tāb se bhar gayā. ⁵ Karūbī farishte apne paron ko itne zor se pharphaṛā rahe the ki us kā shor bairūnī sahan tak sunāī de rahā thā. Yoñ lag rahā thā ki Qādir-e-mutlaq Ḳhudā bol rahā hai. ⁶ Jab Rab ne katān se mulabbas ādmī ko hukm diyā ki karūbī farishton ke pahiyon ke bīch meñ se jalte hue koele le to wuh un ke darmiyān chal kar ek pahie ke pās khaṛā huā. ⁷ Phir karūbī farishton meñ se ek ne apnā hāth baṛhā kar bīch meñ jalne wāle koelon meñ se kuchh le liyā aur ādmī ke hāthon meñ ḍāl diyā. Katān se mulabbas yih ādmī koele le kar chalā gayā.

Rab Apne Ghar ko Chhoṛ Detā Hai

⁸ Maiñ ne dekhā ki karūbī farishton ke paron ke nīche kuchh hai jo insānī hāth jaisā lag rahā hai. ⁹ Har farishte ke pās ek pahiyā thā. Pukhrāj † se bane yih chār pahie ¹⁰ ek jaise the. Har pahie ke andar ek aur pahiyā zāwiyā-e-qāymā meñ ghūm rahā thā, ¹¹ is lie yih muṛe baḡhair har ruḳh iḳhtiyār kar sakte the. Jis taraf ek chal partā us taraf bāqī bhī muṛe baḡhair chalne lagte. ¹² Farishton ke jismoñ kī har jagah par āñkheñ hī āñkheñ thīñ. Āñkheñ na sirf sāmne nazar āīñ balki un kī pīṭh, hāthon aur paron par bhī balki chāron pahiyon par bhī. ¹³ To bhī yih pahie hī the, kyonki maiñ ne ḳhud sunā ki un ke lie yihī nām istemāl huā.

¹⁴ Har farishte ke chār chehre the. Pahlā chehrā karūbī kā, dūsra ādmī kā, tīsra

---

† 10:9 topas

sherbabar kā aur chauthā uqāb kā chehrā thā. ¹⁵ Phir karūbī farishte uṛ gae. Wuhī jāndār the jinheñ main̄ Dariyā-e-Kibār ke kināre dekh chukā thā. ¹⁶ Jab farishte harkat meñ ā jāte to pahie bhī chalne lagte, aur jab farishte pharpharā kar uṛne lagte to pahie bhī un ke sāth uṛne lagte. ¹⁷ Farishton̄ ke rukne par pahie ruk jāte, aur un ke uṛne par yih bhī uṛ jāte, kyon̄ki jāndāron̄ kī rūh un meñ thī.

¹⁸ Phir Rab kā jalāl apne ghar kī dahlīz se haṭ gayā aur dubārā karūbī farishton̄ ke ūpar ā kar ṭahar gayā. ¹⁹ Mere deḳhte deḳhte farishte apne paron̄ ko phailā kar chal paṛe. Chalthe chalte wuh Rab ke ghar ke mashriqī darwāze ke pās ruk gae. Ḳhudā-e-Isrāīl kā jalāl un ke ūpar ṭahrā rahā.

²⁰ Wuhī jāndār the jinheñ main̄ ne Dariyā-e-Kibār ke kināre Ḳhudā-e-Isrāīl ke nīche dekhā thā. Main̄ ne jān liyā ki yih karūbī farishte haiñ. ²¹ Har ek ke chār chehre aur chār par the, aur paron̄ ke nīche kuchh nazar āyā jo insānī hāthon̄ kī mānind thā. ²² Un ke chehron̄ kī shakl-o-sūrat un chehron̄ kī mānind thī jo main̄ ne Dariyā-e-Kibār ke kināre dekhe the. Chalthe waqt har jāndār sīdhā apne kisī ek chehre kā ruḳh iḳhtiyār kartā thā.

11

Allāh kī Yarūshalam ke Buzurgoñ ke lie Saḳht Sazā

¹ Tab Rūh mujhe uṭhā kar Rab ke ghar ke mashriqī darwāze ke pās le gayā. Wahāñ darwāze par 25 mard khare the. Main̄ ne dekhā

ki qaum ke do buzurg Yāzaniyāh bin Azzūr aur Falatiyāh bin Bināyāh bhī un meñ shāmīl haiñ. ² Rab ne farmāyā, “Ai ādamzād, yih wuhī mard haiñ jo sharīr mansūbe bāndh rahe aur Yarūshalam meñ bure mashware de rahe haiñ. ³ Yih kahte haiñ, ‘Ane wāle dinoñ meñ ghar tāmīr karne kī zarūrat nahīñ. Hamārā shahr to deg hai jabki ham us meñ pakne wālā behtarīn gosht haiñ.’ ⁴ Ādamzād, chūñki wuh aisī bāteñ karte haiñ is lie nabuwwat kar! Un ke ḳhilāf nabuwwat kar!”

⁵ Tab Rab kā Rūh mujh par ā ṭhahrā, aur us ne mujhe yih pesh karne ko kahā, “Rab farmātā hai, ‘Ai Isrāīlī qaum, tum is qism kī bāteñ karte ho. Maiñ to un ḳhayālāt se ḳhūb wāqif hūñ jo tumhāre diloñ se ubharte rahte haiñ. ⁶ Tum ne is shahr meñ muta’addid logoñ ko qatl karke us kī galiyoñ ko lāshoñ se bhar diyā hai.’

⁷ Chunāñche Rab Qādir-e-mutlaq farmātā hai, ‘Beshak shahr deg hai, lekin tum us meñ pakne wālā achchhā gosht nahīñ hoge balki wuhī jin ko tum ne us ke darmiyān qatl kiyā hai. Tumheñ maiñ is shahr se nikāl dūngā. ⁸ Jis talwār se tum ḍarte ho, usī ko maiñ tum par nāzil karūngā.’ Yih Rab Qādir-e-mutlaq kā farmān hai. ⁹ ‘Maiñ tumheñ shahr se nikālūngā aur pardesiyoñ ke hawāle karke tumhārī adālat karūngā. ¹⁰ Tum talwār kī zad meñ ā kar mar jāoge. Isrāīl kī hudūd par hī maiñ tumhārī adālat karūngā. Tab tum jān loge ki maiñ hī Rab hūñ. ¹¹ Chunāñche na Yarūshalam Shahr tumhāre lie deg hogā, na tum us meñ behtarīn gosht hoge balki maiñ Isrāīl kī hudūd hī par tumhārī adālat karūngā. ¹² Tab

tum jān loge ki main hī Rab hūn, jis ke ahkām ke mutābiq tum ne zindagī nahīn guzārī. Kyonki tum ne mere usūloñ kī pairawī nahīn kī balki apnī paṛosī qaumoñ ke usūloñ kī.’ ”

¹³ Main abhī is peshgoī kā elān kar rahā thā ki Falatīyāh bin Bināyāh faut huā. Yih dekh kar main muñh ke bal gir gayā aur buland āwāz se chīkh uṭhā, “Hāy, hāy! Ai Rab Qādir-e-mutlaq, kyā tū Isrāīl ke bache-khuche hisse ko sarāsar miṭānā chāhtā hai?”

Allāh Isrāīl ko Bahāl Karegā

¹⁴ Rab mujh se hamkalām huā, ¹⁵ “Ai ādamzād, Yarūshalam ke bāshinde tere bhāiyōñ, tere rishtedāroñ aur Bābal meñ jilāwatan hue tamām Isrāīliyoñ ke bāre meñ kah rahe haiñ, ‘Yih log Rab se kahīn dūr ho gae haiñ, ab Isrāīl hamāre hī qabze meñ hai.’ ¹⁶ Jo is qism kī bāteñ karte haiñ unheñ jawāb de, ‘Rab Qādir-e-mutlaq farmātā hai ki jī hāñ, main ne unheñ dūr dūr bhagā diyā, aur ab wuh dīgar qaumoñ ke darmiyān hī rahte haiñ. Main ne khud unheñ mukhtalif mamālik meñ muntashir kar diyā, aise ilāqoñ meñ jahān unheñ maqdis meñ mere huzūr āne kā mauqā thoṛā hī miltā hai. ¹⁷ Lekin Rab Qādir-e-mutlaq yih bhī farmātā hai, main tumheñ dīgar qaumoñ meñ se nikāl lūngā, tumheñ un mulkoñ se jamā karūngā jahān main ne tumheñ muntashir kar diyā thā. Tab main tumheñ Mulk-e-Isrāīl dubārā atā karūngā.

¹⁸ Phir wuh yahān ā kar tamām makrūh but aur ghinaunī chīzeñ dūr kareñge. ¹⁹ Us waqt main unheñ nayā dil baḥsh kar un meñ nāī rūh

dālūngā. Maiñ un kā sangīn dil nikāl kar unheñ gosht-post kā narm dil atā karūnga. ²⁰ Tab wuh mere ahkām ke mutābiq zindagī guzāreñge aur dhyān se merī hidāyāt par amal kareñge. Wuh merī qaum hoñge, aur maiñ un kā Ḳhudā hūngā. ²¹ Lekin jin logon ke dil un ke ghinaune buton se lipṭe rahte haiñ un ke sar par maiñ un ke ghalat kām kā munāsib ajr lāūngā. Yih Rab Qādir-e-mutlaq kā farmān hai.’ ”

Rab Yarūshalam ko Chhor Detā Hai

²² Phir karūbī farishton ne apne paron ko phailāyā, un ke pahie harkat meñ ā gae aur Ḳhudā-e-Isrāil kā jalāl jo un ke ūpar thā ²³ uṭh kar shahr se nikal gayā. Chalte chalte wuh Yarūshalam ke mashriq meñ wāqe pahār par ṭahar gayā. ²⁴ Allāh ke Rūh kī atākardā is royā meñ Rūh mujhe uṭhā kar Mulk-e-Bābal ke jilāwatanon ke pās wāpas le gayā. Phir royā khatm huī, ²⁵ aur maiñ ne jilāwatanon ko sab kuchh sunāyā jo Rab ne mujhe dikhāyā thā.

12

Nabī Sāmān Lapet Kar Jilāwatanī kī Peshgoī Kartā Hai

¹ Rab mujh se hamkalām huā, ² “Ai ādamzād, tū ek sarkash qaum ke darmiyān rahtā hai. Go un kī ānkheñ haiñ to bhī kuchh nahīn dekhṭe, go un ke kān haiñ to bhī kuchh nahīn sunṭe. Kyonki yih qaum haṭdharm hai.

³ Ai ādamzād, ab apnā sāmān yon lapet le jis tarah tujhe jilāwatan kiyā jā rahā ho. Phir din ke waqt aur un ke dekhṭe dekhṭe ghar se

rawānā ho kar kisī aur jagah chalā jā. Shāyad unheñ samajh āe ki unheñ jilāwatan honā hai, hālāñki yih qaum sarkash hai. ⁴ Din ke waqt un ke deḳhte deḳhte apnā sāmān ghar se nikāl le, yoñ jaise tū jilāwatanī ke lie taiyāriyāñ kar rahā ho. Phir shām ke waqt un kī maujūdagī meñ jilāwatan kā-sā kirdār adā karke rawānā ho jā. ⁵ Ghar se nikalne ke lie dīwār meñ sūrāḳh banā, phir apnā sārā sāmān us meñ se bāhar le jā. Sab is ke gawāh hoñ. ⁶ Un ke deḳhte deḳhte andhere meñ apnā sāmān kandhe par rakh kar wahāñ se nikal jā. Lekin apnā muñh dhāñp le tāki tū mulk ko dekh na sake. Lāzim hai ki tū yih sab kuchh kare, kyoñki maiñ ne muqarrar kiyā hai ki tū Isrāīlī qaum ko āgāh karne kā nishān ban jāe.”

⁷ Maiñ ne waisā hī kiyā jaisā Rab ne mujhe hukm diyā thā. Maiñ ne apnā sāmān yoñ lapet liyā jaise mujhe jilāwatan kiyā jā rahā ho. Din ke waqt maiñ use ghar se bāhar le gayā, shām ko maiñ ne apne hāthoñ se dīwār meñ sūrāḳh banā liyā. Logoñ ke deḳhte deḳhte maiñ sāmān ko apne kandhe par uṭhā kar wahāñ se nikal āyā. Utne meñ andherā ho gayā thā.

⁸ Subah ke waqt Rab kā kalām mujh par nāzil huā, ⁹ “Ai ādamzād, is haṭdharm qaum Isrāīl ne tujh se pūchhā ki tū kyā kar rahā hai? ¹⁰ Unheñ jawāb de, ‘Rab Qādir-e-mutlaq farmātā hai ki is paighām kā tālluq Yarūshalam ke ra’īs aur shahr meñ basne wāle tamām Isrāīliyoñ se hai.’ ¹¹ Unheñ batā, ‘Maiñ tumheñ āgāh karne kā nishān hūñ. Jo kuchh maiñ ne kiyā wuh tumhāre sāth ho jāegā. Tum qaidī ban kar jilāwatan ho jāoge. ¹² Jo ra’īs tumhāre darmiyān

hai wuh andhere meñ apnā sāmān kandhe par uṭhā kar chalā jāegā. Dīwār meñ sūrākh banāyā jāegā tāki wuh nikal sake. Wuh apnā muñh ḍhāñp legā tāki mulk ko na dekh sake. ¹³ Lekin maiñ apnā jāl us par ḍāl dūngā, aur wuh mere phande meñ phañs jāegā. Maiñ use Bābal lāūngā jo Bābliyon ke mulk meñ hai, agarche wuh use apnī ānkhon se nahīn dekhegā. Wahīn wuh wafāt pāegā. ¹⁴ Jitne bhī mulāzim aur daste us ke irdgird hoñge un sab ko maiñ hawā meñ urā kar chāron taraf muntashir kar dūngā. Apnī talwār ko miyān se khīnch kar maiñ un ke pīchhe parā rahūngā. ¹⁵ Jab maiñ unheñ dīgar aqwām aur muḥtalif mamālik meñ muntashir karūngā to wuh jān leñge ki maiñ hī Rab hūñ. ¹⁶ Lekin maiñ un meñ se chand ek ko bachā kar talwār, kāl aur mohlak wabā kī zad meñ nahīn āne dūngā. Kyoñki lāzim hai ki jin aqwām meñ bhī wuh jā baseñ wahāñ wuh apnī makrūh harkateñ bayān karen. Tab yih aqwām bhī jān leñgī ki maiñ hī Rab hūñ.’ ”

Ek aur Nishān: Hizqiyel kā Kāñpnā

¹⁷ Rab mujh se hamkalām huā, ¹⁸ “Ai ādamzād, khānā khāte waqt apnī roṭī ko larazte hue khā aur apne pānī ko pareshānī ke māre thartharāte hue pī. ¹⁹ Sāth sāth ummat ko batā, ‘Rab Qādir-e-mutlaq farmātā hai ki Mulk-e-Isrāīl ke shahr Yarūshalām ke bāshinde pareshānī meñ apnā khānā khāeñge aur dahshatzadā hālat meñ apnā pānī pieñge, kyoñki un kā mulk tabāh aur har barkat se ḳhālī ho jāegā. Aur sabab us ke bāshindon kā zulm-o-tashaddud hogā. ²⁰ Jin

shahron meñ log ab tak ābād haiñ wuh barbād ho jāenge, mulk wīrān-o-sunsān ho jāegā. Tab tum jān loge ki main hī Rab hūn.’ ”

Allāh kā Kalām Jald hī Pūrā Ho Jāegā

²¹ Rab mujh se hamkalām huā, ²² “Ai ādamzād, yih kaisī kahāwat hai jo Mulk-e-Isrāīl meñ ām ho gaī hai? Log kahte haiñ, ‘Jyon jyon din guzarte jāte haiñ tyon tyon har royā ghalat sābit hotī jātī hai.’ ²³ Jawāb meñ unheñ batā, ‘Rab Qādir-e-mutlaq farmātā hai ki main is kahāwat ko khatm karūnga, āindā yih Isrāīl meñ istemāl nahīn hogī.’ Unheñ yih bhī batā, ‘Wuh waqt qarīb hī hai jab har royā pūrī ho jāegī. ²⁴ Kyonki āindā Isrāīlī qaum meñ na farebdeh royā, na chāplūsī kī peshgoiyān pāī jāengī. ²⁵ Kyonki main Rab hūn. Jo kuchh main farmātā hūn wuh wujūd meñ ātā hai. Ai sarkash qaum, der nahīn hogī balki tumhāre hī aiyām meñ main bāt bhī karūnga aur use pūrā bhī karūnga.’ Yih Rab Qādir-e-mutlaq kā farmān hai.”

²⁶ Rab mazīd mujh se hamkalām huā, ²⁷ “Ai ādamzād, Isrāīlī qaum tere bāre meñ kahtī hai, ‘Jo royā yih admī dekhātā hai wuh baṛī der ke bād hī pūrī hogī, us kī peshgoiyān dūr ke mustaqbil ke bāre meñ haiñ.’ ²⁸ Lekin unheñ jawāb de, ‘Rab Qādir-e-mutlaq farmātā hai ki jo kuchh bhī main farmātā hūn us meñ mazīd der nahīn hogī balki wuh jald hī pūrā hogā.’ Yih Rab Qādir-e-mutlaq kā farmān hai.”

13

Jhūṭe Nabī Halāk Ho Jāenge

¹ Rab mujh se hamkalām huā, ² “Ai ādamzād, Isrāil ke nām-nihād nabiyōn ke ḳhilāf nabuwwat kar! Jo nabuwwat karte waqt apne dilon se ubharne wālī bāteñ hī pesh karte haiñ, un se kah,

‘Rab kā farmān suno! ³ Rab Qādir-e-mutlaq farmātā hai ki un ahmaq nabiyōn par afsos jinheñ apnī hī rūh se tahrīk miltī hai aur jo haqīqat meñ royā nahīn deḳhte. ⁴ Ai Isrāil, tere nabī khandarāt meñ lomṛiyōn kī tarah āwārā phir rahe haiñ. ⁵ Na koī dīwār ke raḳhnoñ meñ kharā huā, na kisī ne us kī marammat kī tāki Isrāilī qaum Rab ke us din qāym rah sake jab jang chhīr jāegī. ⁶ Un kī royāeñ dhokā hī dhokā, un kī peshgoiyāñ jhūṭ hī jhūṭ haiñ. Wuh kahte haiñ, “Rab farmātā hai” go Rab ne unheñ nahīn bhejā. Tājjub kī bāt hai ki to bhī wuh tawaqqo karte haiñ ki maiñ un kī peshgoiyāñ pūrī hone dūn! ⁷ Haqīqat meñ tumhārī royāeñ dhokā hī dhokā aur tumhārī peshgoiyāñ jhūṭ hī jhūṭ haiñ. To bhī tum kahte ho, “Rab farmātā hai” hālānki maiñ ne kuchh nahīn farmāyā.

⁸ Chunānche Rab Qādir-e-mutlaq farmātā hai ki maiñ tumhārī farebdeh bātoñ aur jhūṭī royāoñ kī wajah se tum se nipaṭ lūngā. Yih Rab Qādir-e-mutlaq kā farmān hai. ⁹ Maiñ apnā hāth un nabiyōn ke ḳhilāf barhā dūngā jo dhoke kī royāeñ deḳhte aur jhūṭī peshgoiyāñ sunāte haiñ. Na wuh merī qaum kī majlis meñ sharīk hoñge, na Isrāilī qaum kī fahristoñ meñ darj hoñge. Mulk-e-Isrāil meñ wuh kabhī dāḳhil nahīn hoñge. Tab tum jān loge ki maiñ Rab Qādir-e-mutlaq hūn. ¹⁰ Wuh merī qaum ko

ghalat rāh par lā kar amn-o-amān kā elān karte haiñ agarche amn-o-amān hai nahīn. Jab qaum apne lie kachchī-sī dīwār banā letī hai to yih nabī us par safedī pher dete haiñ. ¹¹ Lekin ai safedī karne wālo, khabardār! Yih dīwār gir jāegī. Mūslādhār bārish barsegī, ole paṛeñge aur saḡht āndhī us par ṭuṭ paṛegī. ¹² Tab dīwār gir jāegī, aur log tanzan tum se pūchheñge ki ab wuh safedī kahāñ hai jo tum ne dīwār par pherī thī?

¹³ Rab Qādir-e-mutlaq farmātā hai ki main taish meñ ā kar dīwār par zabardast āndhī āne dūngā, ghusse meñ us par mūslādhār bārish aur mohlak ole barsā dūngā. ¹⁴ Main us dīwār ko dhā dūngā jis par tum ne safedī pherī thī, use khāk meñ yoñ milā dūngā ki us kī buniyād nazar āegī. Aur jab wuh gir jāegī to tum bhī us kī zad meñ ā kar tabāh ho jāoge. Tab tum jān loge ki main hī Rab hūñ. ¹⁵ Yoñ main dīwār aur us kī safedī karne wāloñ par apnā ghussā utārūngā. Tab main tum se kahūngā ki dīwār bhī khatm hai aur us kī safedī karne wāle bhī, ¹⁶ yāñī Isrāīl ke wuh nabī jinhoñ ne Yarūshalam ko aisī peshgoiyāñ aur royāeñ sunāīñ jin ke mutābiq amn-o-amān kā daur qarīb hī hai, hālāñki amn-o-amān kā imkāñ hī nahīn. Yih Rab Qādir-e-mutlaq kā farmāñ hai.’

¹⁷ Ai ādamzād, ab apnī qaum kī un beṭiyōñ kā sāmñā kar jo nabuwwat karte waqt wuhī bāteñ pesh kartī haiñ jo un ke diloñ se ubhar ātī haiñ. Un ke khalāf nabuwwat karke ¹⁸ kah,

‘Rab Qādir-e-mutlaq farmātā hai ki un auroñ par afsos jo tamām logoñ ke lie kalāī se

bāndhne wāle tawīz sī letī haiñ, jo logoñ ko phaṅsāne ke lie chhoṭoñ aur baṛoñ ke saroñ ke lie parde banā letī haiñ. Ai aurato, kyā tum wāqāī samajhtī ho ki merī qaum meñ se bāz ko phaṅs saktī aur bāz ko apne lie zindā chhoṛ saktī ho? ¹⁹ Merī qaum ke darmiyān hī tum ne merī behurmatī kī, aur yih sirf chand ek muṭṭhī-bhar jau aur roṭī ke do chār ṭukroñ ke lie. Afsos, merī qaum jhūṭ sunanā pasand kartī hai. Is se fāydā uṭhā kar tum ne use jhūṭ pesh karke unheñ mār ḍālā jinheñ marnā nahīñ thā aur unheñ zindā chhoṛā jinheñ zindā nahīñ rahnā thā.

²⁰ Is lie Rab Qādir-e-mutlaq farmātā hai ki main tumhāre tawīzoñ se nipaṭ lūngā jin ke zariye tum logoñ ko parindoñ kī tarah pakaṛ letī ho. Main jādūgarī kī yih chīzeñ tumhāre bāzoñ se noch kar phāṛ ḍālūngā aur unheñ rihā karūngā jinheñ tum ne parindoñ kī tarah pakaṛ liyā hai. ²¹ Main tumhāre pardoñ ko phāṛ kar haṭā lūngā aur apnī qaum ko tumhāre hāthoñ se bachā lūngā. Āindā wuh tumhārā shikār nahīñ rahegī. Tab tum jān logī ki main hī Rab hūñ.

²² Tum ne apne jhūṭ se rāstbāzoñ ko dukh pahuñchāyā, hālāñki yih dukh merī taraf se nahīñ thā. Sāth sāth tum ne bedīnoñ kī hauslā-afzāī kī ki wuh apnī burī rāhoñ se bāz na aēñ, hālāñki wuh bāz āne se bach jāte. ²³ Is lie āindā na tum farebdeh royā dekhogī, na dūsoñ kī qismat kā hāl batāogī. Main apnī qaum ko tumhāre hāthoñ se chhuṭkārā dūngā. Tab tum jān logī ki main hī Rab hūñ.’ ”

14

Allāh Butparastī kā Munāsib Jawāb Degā

¹ Isrāīl ke kuchh buzurg mujh se milne āe aur mere sāmne baiṭh gae. ² Tab Rab mujh se hamkalām huā, ³ “Ai ādamzād, in ādmiyoñ ke dil apne butoñ se lipṭe rahte haiñ. Jo chīzeñ un ke lie ṭhokar aur gunāh kā bāis haiñ unheñ unhoñ ne apne muñh ke sāmne hī rakhā hai. To phir kyā munāsib hai ki maiñ unheñ jawāb dūñ jab wuh mujh se dariyāft karne āte haiñ? ⁴ Unheñ batā, ‘Rab Qādir-e-mutlaq farmātā hai, yih log apne butoñ se lipṭe rahte aur wuh chīzeñ apne muñh ke sāmne rakhte haiñ jo ṭhokar aur gunāh kā bāis haiñ. Sāth sāth yih nabī ke pās bhī jāte haiñ tāki mujh se mālūmāt hāsil kareñ. Jo bhī Isrāīlī aisā kare use maiñ khud jo Rab hūñ jawāb dūngā, aisā jawāb jo us ke muta’addid butoñ ke ain mutābiq hogā. ⁵ Maiñ un se aisā sulūk karūnga tāki Isrāīlī qaum ke dil ko mazbūtī se pakaṛ lūñ. Kyoñki apne butoñ kī khātir sab ke sab mujh se dūr ho gae haiñ.’

⁶ Chunānche Isrāīlī qaum ko batā, ‘Rab Qādir-e-mutlaq farmātā hai ki taubā karo! Apne butoñ aur tamām makrūh rasm-o-riwāj se muñh moṛ kar mere pās wāpas ā jāo. ⁷ Us ke anjām par dhyān do jo aisā nahīñ karegā, khāh wuh Isrāīlī yā Isrāīl meñ rahne wālā padesī ho. Agar wuh mujh se dūr ho kar apne butoñ se lipaṭ jāe aur wuh chīzeñ apne sāmne rakhe jo ṭhokar aur gunāh kā bāis haiñ to jab wuh nabī kī mārifat mujh se mālūmāt hāsil karne kī koshish karegā to maiñ, Rab use munāsib jawāb dūngā. ⁸ Maiñ

aise shaḥs kā sāmnaḥ karke us se yoñ nipat lūngā ki wuh dūsroñ ke lie ibratangez misāl ban jāegā. Main use yoñ miṭā dūngā ki merī qaum meñ us kā nām-o-nishān tak nahīñ rahegā. Tab tum jān loge ki main hī Rab hūñ.

⁹ Agar kisī nabī ko kuchh sunāne par uksāyā gayā jo merī taraf se nahīñ thā to yih is lie huā ki main, Rab ne ḡhud use uksāyā. Aise nabī ke ḡhilāf main apnā hāth uṭhā kar use yoñ tabāh karūngā ki merī qaum meñ us kā nām-o-nishān tak nahīñ rahegā. ¹⁰ Donoñ ko un ke qusūr kī munāsib sazā milegī, nabī ko bhī aur use bhī jo hidāyat pāne ke lie us ke pās ātā hai. ¹¹ Tab Isrāīlī qaum na mujh se dūr ho kar āwārā phiregī, na apne āp ko in tamām gunāhoñ se ālūdā karegī. Wuh merī qaum hoñge, aur main un kā Ḳhudā hūngā. Yih Rab Qādir-e-mutlaq kā farmān hai.’ ”

Sirf Rāstbāz hī Bache Raheñge

¹² Rab mujh se hamkalām huā, ¹³ “Ai ādamzād, farz kar ki koī mulk bewafā ho kar merā gunāh kare, aur main kāl ke zariye use sazā de kar us meñ se insān-o-haiwān miṭā dālūñ. ¹⁴ Ḳhāh mulk meñ Nūh, Dānyāl aur Ayyūb kyoñ na baste to bhī mulk na bachtā. Yih ādmī apnī rāstbāzī se sirf apnī hī jānoñ ko bachā sakte. Yih Rab Qādir-e-mutlaq kā farmān hai.

¹⁵ Yā farz kar ki main mazkūrā mulk meñ wahshī darindoñ ko bhej dūñ jo idhar-udhar phir kar sab ko phār khāeñ. Mulk wirān-o-sunsān ho jāe aur janglī darindoñ kī wajah se koī us meñ se guzarne kī jurrat na kare. ¹⁶ Merī

hayāt kī qasam, ḳhāh mazkūrā tīn rāstbāz ādmī mulk meñ kyoñ na baste to bhī akele hī bachte. Wuh apne beṭe-beṭiyōñ ko bhī bachā na sakte balki pūrā mulk wīrān-o-sunsān hotā. Yih Rab Qādir-e-mutlaq kā farmān hai.

¹⁷ Yā farz kar ki main mazkūrā mulk ko jang se tabāh karūñ, main talwār ko hukm dūñ ki mulk meñ se guzar kar insān-o-haiwān ko nest-o-nābūd kar de. ¹⁸ Merī hayāt kī qasam, ḳhāh mazkūrā tīn rāstbāz ādmī mulk meñ kyoñ na baste wuh akele hī bachte. Wuh apne beṭe-beṭiyōñ ko bhī bachā na sakte. Yih Rab Qādir-e-mutlaq kā farmān hai.

¹⁹ Yā farz kar ki main apnā ghussā mulk par utār kar us meñ mohlak wabā yoñ phailā dūñ ki insān-o-haiwān sab ke sab mar jāēñ. ²⁰ Merī hayāt kī qasam, ḳhāh Nūh, Dānyāl aur Ayyūb mulk meñ kyoñ na baste to bhī wuh apne beṭe-beṭiyōñ ko bachā na sakte. Wuh apnī rāstbāzī se sirf apnī hī jānoñ ko bachāte. Yih Rab Qādir-e-mutlaq kā farmān hai.

²¹ Ab Yarūshalam ke bāre meñ Rab Qādir-e-mutlaq kā farmān suno! Yarūshalam kā kitnā burā hāl hogā jab main apnī chār saḳht sazāēñ us par nāzil karūñga. Kyoñki insān-o-haiwān jang, kāl, wahshī darindoñ aur mohlak wabā kī zad meñ ā kar halāk ho jāēnge. ²² To bhī chand ek bacheñge, kuchh beṭe-beṭiyāñ jilāwatan ho kar Bābal meñ tumhāre pās āēnge. Jab tum un kā burā chāl-chalan aur harkateñ dekhoge to tumheñ tasallī milegī ki har āfat munāsib thī jo main Yarūshalam par lāyā. ²³ Un kā chāl-chalan aur harkateñ dekh kar tumheñ tasallī milegī,

kyoñki tum jān loge ki jo kuchh bhī main ne Yarūshalam ke sāth kiyā wuh bilāwajah nahīn thā. Yih Rab Qādir-e-mutlaq kā farmān hai.”

15

Yarūshalam Angūr kī Bel kī Bekār Lakaṛī Hai

¹ Rab mujh se hamkalām huā, ² “Ai ādamzād, angūr kī bel kī lakaṛī kis lihāz se jangal kī dīgar lakaṛiyōñ se behtar hai? ³ Kyā yih kisī kām ā jātī hai? Kyā yih kam az kam khūñṭiyāñ banāne ke lie istemāl ho saktī hai jin se chīzeñ laṭkāī jā sakeñ? Hargiz nahīn! ⁴ Use īndhan ke taur par āg meñ phaiñkā jātā hai. Is ke bād jab us ke donoñ sire bhasm hue haiñ aur bīch meñ bhī āg lag gaī hai to kyā wuh kisī kām ā jātī hai? ⁵ Āg lagne se pahle bhī bekār thī, to ab wuh kis kām āegī jab us ke donoñ sire bhasm hue haiñ balki bīch meñ bhī āg lag gaī hai?

⁶ Rab Qādir-e-mutlaq farmātā hai ki Yarūshalam ke bāshinde angūr kī bel kī lakaṛī jaise haiñ jinheñ main jangal ke darakhton ke darmiyāñ se nikāl kar āg meñ phaiñkā detā hūñ. ⁷ Kyoñki main un ke k̄hilāf uṭh khaṛā hūñgā. Go wuh āg se bach nikle haiñ to bhī āk̄hirkār āg hī unheñ bhasm karegī. Jab main un ke k̄hilāf uṭh khaṛā hūñgā to tum jān loge ki main hī Rab hūñ. ⁸ Pūre mulk ko main wīrān-o-sunsāñ kar dūngā, is lie ki wuh bewafā sābit hue haiñ. Yih Rab Qādir-e-mutlaq kā farmān hai.”

16

Yarūshalam Bewafā Aurat Hai

¹ Rab mujh se hamkalām huā, ² “Ai ādamzād, Yarūshalam ke zahan meñ us kī makrūh harkaton kī sanjīdagī biṭhā kar ³ elān kar ki Rab Qādir-e-mutlaq farmātā hai, ‘Ai Yarūshalam Beṭī, terī nasl Mulk-e-Kanān kī hai, aur wahīn tū paidā huī. Terā bāp Amorī, terī māñ Hittī thī. ⁴ Paidā hote waqt nāf ke sāth lagī nāl ko kāt kar dūr nahīn kiyā gayā. Na tujhe pānī se nahlayā gayā, na tere jism par namak malā gayā, aur na tujhe kapṛon meñ lapeṭā gayā. ⁵ Na kisī ko itnā tars āyā, na kisī ne tujh par itnā rahm kiyā ki in kāmoñ meñ se ek bhī kartā. Is ke bajāe tujhe khule maidān meñ phaiñk kar chhoṛ diyā gayā. Kyonki jab tū paidā huī to sab tujhe haqīr jānte the.

⁶ Tab main wahāñ se guzarā. Us waqt tū apne khūn meñ taṛap rahī thī. Tujhe is hālat meñ dekh kar main bolā, “Jitī rah!” Hāñ, tū apne khūn meñ taṛap rahī thī jab main bolā, “Jitī rah! ⁷ Khet meñ hariyālī kī tarah phaltī-phūltī jā!” Tab tū phaltī-phūltī huī parwān chaṛhī. Tū nihāyat khūbsūrat ban gaī. Chhātiyāñ aur bāl dekhne meñ pyāre lage. Lekin abhī tak tū nangī aur barahnā thī.

⁸ Main dubārā tere pās se guzarā to dekhā ki tū shādī ke qābil ho gaī hai. Main ne apne libās kā dāman tujh par bichhā kar terī barahnaḡī ko dhāñp diyā. Main ne qasam khā kar tere sāth ahd bāndhā aur yoñ terā mālik ban gayā. Yih Rab Qādir-e-mutlaq kā farmān hai.

⁹ Main ne tujhe nahlā kar khūn se sāf kiyā, phir tere jism par tel malā. ¹⁰ Main ne tujhe shāndār libās aur chamṛe ke nafīs jūte pahnāe,

tujhe bārīk katān aur qīmtī kapṛe se mulabbas kiyā. ¹¹ Phir main ne tujhe khūbsūrat zewarāt, chūriyoñ, hār, ¹² nath, bāliyoñ aur shāndār tāj se sajāyā. ¹³ Yoñ tū sone-chāndī se ārāstā aur bārīk katān, resham aur shāndār kapṛe se mulabbas huī. Terī khurāk behtarīn maide, shahd aur zaitūn ke tel par mushtamil thī. Tū nihāyat hī khūbsūrat huī, aur hote hote malikā ban gaī.’ ¹⁴ Rab Qādir-e-mutlaq farmātā hai, ‘Tere husn kī shohrat dīgar aqwām meñ phail gaī, kyoñki main ne tujhe apnī shān-o-shaukat meñ yoñ sharīk kiyā thā kī terā husn kāmīl thā.

¹⁵ Lekin tū ne kyā kiyā? Tū ne apne husn par bharosā rakhā. Apnī shohrat se fāydā uṭhā kar tū zinākār ban gaī. Har guzarne wāle ko tū ne apne āp ko pesh kiyā, har ek ko terā husn hāsil huā. ¹⁶ Tū ne apne kuchh shāndār kapṛe le kar apne lie rangdār bistar banāyā aur use ūnchī jaghoñ par bichhā kar zinā karne lagī. Aisā na māzī meñ kabhī huā, na āindā kabhī hogā. ¹⁷ Tū ne wuhī nafīs zewarāt lie jo main ne tujhe die the aur merī hī sone-chāndī se apne lie mardoñ ke but ḍhāl kar un se zinā karne lagī. ¹⁸ Unheñ apne shāndār kapṛe pahnā kar tū ne merā hī tel aur baḥhūr unheñ pesh kiyā.’ ¹⁹ Rab Qādir-e-mutlaq farmātā hai, ‘Jo khurāk yānī behtarīn maidā, zaitūn kā tel aur shahd main ne tujhe diyā thā use tū ne unheñ pesh kiyā tāki us kī khushbū unheñ pasand āe.

²⁰ Jin beṭe-beṭiyoñ ko tū ne mere hān janm diyā thā unheñ tū ne qurbān karke butoñ ko khilāyā. Kyā tū apnī zinākārī par iktifā na kar

sakī? ²¹ Kyā zarūrat thī ki mere bachchoñ ko bhī qatl karke butoñ ke lie jalā de? ²² Tājjub hai ki jab bhī tū aisī makrūh harkateñ aur zinā kartī thī to tujhe ek bār bhī jawānī kā khayāl na āyā, yānī wuh waqt jab tū nangī aur barahnā hālat meñ apne khūn meñ taraptī rahī.’

²³ Rab Qādir-e-mutlaq farmātā hai, ‘Afsos, tujh par afsos! Apnī bāqī tamām sharāratoñ ke alāwā ²⁴ tū ne har chauk meñ butoñ ke lie qurbāngāh tāmīr karke har ek ke sāth zinā karne kī jagah bhī banāī. ²⁵ Har galī ke kone meñ tū ne zinā karne kā kamrā banāyā. Apne husn kī behurmatī karke tū apnī ismatfaroshī zoroñ par lāī. Har guzarne wāle ko tū ne apnā badan pesh kiyā. ²⁶ Pahle tū apne shahwatparast paṛosī Misr ke sāth zinā karne lagī. Jab tū ne apnī ismatfaroshī ko zoroñ par lā kar mujhe mushta‘il kiyā ²⁷ to maiñ ne apnā hāth tere khilāf barhā kar tere ilāqe ko chhoṭā kar diyā. Maiñ ne tujhe Filistī beṭiyōñ ke lālach ke hawāle kar diyā, un ke hawāle jo tujh se nafrat kartī haiñ aur jin ko tere zinākārānā chāl-chalan par sharm ātī hai.

²⁸ Ab tak terī shahwat ko taskīn nahīñ mili thī, is lie tū Asūriyōñ se zinā karne lagī. Lekin yih bhī tere lie kāfī na thā. ²⁹ Apnī zinākārī meñ izāfā karke tū saudāgaroñ ke mulk Bābal ke pīchhe paṛ gaī. Lekin yih bhī terī shahwat ke lie kāfī nahīñ thā.’ ³⁰ Rab Qādir-e-mutlaq farmātā hai, ‘Aisī harkateñ karke tū kitnī sargarm hui! Sāf zāhir huā ki tū zabardast kasbī hai. ³¹ Jab tū ne har chauk meñ butoñ kī qurbāngāh banāī aur har galī ke kone meñ zinā karne kā kamrā tāmīr kiyā to tū ām kasbī se muḵhtalif thī. Kyonki

tū ne apne gāhakoñ se paise lene se inkār kiyā. ³² Hāy, tū kaisī badkār bīwī hai! Apne shauhar par tū dīgar mardoñ ko tarjīh detī hai. ³³ Har kasbī ko fīs miltī hai, lekin tū to apne tamām āshiqoñ ko tohfe detī hai tāki wuh har jagah se ā kar tere sāth zinā karen. ³⁴ Is meñ tū dīgar kasbiyoñ se farq hai. Kyoñki na gāhak tere pīchhe bhāgte, na wuh terī muhabbat kā muāwazā dete haiñ balki tū khud un ke pīchhe bhāgtī aur unheñ apne sāth zinā karne kā muāwazā detī hai.’

³⁵ Ai kasbī, ab Rab kā farmān sun le! ³⁶ Rab Qādir-e-mutlaq farmātā hai, ‘Tū ne apne āshiqoñ ko apnī barahnagī dikhā kar apnī ismat-faroshī kī, tū ne makrūh but banā kar un kī pūjā kī, tū ne unheñ apne bachchoñ kā khūn qurbān kiyā hai. ³⁷ Is lie maiñ tere tamām āshiqoñ ko ikatthā karūnga, un sab ko jinheñ tū pasand āī, unheñ bhī jo tujhe pyāre the aur unheñ bhī jin se tū ne nafrat kī. Maiñ unheñ chāroñ taraf se jamā karke tere khilāf bhejūngā. Tab maiñ un ke sāmne hī tere tamām kapre utārūnga tāki wuh terī pūrī barahnagī dekheñ. ³⁸ Maiñ terī adālat karke terī zinākārī aur qātilānā harkatoñ kā faislā karūnga. Merā ghussā aur merī ghairat tujhe khūnrezī kī sazā degī.

³⁹ Maiñ tujhe tere āshiqoñ ke hawāle karūnga, aur wuh tere butoñ kī qurbāngāheñ un kamroñ samet dhā deñge jahān tū zinākārī kartī rahī hai. Wuh tere kapre aur shāndār zewarāt utār kar tujhe uriyān aur barahnā chhoṛ deñge. ⁴⁰ Wuh tere khilāf julūs nikāleñge aur tujhe sangsār karke talwār se ṭukre ṭukre kar deñge. ⁴¹ Tere

gharon ko jalā kar wuh muta'addid auraton ke dekhte dekhte tujhe sazā deᅅge. Yoᅅ main terī zinākārī ko rok dūᅅgā, aur āindā tū apne āshiqoᅅ ko zinā karne ke paise nahīn de sakegī.

⁴² Tab merā ᅅhussā ᅅhandā ho jāegā, aur tū merī ᅅhairat kā nishānā nahīn rahegī. Merī nārāzī khatm ho jāegī, aur mujhe dubārā taskīn milegī.’ ⁴³ Rab Qādir-e-mutlaq farmātā hai, ‘Main tere sar par terī harkaton kā pūrā natijā lāūᅅgā, kyoᅅki tujhe jawānī meᅅ merī madad kī yād na rahī balki tū mujhe in tamām bāton se taish dilātī rahī. Bāqī tamām ᅅhinaunī harkateᅅ tere lie kāfī nahīn thīn balki tū zinā bhī karne lagī.

⁴⁴ Tab log yih kahāwat kah kar terā mazāq uᅅāeᅅge, “Jaisī mān, waisī beᅅī!” ⁴⁵ Tū wāqāī apnī mān kī mānind hai, jo apne shauhar aur bachchoᅅ se saᅅht nafrat kartī thī. Tū apnī bahnoᅅ kī mānind bhī hai, kyoᅅki wuh bhī apne shauharoᅅ aur bachchoᅅ se saᅅht nafrat kartī thīn. Terī mān Hittī aur terā bāp Amorī thā.

⁴⁶ Terī baᅅī bahan Sāmariya thī jo apnī beᅅiyon ke sāth tere shimāl meᅅ ābād thī. Aur terī chhoᅅī bahan Sadūm thī jo apnī beᅅiyon ke sāth tere junūb meᅅ rahtī thī. ⁴⁷ Tū na sirf un ke ᅅhalat namūne par chal paᅅī aur un kī-sī makrūh harkateᅅ karne lagī balki un se kahīn zyādā burā kām karne lagī.’ ⁴⁸ Rab Qādir-e-mutlaq farmātā hai, ‘Merī hayāt kī qasam, terī bahan Sadūm aur us kī beᅅiyon se kabhī itnā ᅅhalat kām sarzad na huā jitnā ki tujh se aur terī beᅅiyon se huā hai. ⁴⁹ Terī bahan Sadūm kā kyā qusūr thā? Wuh apnī beᅅiyon samet mutakabbir thī. Go

unheñ khurāk kī kasrat aur ārām-o-sukūn hāsīl thā to bhī wuh musībatzadon aur gharībon kā sahārā nahīn bantī thīn. ⁵⁰ Wuh maḡhrūr thīn aur merī maujūdagī meñ hī ghinaunā kām kartī thīn. Isī wajah se main ne unheñ haṭā diyā. Tū khud is kī gawāh hai. ⁵¹ Sāmariya par bhī ghaur kar. Jitne gunāh tujh se sarzad hue un kā ādhā hissā bhī us se na huā. Apnī bahnon kī nisbat tū ne kahīn zyādā ghinaunī harkateñ kī haiñ. Tere muqābale meñ terī bahneñ farishte haiñ. ⁵² Chunāñche ab apnī khajālat ko bardāsht kar. Kyoñki apne gunāhon se tū apnī bahnon kī jagah kharī ho gaī hai. Tū ne un se kahīn zyādā qābil-e-ghin kām kie haiñ, aur ab wuh tere muqābale meñ māsūm bachche lagtī haiñ. Sharm khā khā kar apnī ruswāī ko bardāsht kar, kyoñki tujh se aise sangīn gunāh sarzad hue haiñ ki terī bahneñ rāstbāz hī lagtī haiñ.

To Bhī Rab Wafādār Rahegā

⁵³ Lekin ek din āegā jab main Sadūm, Sāmariya, tujhe aur tum sab kī beṭiyon ko bahāl karūñga. ⁵⁴ Tab tū apnī ruswāī bardāsht kar sakegī aur apne sāre ḡhalat kām par sharm khāegī. Sadūm aur Sāmariya yih dekh kar tasallī pāengī. ⁵⁵ Hāñ, terī bahneñ Sadūm aur Sāmariya apnī beṭiyon samet dubārā qāym ho jāengī. Tū bhī apnī beṭiyon samet dubārā qāym ho jāegī.

⁵⁶ Pahle tū itnī maḡhrūr thī ki apnī bahan Sadūm kā zikr tak nahīn kartī thī. ⁵⁷ Lekin phir terī apnī burāī par raushnī dālī gaī, aur ab terī tamām paṛosaneñ terā hī mazāq urātī

haiñ, ḳhāh Adomī hoñ, ḳhāh Filistī. Sab tujhe haqīr jāntī haiñ. ⁵⁸ Chunānche ab tujhe apnī zinākārī aur makrūh harkatoñ kā natijā bhugatnā paṛegā. Yih Rab kā farmān hai.’

⁵⁹ Rab Qādir-e-mutlaq farmātā hai, ‘Maiñ tujhe munāsib sazā dūngā, kyonki tū ne merā wuh ahd toṛ kar us qasam ko haqīr jānā hai jo maiñ ne tere sāth ahd bāndhte waqt khāi thī.

⁶⁰ To bhī maiñ wuh ahd yād karūnga jo maiñ ne terī jawānī meñ tere sāth bāndhā thā. Na sirf yih balki maiñ tere sāth abadī ahd qāym karūnga.

⁶¹ Tab tujhe wuh ḡhalat kā yād āegā jo pahle tujh se sarzad huā thā, aur tujhe sharm āegī jab maiñ terī baṛī aur chhoṭī bahnoñ ko le kar tere hawāle karūnga tāki wuh terī betiyāñ ban jāeñ. Lekin yih sab kuchh is wajah se nahīñ hogā ki tū ahd ke mutābiq chaltī rahī hai. ⁶² Maiñ ḳhud tere sāth apnā ahd qāym karūnga, aur tū jān legī ki maiñ hī Rab hūñ.’ ⁶³ Rab Qādir-e-mutlaq farmātā hai, ‘Jab maiñ tere tamām gunāhoñ ko muāf karūnga tab tujhe un kā ḳhayāl ā kar sharmindagī mahsūs hogī, aur tū sharm ke māre gumsum rahegī.’ ”

17

Angūr kī Bel aur Uqāb kī Tamsīl

¹ Rab mujh se hamkalām huā, ² “Ai ādamzād, Isrāīlī qaum ko pahelī pesh kar, tamsīl sunā de. ³ Unheñ batā, ‘Rab Qādir-e-mutlaq farmātā hai ki ek baṛā uqāb uṛ kar Mulk-e-Lubnān meñ āyā. Us ke baṛe baṛe paṛ aur lambe lambe pankh the, us ke ghane aur rangīn bāl-o-paṛ chamak rahe

the. Lubnān meñ us ne ek deodār ke darakht kī choṭī pakaṛ lī ⁴ aur us kī sab se ūnchī shāḵh ko toṛ kar tājiron ke mulk meñ le gayā. Wahān us ne use saudāgaroñ ke shahr meñ lagā diyā. ⁵ Phir uqāb Isrāīl meñ āyā aur wahān se kuchh bīj le kar ek baṛe dariyā ke kināre par zarkhez zamīn meñ bo diyā. ⁶ Tab angūr kī bel phūṭ niklī jo zyādā ūnchī na huī balki chāroñ taraf phailti gai. Shāḵhoñ kā ruḵh uqāb kī taraf rahā jabki us kī jaṛeñ zamīn meñ dhañstī gain. Chunāñche achchhī bel ban gai jo phūṭti phūṭti nai shāḵheñ nikāltī gai.

⁷ Lekin phir ek aur baṛā uqāb āyā. Us ke bhī baṛe baṛe par aur ghane ghane bāl-o-par the. Ab main kyā dekhtā hūñ, bel dūsre uqāb kī taraf ruḵh karne lagtī hai. Us kī jaṛeñ aur shāḵheñ us khet meñ na rahīn jis meñ use lagāyā gayā thā balki wuh dūsre uqāb se pānī milne kī ummīd rakh kar usī kī taraf phailne lagi. ⁸ Tājjub yih thā ki use achchhī zamīn meñ lagāyā gayā thā, jahān use kasrat kā pānī hāsil thā. Wahān wuh ḵhūb phail kar phal lā saktī thī, wahān wuh zabardast bel ban saktī thī.’

⁹ Ab Rab Qādir-e-mutlaq pūchhta hai, ‘Kyā bel kī nasho-numā jāri rahegī? Hargiz nahīn! Kyā use jaṛ se ukhār kar phaiñkā nahīn jāegā? Zarūr! Kyā us kā phal chhīn nahīn liyā jāegā? Beshak balki āḵhirkār us kī tāzā tāzā koñpleñ bhī sab kī sab murjhā kar ḵhatm ho jāengī. Tab use jaṛ se ukhārne ke lie na zyādā logoñ, na tāqat kī zarūrat hogī. ¹⁰ Go use lagāyā gayā hai to bhī bel kī nasho-numā jāri nahīn rahegī. Jyoñ hī mashriqī lū us par chalegī wuh mukammal

taur par murjhā jāegī. Jis khet meñ use lagāyā gayā wahīn wuh khatm ho jāegī.’ ”

¹¹ Rab mujh se mazīd hamkalām huā, ¹² “Is sarkash qaum se pūchh, ‘Kyā tujhe is tamsīl kī samajh nahīn āī?’ Tab unheñ is kā matlab samjhā de. ‘Bābal ke bādshāh ne Yarūshalam par hamlā kiyā. Wuh us ke bādshāh aur afsaron ko giriftār karke apne mulk meñ le gayā. ¹³ Us ne Yahūdāh ke shāhī khāndān meñ se ek ko chun liyā aur us ke sāth ahd bāndh kar use taḡht par biṡhā diyā. Nae bādshāh ne Bābal se wafādār rahne kī qasam khāī. Bābal ke bādshāh ne Yahūdāh ke rāhnumāon ko bhī jilāwatan kar diyā ¹⁴ tāki Mulk-e-Yahūdāh aur us kā nayā bādshāh kamzor rah kar sarkash hone ke qābil na baneñ balki us ke sāth ahd qāym rakh kar khud qāym raheñ. ¹⁵ To bhī Yahūdāh kā bādshāh bāghī ho gayā aur apne qāsīd Misr bheje tāki wahān se ghoṛe aur faujī mangwāeñ. Kyā use kāmyābī hāsīl hogī? Kyā jis ne aisī harkateñ kī haiñ bach niklegā? Hargiz nahīn! Kyā jis ne ahd toṛ liyā hai wuh bachegā? Hargiz nahīn!

¹⁶ Rab Qādir-e-mutlaq farmātā hai ki merī hayāt kī qasam, us shaḡhs ne qasam ke taht Shāh-e-Bābal se ahd bāndhā hai, lekin ab us ne yih qasam haqīr jān kar ahd ko toṛ ḡālā hai. Is lie wuh Bābal meñ wafāt pāegā, us bādshāh ke mulk meñ jis ne use taḡht par biṡhāyā thā. ¹⁷ Jab Bābal kī fauj Yarūshalam ke irdgird pushte aur burj banā kar us kā muhāsarā karegī tāki bahutoñ ko mār ḡāle to Firaun apnī baṛī fauj aur muta'addid faujiyon ko le kar us kī madad karne

nahīn āegā. ¹⁸ Kyonki Yahūdāh ke bādshāh ne ahd ko toṛ kar wuh qasam haqīr jānī hai jis ke taht yih bāndhā gayā. Go us ne Shāh-e-Bābal se hāth milā kar ahd kī tasdīq kī thī to bhī bewafā ho gayā, is lie wuh nahīn bachegā. ¹⁹ Rab Qādir-e-mutlaq farmātā hai ki merī hayāt kī qasam, us ne mere hī ahd ko toṛ ḍālā, merī hī qasam ko haqīr jānā hai. Is lie main ahd toṛne ke tamām natāyij us ke sar par lāūngā. ²⁰ Main us par apnā jāl ḍāl dūngā, use apne phande meñ pakar lūngā. Chūnki wuh mujh se bewafā ho gayā hai is lie main use Bābal le jā kar us kī adālat karūngā. ²¹ Us ke behtarīn faujī sab mar jāenge, aur jitne bach jāenge wuh chāron taraf muntashir ho jāenge. Tab tum jān loge ki main, Rab ne yih sab kuchh farmāyā hai.

²² Rab Qādir-e-mutlaq farmātā hai ki ab main khud deodār ke darakht kī choṭī se narm-o-nāzuk koṅpal toṛ kar use ek buland-o-bālā pahār par lagā dūngā. ²³ Aur jab main use Isrāīl kī bulandiyon par lagā dūngā to us kī shākheñ phūṭ nikleñgī, aur wuh phal lā kar shāndār darakht banegā. Har qism ke parinde us meñ baserā kareñge, sab us kī shākheñ ke sāy meñ panāh leñge. ²⁴ Tab mulk ke tamām darakht jān leñge ki main Rab hūn. Main hī ūnche darakht ko khāk meñ milā detā, aur main hī chhoṭe darakht ko baṛā banā detā hūn. Main hī sāyādār darakht ko sūkhne detā aur main hī sūkhe darakht ko phalne-phūlne detā hūn. Yih merā, Rab kā farmān hai, aur main yih karūngā bhī.’”

18

Har Ek ko Sirf Apne hī Āmāl kī Sazā Milegī

¹ Rab mujh se hamkalām huā, ² “Tum log Mulk-e-Isrāīl ke lie yih kahāwat kyon istemāl karte ho, ‘Wālidain ne khatṭe angūr khāe, lekin un ke bachchoñ hī ke dānt khatṭe ho gae haiñ.’” ³ Rab Qādir-e-mutlaq farmātā hai ki merī hayāt kī qasam, āindā tum yih kahāwat Isrāīl meñ istemāl nahīñ karoge! ⁴ Har insān kī jān merī hī hai, khāh bāp kī ho yā beṭe kī. Jis ne gunāh kiyā hai sirf usī ko sazā-e-maut milegī.

⁵ Lekin us rāstbāz kā muāmalā farq hai jo rāstī aur insāf kī rāh par chalte hue ⁶ na ūñchī jaghoñ kī nājāyz qurbāniyāñ khātā, na Isrāīlī qaum ke butoñ kī pūjā kartā hai. Na wuh apne paṛosī kī bīwī kī behurmatī kartā, na māhwārī ke daurān kisī aurat se hambistar hotā hai. ⁷ Wuh kisī par zulm nahīñ kartā. Agar koī zamānat de kar us se qarzā le to paise wāpas milne par wuh zamānat wāpas kar detā hai. Wuh chorī nahīñ kartā balki bhūkoñ ko khānā khilātā aur nangoñ ko kapṛe pahnātā hai. ⁸ Wuh kisī se bhī sūd nahīñ letā. Wuh ghalat kām karne se gurez kartā aur jhagarne wāloñ kā munsifānā faisla kartā hai. ⁹ Wuh mere qawāyd ke mutābiq zindagī guzartā aur wafādārī se mere ahkām par amal kartā hai. Aisā shakhs rāstbāz hai, aur wuh yaqīnan zindā rahegā. Yih Rab Qādir-e-mutlaq kā farmān hai.

¹⁰ Ab farz karo ki us kā ek zālim beṭa hai jo qātil hai aur wuh kuchh kartā hai ¹¹ jis se us kā bāp gurez kartā thā. Wuh ūñchī jaghoñ kī nājāyz qurbāniyāñ khātā, apne paṛosī

kī bīwī kī behurmatī kartā, ¹² ġharīboñ aur zarūratmandoñ par zulm kartā aur chorī kartā hai. Jab qarzdār qarzā adā kare to wuh use zamānat wāpas nahīn detā. Wuh butoñ kī pūjā balki kaī qism kī makrūh harkateñ kartā hai. ¹³ Wuh sūd bhī letā hai. Kyā aisā ādmī zindā rahegā? Hargiz nahīn! In tamām makrūh harkatoñ kī binā par use sazā-e-maut dī jāegī. Wuh ƣhud apne gunāhoñ kā zimmedār ƣhahregā.

¹⁴ Lekin farz karo ki is beṭe ke hāñ beṭā paidā ho jāe. Go beṭā sab kuchh deƣhtā hai jo us ke bāp se sarzad hotā hai to bhī wuh bāp ke ġhalat namūne par nahīn chaltā. ¹⁵ Na wuh ūñchī jaghoñ kī nājāyz qurbāniyāñ khātā, na Isrāīlī qaum ke butoñ kī pūjā kartā hai. Wuh apne paṛosī kī bīwī kī behurmatī nahīn kartā ¹⁶ aur kisī par bhī zulm nahīn kartā. Agar koī zamānat de kar us se qarzā le to paise wāpas milne par wuh zamānat lauṭā detā hai. Wuh chorī nahīn kartā balki bhūkoñ ko khānā khilātā aur nangoñ ko kapṛe pahnātā hai. ¹⁷ Wuh ġhalat kām karne se gurez karke sūd nahīn letā. Wuh mere qawāyd ke mutābiq zindagī guzārtā aur mere ahkām par amal kartā hai. Aise shaƣhs ko apne bāp kī sazā nahīn bhugatnī paṛegī. Ūse sazā-e-maut nahīn milegī, hālāñki us ke bāp ne mazkūrā gunāh kie haiñ. Nahīn, wuh yaqīnan zindā rahegā. ¹⁸ Lekin us ke bāp ko zarūr us ke gunāhoñ kī sazā milegī, wuh yaqīnan maregā. Kyoñki us ne logoñ par zulm kiyā, apne bhāī se chorī kī aur apnī hī qaum ke darmiyān burā kām kiyā.

¹⁹ Lekin tum log etarāz karte ho, ‘Beṭā bāp ke

qusūr meñ kyon na sharīk ho? Use bhī bāp kī sazā bhugatnī chāhie.’ Jawāb yih hai ki beṭā to rāstbāz aur insāf kī rāh par chaltā rahā hai, wuh ehtiyāt se mere tamām ahkām par amal kartā rahā hai. Is lie lāzim hai ki wuh zindā rahe. ²⁰ Jis se gunāh sarzad huā hai sirf use hī marnā hai. Lihāzā na beṭe ko bāp kī sazā bhugatnī paṛegī, na bāp ko beṭe kī. Rāstbāz apnī rāstbāzī kā ajr pāegā, aur bedīn apnī bedīnī kā.

²¹ To bhī agar bedīn ādmī apne gunāhoñ ko tark kare aur mere tamām qawāyd ke mutābiq zindagī guzār kar rāstbāzī aur insāf kī rāh par chal paṛe to wuh yaqīnan zindā rahegā, wuh maregā nahīn. ²² Jitne bhī ḡhalat kām us se sarzad hue haiñ un kā hisāb main nahīn lūngā balki us ke rāstbāz chāl-chalan kā lihāz karke use zindā rahne dūngā. ²³ Rab Qādir-e-mutlaq farmātā hai ki kyā main bedīn kī halākat dekh kar khush hotā hūn? Hargiz nahīn, balki main chāhtā hūn ki wuh apnī burī rāhoñ ko chhoṛ kar zindā rahe.

²⁴ Is ke baraks kyā rāstbāz zindā rahegā agar wuh apnī rāstbāz zindagī tark kare aur gunāh karke wuhī qābil-e-ghin harkateñ karne lage jo bedīn karte haiñ? Hargiz nahīn! Jitnā bhī achchhā kām us ne kiyā us kā main khayāl nahīn karūngā balki us kī bewafāī aur gunāhoñ kā. Unhīn kī wajah se use sazā-e-maut dī jāegī.

²⁵ Lekin tum log dāwā karte ho ki jo kuchh Rab kartā hai wuh ṭhīk nahīn. Ai Isrāīlī qaum, suno! Yih kaisī bāt hai ki merā amal ṭhīk nahīn? Apne hī āmāl par ḡhaur karo! Wuhī durust nahīn.

²⁶ Agar rāstbāz apnī rāstbāz zindagī tark karke

gunāh kare to wuh is binā par mar jāegā. Apnī nārāstī kī wajah se hī wuh mar jāegā. ²⁷ Is ke baraks agar bedīn apnī bedīn zindagī tark karke rāstī aur insāf kī rāh par chalne lage to wuh apnī jān ko chhurāegā. ²⁸ Kyoñki agar wuh apnā qusūr taslīm karke apne gunāhoñ se muñh moṛ le to wuh maregā nahīn balki zindā rahegā. ²⁹ Lekin Isrāīlī qaum dāwā kartī hai ki jo kuchh Rab kartā hai wuh ṭhīk nahīn. Ai Isrāīlī qaum, yih kaisī bāt hai ki merā amal ṭhīk nahīn? Apne hī āmāl par ḡhaur karo! Wuhī durust nahīn.

³⁰ Is lie Rab Qādir-e-mutlaq farmātā hai ki ai Isrāīl kī qaum, main terī adālat karūnga, har ek kā us ke kāmoñ ke muwāfiq faislā karūnga. Chunāñche ḡhabardār! Taubā karke apnī bewafā harkatoñ se muñh phero, warnā tum gunāh meñ phañs kar gir jāoge. ³¹ Apne tamām ḡhalat kām tark karke nayā dil aur nāi rūh apnā lo. Ai Isrāīliyo, tum kyoñ mar jāo? ³² Kyoñki main kisī kī maut se ḡhush nahīn hotā. Chunāñche taubā karo, tab hī tum zindā rahoge. Yih Rab Qādir-e-mutlaq kā farmān hai.

19

Isrāīlī Buzurgoñ par Mātami Gīt

¹ Ai nabī, Isrāīl ke ra'isoñ par mātami gīt gā,

² ‘Terī mān kitnī zabardast shernī thī. Jawān sherbabaroñ ke darmiyān hī apnā ghar banā kar us ne apne bachchoñ ko pāl liyā.

³ Ek bachche ko us ne ḡhās tarbiyat dī. Jab baṛā huā to jānwaroñ ko phāṛnā sīkh liyā, balki insān bhī us kī ḡhurāk ban gae.

4 Is kī k̄habar dīgar aqwām tak pahuñchī to unhoñ ne use apne gar̄he meñ pakaṛ liyā. Wuh us kī nāk meñ kāñṭe ḍāl kar use Misr meñ ghasiṭ le gae.

5 Jab shernī ke is bachche par se ummīd jāti rahī to us ne dīgar bachchoñ meñ se ek ko chun kar use k̄hās tarbiyat dī.

6 Yih bhī tāqatwar ho kar dīgar sheroñ meñ ghūmne phirne lagā. Us ne jānwaroñ ko phārnā sīkh liyā, balki insān bhī us kī k̄hurāk ban gae.

7 Un ke qiloñ ko girā kar us ne un ke shahroñ ko k̄hāk meñ milā diyā. Us kī dahāṛtī āwāz se mulk bāshindoñ samet k̄haufzadā ho gayā.

8 Tab irdgird ke sūboñ meñ basne wālī aqwām us se laṛne āiñ. Unhoñ ne apnā jāl us par ḍāl diyā, use apne gar̄he meñ pakaṛ liyā.

9 Wuh us kī gardan meñ paṭṭā aur nāk meñ kāñṭe ḍāl kar use Shāh-e-Bābal ke pās ghasiṭ le gae. Wahāñ use qaid meñ ḍālā gayā tāki āindā Isrāil ke pahāroñ par us kī garajti āwāz sunāi na de.

10 Terī māñ pānī ke kināre lagāi gaī angūr kī-sī bel thī. Bel kasrat ke pānī ke bāis phaldār aur shākhdār thī.

11 Us kī shākheñ itnī mazbūt thīñ ki un se shāhī asā ban sakte the. Wuh bāqī paudoñ se kahīñ zyādā ūñchī thī balki us kī shākheñ dūr dūr tak nazar āti thīñ.

12 Lekin ākhirkār logoñ ne taish meñ ā kar use ukhār kar phaiñk diyā. Mashriqī lū ne us kā phal murjhāne diyā. Sab kuchh utārā gayā, lihāzā

wuh sūkh gayā aur us kā mazbūt tanā nazar-e-ātish huā.

¹³ Ab bel ko registān meñ lagāyā gayā hai, wahān jahān ḳhushk aur pyāsī zamīn hotī hai.

¹⁴ Us ke tane kī ek ṭahnī se āg ne nikal kar us kā phal bhasm kar diyā. Ab koī mazbūt shāḳh nahīn rahī jis se shāhī asā ban sake.’ ”

Darj-e-bālā gīt mātami hai aur āh-o-zārī karne ke lie istemāl huā hai.

20

Isrāīl kī Musalsal Bewafāī

¹ Yahūdāh ke bādshāh Yahūyākīn kī jilāwatanī ke sātweñ sāl meñ Isrāīlī qaum ke kuchh buzurg mere pās āe tāki Rab se kuchh dariyāft karen. Pāñchweñ mahīne kā daswāñ din * thā. Wuh mere sāmne baiṭh gae. ² Tab Rab mujh se hamkalām huā, ³ “Ai ādamzād, Isrāīl ke buzurgoñ ko batā,

‘Rab Qādir-e-mutlaq farmātā hai ki kyā tum mujh se dariyāft karne āe ho? Merī hayāt kī qasam, main tumheñ koī jawāb nahīn dūngā! Yih Rab Qādir-e-mutlaq kā farmān hai.’

⁴ Ai ādamzād, kyā tū un kī adālat karne ke lie taiyār hai? Phir un kī adālat kar! Unheñ un ke bāpdādā kī qābil-e-ghin harkatoñ kā ehsās dilā.

⁵ Unheñ batā, ‘Rab Qādir-e-mutlaq farmātā hai ki Isrāīlī qaum ko chunte waqt main ne apnā hāth uṭhā kar us se qasam khāī. Mulk-e-Misr meñ hī main ne apne āp ko un par zāhir kiyā aur qasam khā kar kahā ki main Rab tumhārā Ḳhudā

---

* 20:1 14 Agast.

hūn. ⁶ Yih merā atal wādā hai ki maiñ tumheñ Misr se nikāl kar ek mulk meñ pahuñchā dūngā jis kā jāyzā maiñ tumhārī khātir le chukā hūn. Yih mulk dīgar tamām mamālik se kahīn zyādā khūbsūrat hai, aur is meñ dūdh aur shahd kī kasrat hai. ⁷ Us waqt maiñ ne Isrāīliyoñ se kahā, “Har ek apne ghinaune butoñ ko phaiñk de! Misr ke dewatāoñ se lipṭe na raho, kyoñki un se tum apne āp ko nāpāk kar rahe ho. Maiñ Rab tumhārā Khudā hūn.”

⁸ Lekin wuh mujh se bāghī hue aur merī sunane ke lie taiyār na the. Kisī ne bhī apne butoñ ko na phaiñkā balki wuh in ghinaunī chīzoñ se lipṭe rahe aur Misrī dewatāoñ ko tark na kiyā. Yih dekh kar maiñ wahīn Misr meñ apnā ghazab un par nāzil karnā chāhtā thā. Usī waqt maiñ apnā ghussā un par utārnā chāhtā thā. ⁹ Lekin maiñ bāz rahā, kyoñki maiñ nahīn chāhtā thā ki jin aqwām ke darmiyān Isrāīlī rahte the un ke sāmne mere nām kī behurmatī ho jāe. Kyoñki un qaumoñ kī maujūdagī meñ hī maiñ ne apne āp ko Isrāīliyoñ par zāhir karke wādā kiyā thā ki maiñ tumheñ Misr se nikāl lāūngā.

¹⁰ Chunāñche maiñ unheñ Misr se nikāl kar registān meñ lāyā. ¹¹ Wahāñ maiñ ne unheñ apnī hidāyāt dīñ, wuh ahkām jin kī pairawī karne se insān jītā rahtā hai. ¹² Maiñ ne unheñ Sabat kā din bhī atā kiyā. Maiñ chāhtā thā ki ārām kā yih din mere un ke sāth ahd kā nishān ho, ki is se log jān leñ ki maiñ Rab hī unheñ muqaddas banātā hūn.

¹³ Lekin registān meñ bhī Isrāīlī mujh se bāghī

hue. Unhoñ ne merī hidāyāt ke mutābiq zindagī na guzārī balki mere ahkām ko mustarad kar diyā, hālānki insān un kī pairawī karne se hī jītā rahtā hai. Unhoñ ne Sabat kī bhī baṛī behurmatī kī. Yih dekh kar maiñ apnā ghazab un par nāzil karke unheñ wahīn registān meñ halāk karnā chāhtā thā. ¹⁴ Tāham maiñ bāz rahā, kyonki maiñ nahīn chāhtā thā ki un aqwām ke sāmne mere nām kī behurmatī ho jāe jin ke deḡhte deḡhte maiñ Isrāīliyoñ ko Misr se nikāl lāyā thā. ¹⁵ Chunānche maiñ ne yih karne ke bajāe apnā hāth uṭhā kar qasam khāī, “Maiñ tumheñ us mulk meñ nahīn le jāūngā jo maiñ ne tumhāre lie muqarrar kiyā thā, hālānki us meñ dūdh aur shahd kī kasrat hai aur wuh dīgar tamām mamālik kī nisbat kahīn zyādā ḡhūbsūrat hai. ¹⁶ Kyonki tum ne merī hidāyāt ko radd karke mere ahkām ke mutābiq zindagī na guzārī balki Sabat ke din kī bhī behurmatī kī. Abhī tak tumhāre dil butoñ se liṭe rahte haiñ.”

¹⁷ Lekin ek bār phir maiñ ne un par tars khāyā. Na maiñ ne unheñ tabāh kiyā, na pūrī qaum ko registān meñ miṭā diyā. ¹⁸ Registān meñ hī maiñ ne un ke beṭoñ ko āgāh kiyā, “Apne bāpdādā ke qawāyd ke mutābiq zindagī mat guzārnā. Na un ke ahkām par amal karo, na un ke butoñ kī pūjā se apne āp ko nāpāk karo. ¹⁹ Maiñ Rab tumhārā Ḡhudā hūñ. Merī hidāyāt ke mutābiq zindagī guzāro aur ehtiyāt se mere ahkām par amal karo. ²⁰ Mere Sabat ke din ārām karke unheñ muqaddas māno tāki wuh mere sāth bandhe hue ahd kā nishān raheñ. Tab tum jān loge ki maiñ Rab tumhārā Ḡhudā hūñ.”

²¹ Lekin yih bachche bhī mujh se bāghī hue. Na unhoñ ne merī hidāyāt ke mutābiq zindagī guzārī, na ehtiyāt se mere ahkām par amal kiyā, hālāñki insān un kī pairawī karne se hī jītā rahtā hai. Unhoñ ne mere Sabat ke dinoñ kī bhī behurmatī kī. Yih dekh kar maiñ apnā ghussā un par nāzil karke unheñ wahīñ registān meñ tabāh karnā chāhtā thā. ²² Lekin ek bār phir maiñ apne hāth ko rok kar bāz rahā, kyonki maiñ nahīñ chāhtā thā ki un aqwām ke sāmne mere nām kī behurmatī ho jāe jin ke dekhte dekhte maiñ Isrāīliyoñ ko Misr se nikāl lāyā thā. ²³ Chunāñche maiñ ne yih karne ke bajāe apnā hāth uṭhā kar qasam khāī, “Maiñ tumheñ dīgar aqwām-o-mamālik meñ muntashir karūnga, ²⁴ kyonki tum ne mere ahkām kī pairawī nahīñ kī balki merī hidāyāt ko radd kar diyā. Go maiñ ne Sabat kā din mānane kā hukm diyā thā to bhī tum ne ārām ke is din kī behurmatī kī. Aur yih bhī kāfī nahīñ thā balki tum apne bāpdādā ke butoñ ke bhī pīchhe lage rahe.”

²⁵ Tab maiñ ne unheñ aise ahkām die jo achchhe nahīñ the, aisī hidāyāt jo insān ko jīne nahīñ detīñ. ²⁶ Niz, maiñ ne hone diyā ki wuh apne pahlaūhoñ ko qurbān karke apne āp ko nāpāk kareñ. Maqсад yih thā ki un ke rongṭe khare ho jāeñ aur wuh jān leñ ki maiñ hī Rab hūñ.’

²⁷ Chunāñche ai ādamzād, Isrāīlī qaum ko batā, ‘Rab Qādir-e-mutlaq farmātā hai ki tumhāre bāpdādā ne is meñ bhī merī takfīr kī ki wuh mujh se bewafā hue. ²⁸ Maiñ ne to un se

Mulk-e-Isrāīl dene kī qasam khā kar wādā kiyā thā. Lekin jyon hī main unheñ us meñ lāyā to jahān bhī koī ūnchī jagah yā sāyādār darakht nazar āyā wahān wuh apne jānwaroñ ko zabah karne, taish dilāne wālī qurbāniyāñ chaṛhāne, ḳhushbūdār baḳhūr jalāne aur mai kī nazareñ pesh karne lage. ²⁹ Main ne un kā sāmna karke kahā, “Yih kis tarah kī ūnchī jagheñ haiñ jahān tum jāte ho?” Āj tak yih qurbāngāheñ Ūnchī Jagheñ kahlātī haiñ.’

³⁰ Ai ādamzād, Isrāīlī qaum ko batā, ‘Rab Qādir-e-mutlaq farmātā hai ki kyā tum apne bāpdādā kī harkateñ apnā kar apne āp ko nāpāk karnā chāhte ho? Kyā tum bhī un ke ghinaune butoñ ke pīchhe lag kar zinā karnā chāhte ho? ³¹ Kyonki apne nazarāne pesh karne aur apne bachchoñ ko qurbān karne se tum apne āp ko apne butoñ se ālūdā karte ho. Ai Isrāīlī qaum, āj tak yihī tumhārā rawaiyā hai! To phir main kyā karūñ? Kyā mujhe tumheñ jawāb denā chāhie jab tum mujh se kuchh dariyāft karne ke lie āte ho? Hargiz nahīñ! Merī hayāt kī qasam, main tumheñ jawāb meñ kuchh nahīñ batāūngā. Yih Rab Qādir-e-mutlaq kā farmān hai.

Allāh Apnī Qaum ko Wāpas Lāegā

³² Tum kahte ho, “Ham dīgar qaumoñ kī mānind honā chāhte, duniyā ke dūsre mamālik kī tarah lakaṛī aur patthar kī chīzoñ kī ibādat karnā chāhte haiñ.” Go yih ḳhayāl tumhāre zahnoñ meñ ubhar āyā hai, lekin aisā kabhī nahīñ hogā. ³³ Rab Qādir-e-mutlaq farmātā hai ki merī hayāt kī qasam, main baṛe ḡhusse aur

zordār tariqe se apnī qudrat kā izhār karke tum par hukūmat karūnga. ³⁴ Main̄ baṛe ḡhusse aur zordār tariqe se apnī qudrat kā izhār karke tumheñ un qaumoñ aur mamālik se nikāl kar jamā karūnga jahāñ tum muntashir ho gae ho. ³⁵ Tab main̄ tumheñ aqwām ke registān meñ lā kar tumhāre rūbarū tumhārī adālat karūnga. ³⁶ Jis tarah main̄ ne tumhāre bāpdādā kī adālat Misr ke registān meñ kī usī tarah tumhārī bhī adālat karūnga. Yih Rab Qādir-e-mutlaq kā farmān hai. ³⁷ Jis tarah gallābān bher-bakriyoñ ko apnī lāṭhī ke nīche se guzarne detā hai tāki unheñ gin le usī tarah main̄ tumheñ apnī lāṭhī ke nīche se guzarne dūngā aur tumheñ ahd ke bandhan meñ sharīk karūnga. ³⁸ Jo bewafā ho kar mujh se bāḡhī ho gae haiñ unheñ main̄ tum se dūr kar dūngā tāki tum pāk ho jāo. Agarche main̄ unheñ bhī un dīgar mamālik se nikāl lāūngā jin meñ wuh rah rahe haiñ to bhī wuh Mulk-e-Isrāīl meñ dākḥil nahīñ hoṅge. Tab tum jān loge ki main̄ hī Rab hūñ.

³⁹ Ai Isrāīlī qaum, tumhāre bāre meñ Rab Qādir-e-mutlaq farmātā hai ki jāo, har ek apne butoñ kī ibādat kartā jāe! Lekin ek waqt āegā jab tum zarūr merī sunoge, jab tum apnī qurbāniyoñ aur butoñ kī pūjā se mere muqaddas nām kī behurmatī nahīñ karoge.

⁴⁰ Kyonki Rab farmātā hai ki āindā pūrī Isrāīlī qaum mere muqaddas pahār yānī Isrāīl ke buland pahār Siyyūn par merī kḥidmat karegī. Wahāñ main̄ kḥushī se unheñ qabūl karūnga, aur wahāñ main̄ tumhārī qurbāniyāñ,

tumhāre pahle phal aur tumhāre tamām muqaddas hadiye talab karūnga. ⁴¹ Mere tumheñ un aqwām aur mamālik se nikāl kar jamā karne ke bād jin meñ tum muntashir ho gae ho tum Isrāil meñ mujhe qurbāniyāñ pesh karoge, aur maiñ un kī khushbū sūngh kar khushī se tumheñ qabūl karūnga. Yoñ maiñ tumhāre zariye dīgar aqwām par zāhir karūnga ki maiñ quddūs Khudā hūñ. ⁴² Tab jab maiñ tumheñ Mulk-e-Isrāil yāñi us mulk meñ lāūngā jis kā wādā maiñ ne qasam khā kar tumhāre bāpdādā se kiyā thā to tum jān loge ki maiñ hī Rab hūñ. ⁴³ Wahāñ tumheñ apnā wuh chāl-chalan aur apnī wuh harkateñ yād āēngī jin se tum ne apne āp ko nāpāk kar diyā thā, aur tum apne tamām bure āmāl ke bāis apne āp se ghin khāoge. ⁴⁴ Ai Isrāilī qaum, tum jān loge ki maiñ Rab hūñ jab maiñ apne nām kī khātir narmī se tum se pesh āūngā, hālāñki tum apne bure sulūk aur tabāhkun harkatoñ kī wajah se saḡht sazā ke lāyq the. Yih Rab Qādir-e-mutlaq kā farmāñ hai.’ ”

Jangal meñ Āg Lagne kī Tamsīl

⁴⁵ Rab mujh se hamkalām huā, ⁴⁶ “Ai ādamzād, junūb kī taraf ruḡh karke us ke khilāf nabuwwat kar! Dasht-e-Najab ke jangal ke khilāf nabuwwat karke ⁴⁷ use batā, ‘Rab Qādir-e-mutlaq farmātā hai ki maiñ tujh meñ aisī āg lagāne wālā hūñ jo tere tamām daraḡhtoñ ko bhasm karegī, khāh wuh hare-bhare yā sūkhe hue hoñ. Is āg ke bharakte shole nahīñ bujheñge balki junūb se le kar shimāl tak har chehre ko jhulsā deñge.

48 Har ek ko nazar āegā ki yih āg mere, Rab ke hāth ne lagāi hai. Yih bujhegī nahīn.’”

49 Yih sun kar main bolā, “Ai Qādir-e-mutlaq, yih batāne kā kyā fāydā hai? Log pahle se mere bāre meñ kahte haiñ ki yih hameshā nāqābil-e-samajh tamsīleñ pesh kartā hai.”

21

Rab Isrāil ke k̄hilāf Talwār Chalāne ko Hai

1 Rab mujh se hamkalām huā, 2 “Ai ādamzād, Yarūshalam kī taraf ruḵh karke muqaddas jaghoñ aur Mulk-e-Isrāil ke k̄hilāf nabuwat kar! 3 Mulk ko batā, ‘Rab farmātā hai ki ab main tujh se nipaṭ lūngā! Apnī talwār miyān se khīnch kar main tere tamām bāshindoñ ko miṭā dūngā, k̄hāh rāstbāz hoñ yā bedīn. 4 Kyonki main rāstbāzoñ ko bedīnoñ samet mār dālūngā, is lie merī talwār miyān se nikal kar junūb se le kar shimāl tak har shaḵhs par tūṭ paṛegī. 5 Tab tamām logoñ ko patā chalegā ki main, Rab ne apnī talwār ko miyān se khīnch liyā hai. Talwār mārṭī rahegī aur miyān meñ wāpas nahīn āegī.’

6 Ai ādamzād, aheñ bhar bhar kar yih paighām sunā! Logoñ ke sāmne itnī talḵhī se āh-o-zārī kar ki kamr meñ dard hone lage. 7 Jab wuh tujh se pūchheñ, ‘Ap kyon karāh rahe haiñ?’ To unheñ jawāb de, ‘Mujhe ek haulnāk k̄habar kā ilm hai jo abhī āne wālī hai. Jab yahān pahuñchegī to har ek kī himmat tūṭ jāegī aur har hāth behis-o-harkat ho jāegā. Har jān hauslā hāregī aur har ghuṭnā dānwāñḍol ho jāegā. Rab Qādir-e-mutlaq farmātā hai ki is k̄habar kā waqt

qarīb ā gayā hai, jo kuchh pesh ānā hai wuh jald hī pesh āegā.’ ”

⁸ Rab ek bār phir mujh se hamkalām huā, ⁹ “Ai ādamzād, nabuwwat karke logon ko batā,

‘Talwār ko ragaṛ ragaṛ kar tez kar diyā gayā hai. ¹⁰ Ab wuh qatl-o-ghārat ke lie taiyār hai, bijlī kī tarah chamakne lagī hai. Ham yih dekh kar kis tarah khush ho sakte haiñ? Ai mere beṭe, tū ne lāṭhī aur har tarbiyat ko haqīr jānā hai. ¹¹ Chunānche talwār ko tez karwāne ke lie bhejā gayā tāki use khūb istemāl kiyā jā sake. Ab wuh ragaṛ ragaṛ kar tez kī gaī hai, ab wuh qātil ke hāth ke lie taiyār hai.’

¹² Ai ādamzād, chīkh uṭh. Wāwailā kar! Afsos se apnā Sīnā pīṭ! Talwār merī qaum aur Isrāil ke buzurgoñ ke khilāf chalne lagī hai, aur sab us kī zad meñ ā jāenge. ¹³ Kyoñki Qādir-e-mutlaq farmātā hai ki jānch-paṛtāl kā waqt ā gayā hai, aur lāzim hai ki wuh āe, kyoñki tū ne lāṭhī kī tarbiyat ko haqīr jānā hai.

¹⁴ Chunānche ai ādamzād, ab tālī bajā kar nabuwwat kar! Talwār ko do balki tīn bār un par ṭuṭne de! Kyoñki qatl-o-ghārat kī yih mohlak talwār qabze tak maqtūlon meñ ghoñpī jāegī. ¹⁵ Maiñ ne talwār ko un ke shahron ke har darwāze par kharā kar diyā hai tāki āne jāne wālon ko mār ḍāle, har dil himmat hāre aur muta'addid afrād halāk ho jāen. Afsos! Use bijlī kī tarah chamkāyā gayā hai, wuh qatl-o-ghārat ke lie taiyār hai.

¹⁶ Ai talwār, dāiñ aur bāiñ taraf ghūmtī phir, jis taraf bhī tū muṛe us taraf mārtī jā! ¹⁷ Maiñ

bhī tāliyān bajā kar apnā ḡhussā Isrāīl par utārūnga. Yih merā, Rab kā farmān hai.”

Do Rāstoñ kā Naqshā, Bābal ke zariye Yarūshalam kī Tabāhī

¹⁸ Rab kā kalām mujh par nāzil huā, ¹⁹ “Ai ādamzād, naqshā banā kar us par wuh do rāste dikhā jo Shāh-e-Bābal kī talwār ikhtiyār kar saktī hai. Donoñ rāste ek hī mulk se shurū ho jāēñ. Jahān yih ek dūsre se alag ho jāte haiñ wahān do sāyn-bord̄ khare kar jo do muḡhtalif shahron ke rāste dikhāēñ, ²⁰ ek Ammoniyon ke shahr Rabbā kā aur dūsra Yahūdāh ke qilāband shahr Yarūshalam kā.

Yih wuh do rāste haiñ jo Shāh-e-Bābal kī talwār ikhtiyār kar saktī hai. ²¹ Kyoñki jahān yih do rāste ek dūsre se alag ho jāte haiñ wahān Shāh-e-Bābal ruk kar mālūm karegā ki kaun-sā rāstā ikhtiyār karnā hai. Wuh tiron ke zariye qurā ḡalegā, apne butoñ se ishārā milne kī koshish karegā aur kisī jānwar kī kalejī kā muāynā karegā. ²² Tab use Yarūshalam kā rāstā ikhtiyār karne kī hidāyat milegī, chunāñche wuh apne faujiyon ke sāth Yarūshalam ke pās pahuñch kar qatl-o-ḡhārat kā hukm degā. Tab wuh zor se jang ke nāre lagā lagā kar shahr ko pushte se gher leñge, muhāsare ke burj tāmīr kareñge aur darwāzon ko torne kī qilāshikan mashīneñ kharī kareñge. ²³ Jinhoñ ne Shāh-e-Bābal se wafādārī kī qasam khāi hai unheñ yih peshgoī ḡhalat lagegī, lekin wuh unheñ un ke qusūr kī yād dilā kar unheñ giriftār karegā.

²⁴ Chunāñche Rab Qādir-e-mutlaq farmātā hai, “Tum logoñ ne ḡhud alāniyā taur par bewafā

hone se apne qusūr kī yād dilāi hai. Tumhāre tamām āmāl meñ tumhāre gunāh nazar āte haiñ. Is lie tum se saḡhtī se niṡṡā jāegā.

²⁵ Ai Isrāil ke bigaṡe hue aur bedīn ra'is, ab wuh waḡt ā gayā hai jab tujhe hatmī sazā dī jāegī. ²⁶ Rab Qādir-e-mutlaḡ farmātā hai ki pagaṡī ko utār, tāj ko dūr kar! Ab sab kuchh ulaṡ jāegā. Zalīl ko sarfarāz aur sarfarāz ko zalīl kiyā jāegā.

²⁷ Maiñ Yarūshalam ko malbe kā ḡher, malbe kā ḡher, malbe kā ḡher banā dūngā. Aur shahr us waḡt tak nae sire se tāmīr nahīn kiyā jāegā jab tak wuh na ae jo haḡdār hai. Usī ke hawāle maiñ Yarūshalam karūngā.'

Ammonī Bhī Talwār kī Zad meñ Āeñge

²⁸ Ai ādamzād, Ammoniyōñ aur un kī lān-tān ke jawāb meñ nabuwwat kar! Unheñ batā,

'Rab Qādir-e-mutlaḡ farmātā hai ki talwār qatl-o-ḡhārat ke lie miyān se khīnch lī gaī hai, use ragaṡ ragaṡ kar tez kiyā gayā hai tāki bijlī kī tarah chamakte hue mārṡī jāe.

²⁹ Tere nabiyoñ ne tujhe farebdeh royāeñ aur jhūṡe paiḡhāmāt sunāe haiñ. Lekin talwār bedīnoñ kī gardan par nāzil hone wālī hai, kyoñki wuh waḡt ā gayā hai jab unheñ hatmī sazā dī jāe.

³⁰ Lekin is ke bād apnī talwār ko miyān meñ wāpas ḡāl, kyoñki maiñ tujhe bhī sazā dūngā. Jahāñ tū paidā huā, tere apne watan meñ maiñ terī adālat karūngā. ³¹ Maiñ apnā ḡhazab tujh par nāzil karūngā, apne qahr kī āḡ tere ḡhilāf bharkāūngā. Maiñ tujhe aise wahshī ādmioñ

ke hawāle karūnga jo tabāh karne kā fan khūb jānte haiñ. ³² Tū āg kā indhan ban jāegā, terā khūn tere apne mulk meñ bah jāegā. Āindā tujhe koī yād nahīñ karegā. Kyoñki yih merā, Rab kā farmān hai.’ ”

22

Yarūshalam Khūnrezī kā Shahr Hai

¹ Rab kā kalām mujh par nāzil huā, ² “Ai ādamzād, kyā tū Yarūshalam kī adālat karne ke lie taiyār hai? Kyā tū is qātil shahr par faislā karne ke lie musta'id hai? Phir us par us kī makrūh harkateñ zāhir kar. ³ Use batā,

‘Rab Qādir-e-mutlaq farmātā hai ki ai Yarūshalam Beṭī, terā anjām qarīb hī hai, aur yih terā apnā qusūr hai. Kyoñki tū ne apne darmiyān māsūmoñ kā khūn bahāyā aur apne lie but banā kar apne āp ko nāpāk kar diyā hai. ⁴ Apnī khūnrezī se tū mujrim ban gaī hai, apnī butparastī se nāpāk ho gaī hai. Tū khud apnī adālat kā dīn qarīb lāī hai. Isī wajah se terā anjām qarīb ā gayā hai, isī lie main tujhe dīgar aqwām kī lān-tān aur tamām mamālik ke mazāq kā nishānā banā dūngā. ⁵ Sab tujh par ṭhaṭṭhā māreñge, khāh wuh qarīb hoñ yā dūr. Tere nām par dāgh lag gayā hai, tujh meñ fasād had se zyādā baṛh gayā hai.

⁶ Isrāīl kā jo bhī buzurg tujh meñ rahtā hai wuh apnī pūrī tāqat se khūn bahāne kī koshish kartā hai. ⁷ Tere bāshinde apne mān-bāp ko haqīr jānte haiñ. Wuh padesī par saḥtī karke yatīmoñ aur bewāoñ par zulm karte haiñ. ⁸ Jo mujhe muqaddas hai use tū pānwoñ tale kuchal

detī hai. Tū mere Sabat ke dinon kī behurmatī bhī kartī hai.

⁹ Tujh meñ aise tohmat lagāne wāle haiñ jo khūnrezī par tule hue haiñ. Tere bāshinde pahāron kī nājāyz qurbāngāhon ke pās qurbāniyān khāte aur tere darmiyān sharmnāk harkateñ karte haiñ. ¹⁰ Beṭā māñ se hambistar ho kar bāp kī behurmatī kartā hai, shauhar māhwārī ke daurān bīwī se sohbat karke us se ziyādatī kartā hai. ¹¹ Ek apne paṛosī kī bīwī se zinā kartā hai jabki dūsrā apnī bahū kī behurmatī aur tīsrā apnī sagī bahan kī ismatdarī kartā hai. ¹² Tujh meñ aise log haiñ jo rishwat ke ewaz qatl karte haiñ. Sūd qābil-e-qabūl hai, aur log ek dūstre par zulm karke nājāyz nafā kamāte haiñ. Rab Qādir-e-mutlaq farmātā hai ki ai Yarūshalam, tū mujhe sarāsar bhūl gaī hai!

¹³ Terā nājāyz nafā aur tere bīch meñ khūnrezī dekh kar main ghusse meñ tālī bajātā hūñ. ¹⁴ Soch le! Jis din main tujh se nipṭūngā to kyā terā hauslā qāym aur tere hāth mazbūt raheñge? Yih merā, Rab kā farmān hai, aur main yih karūnga bhī. ¹⁵ Main tujhe dīgar aqwām-o-mamālik meñ muntashir karke terī nāpākī dūr karūnga. ¹⁶ Phir jab dīgar qaumoñ ke deḳhte deḳhte terī behurmatī ho jāegī tab tū jān legī ki main hī Rab hūñ.’ ”

Isrāīlī Qaum Bhaṭṭī meñ Dhāt kā Mail Hai

¹⁷ Rab mazīd mujh se hamkalām huā, ¹⁸ “Ai ādamzād, Isrāīlī qaum mere nazdīk us mail kī mānind ban gaī hai jo chāñdī ko khālis karne ke bād bhaṭṭī meñ bāqī rah jātā hai. Sab ke sab us tānbe, ṭīn, lohe aur sīse kī mānind haiñ jo

bhaṭṭī meñ rah jātā hai. Wuh kachrā hī haiñ.
¹⁹ Chunāñche Rab Qādir-e-mutlaq farmātā hai ki chūñki tum bhaṭṭī meñ bachā huā mail ho is lie maiñ tumheñ Yarūshalam meñ ikaṭṭhā karke
²⁰ bhaṭṭī meñ phaiñk dūngā. Jis tarah chāñdī, tāñbe, lohe, sīse aur ṭīn kī āmezish ko taptī bhaṭṭī meñ phaiñkā jātā hai tāki pighal jāe usī tarah maiñ tumheñ ḡhusse meñ ikaṭṭhā karūñga aur bhaṭṭī meñ phaiñk kar pighlā dūngā. ²¹ Maiñ tumheñ jamā karke āg meñ phaiñk dūngā aur baṛe ḡhusse se hawā de kar tumheñ pighlā dūngā. ²² Jis tarah chāñdī bhaṭṭī meñ pighal jātī hai usī tarah tum Yarūshalam meñ pighal jāoge. Tab tum jāñ loge ki maiñ Rab ne apnā ḡhazab tum par nāzil kiyā hai.”

Pūrī Qaum Qusūrwar Hai

²³ Rab mujh se hamkalām huā, ²⁴ “Ai ādamzād, Mulk-e-Isrāīl ko batā, ‘Ḡhazab ke din tujh par meñh nahīñ barsegā balki tū bārish se mahrūm rahegā.’

²⁵ Mulk ke bīch meñ sāzish karne wāle rāhnumā sherbabar kī mānind haiñ jo dahāṛte dahāṛte apnā shikār phāṛ lete haiñ. Wuh logoñ ko haṛap karke un ke kḡhazāne aur qīmtī chīzeñ chhīñ lete aur mulk ke darmiyān hī muta'addid auratoñ ko bewāeñ banā dete haiñ.

²⁶ Mulk ke imām merī sharīat se ziyādatī karke un chīzoñ kī behurmatī karte haiñ jo mujhe muqaddas haiñ. Na wuh muqaddas aur ām chīzoñ meñ imtiyāz karte, na pāk aur nāpāk ashyā kā farq sikhāte haiñ. Nīz, wuh mere Sabat ke din apnī āñkhoñ ko band rakhte haiñ tāki us

kī behurmatī nazar na āe. Yoñ un ke darmiyān hī merī behurmatī kī jāti hai.

²⁷ Mulk ke darmiyān ke buzurg bheṛiyon kī mānind haiñ jo apne shikār ko phār phār kar kḥūn bahāte aur logoñ ko maut ke ghāṭ utārte haiñ tāki nārāwā nafā kamāeñ.

²⁸ Mulk ke nabī farebdeh royāeñ aur jhūṭe paighāmāt sunā kar logoñ ke bure kāmoñ par safedī pher dete haiñ tāki un kī ghaltiyān nazar na āeñ. Wuh kahte haiñ, ‘Rab Qādir-e-mutlaq farmātā hai’ hālāñki Rab ne un par kuchh nāzil nahīn kiyā hotā.

²⁹ Mulk ke ām log bhī ek dūsre kā istehsāl karte haiñ. Wuh ḍakait ban kar gharibon aur zarūratmandon par zulm karte aur pardesiyon se badsulūkī karke un kā haq mārte haiñ.

³⁰ Isrāīl meñ maiñ aise ādmī kī talāsh meñ rahā jo mulk ke lie hifāzati chārdiwārī tāmīr kare, jo mere huzūr ā kar dīwār ke rakḥne meñ kharā ho jāe tāki maiñ mulk ko tabāh na karūñ. Lekin mujhe ek bhī na milā jo is qābil ho.

³¹ Chunāñche maiñ apnā ghazab un par nāzil karūñga aur unheñ apne saḥt qahr se bhasm karūñga. Tab un ke ghalat kāmoñ kā natijā un ke apne saron par āegā. Yih Rab Qādir-e-mutlaq kā farmān hai.”

23

Behayā Bahneñ Aholā aur Aholībā

¹ Rab mujh se hamkalām huā, ² “Ai ādamzād, do auraton kī kahānī sun le. Donon ek hī mān kī beṭiyān thīñ. ³ Wuh abhī jawān hī thīñ jab Misr meñ kasbī ban gāñ. Wahīn mard donon

kuñwāriyoñ kī chhātiyāñ sahlā kar apnā dil bahlāte the. ⁴ Baṛī kā nām Aholā aur chhoṭī kā nām Aholibā thā. Aholā Sāmariya aur Aholibā Yarūshalam hai. Maiñ donoñ kā mālik ban gayā, aur donoñ ke beṭe-beṭiyāñ paidā hue.

⁵ Go maiñ Aholā kā mālik thā to bhī wuh zinā karne lagī. Shahwat se bhar kar wuh jangjū Asūriyoñ ke pīchhe paṛ gaī, aur yihī us ke āshiq ban gae. ⁶ Shāndār kapṛoñ se mulabbas yih gawarnar aur faujī afsar use baṛe pyāre lage. Sab kḥūbsūrat jawān aur achchhe ghurṣawār the. ⁷ Asūr ke chīdā chīdā beṭoñ se us ne zinā kiyā. Jis kī bhī use shahwat thī us se aur us ke butoñ se wuh nāpāk huī. ⁸ Lekin us ne jawānī meñ Misriyoñ ke sāth jo zinākārī shurū huī wuh bhī na chhoṛī. Wuhī log the jo us ke sāth us waqt hambistar hue the jab wuh abhī kuñwārī thī, jinhoñ ne us kī chhātiyāñ sahlā kar apnī gandī kḥāhishāt us se pūrī kī thīn.

⁹ Yih dekh kar maiñ ne use us ke Asūrī āshiqoñ ke hawāle kar diyā, unhīn ke hawāle jin kī shadīd shahwat use thī. ¹⁰ Unhīn se Aholā kī adālat huī. Unhoñ ne us ke kapṛe utār kar use barahnā kar diyā aur us ke beṭe-beṭiyōñ ko us se chhīn liyā. Use kḥud unhoñ ne talwār se mār dālā. Yoñ wuh dīgar auratoñ ke lie ibratangez misāl ban gaī.

¹¹ Go us kī bahan Aholibā ne yih sab kuchh dekhā to bhī wuh shahwat aur zinākārī ke lihāz se apnī bahan se kahīn zyādā āge baṛhaī. ¹² Wuh bhī shahwat ke māre Asūriyoñ ke pīchhe paṛ gaī. Yih kḥūbsūrat jawān sab use pyāre the, kḥāh Asūrī gawarnar yā afsar, kḥāh shāndār

kaproñ se mulabbas faujī yā achchhe ghur̄sawār the. ¹³ Maiñ ne dekhā ki us ne bhī apne āp ko nāpāk kar diyā. Is meñ donoñ beṭiyāñ ek jaisī thīñ.

¹⁴ Lekin Aholībā kī zinākārānā harkateñ kahīñ zyādā burī thīñ. Ek din us ne dīwār par Bābal ke mardoñ kī taswīr dekhī. Taswīr lāl rang se khīnchī huī thī. ¹⁵ Mardoñ kī kamr meñ paṭkā aur sar par pagaṛī bandhī huī thī. Wuh Bābal ke un afsaroñ kī mānind lagte the jo rathoñ par sawār lar̄te haiñ. ¹⁶ Mardoñ kī taswīr deḳhte hī Aholībā ke dil meñ un ke lie shadīd ārzū paidā huī. Chunāñche us ne apne qāsidoñ ko Bābal bhej kar unheñ āne kī dāwat dī. ¹⁷ Tab Bābal ke mard us ke pās āe aur us se hambistar hue. Apnī zinākārī se unhoñ ne use nāpāk kar diyā. Lekin un se nāpāk hone ke bād us ne tang ā kar apnā muñh un se pher liyā.

¹⁸ Jab us ne khule taur par un se zinā karke apnī barahnagī sab par zāhir kī to maiñ ne tang ā kar apnā muñh us se pher liyā, bilkul usī tarah jis tarah maiñ ne apnā muñh us kī bahan se bhī pher liyā thā. ¹⁹ Lekin yih bhī us ke lie kāfī na thā balki us ne apnī zinākārī meñ mazīd izāfā kiyā. Use jawānī ke din yād āe jab wuh Misr meñ kasbī thī. ²⁰ Wuh shahwat ke māre pahle āshiqoñ kī ārzū karne lagī, un se jo gadhoñ aur ghoṛoñ kī-sī jinsī tāqat rakhte the. ²¹ Kyoñki tū apnī jawānī kī zinākārī dohrāne kī mutamannī thī. Tū ek bār phir un se hambistar honā chāhtī thī jo Misr meñ terī chhāṭiyāñ sahlā kar apnā dil bahlāte the.

²² Chunāñche Rab Qādir-e-mutlaq farmātā

hai, 'Ai Aholībā, main tere āshiqoñ ko tere qhilāf kharā karūnga. Jin se tū ne tang ā kar apnā muñh pher liyā thā unheñ main chāroñ taraf se tere qhilāf lāūngā. ²³ Bābal, Kasdiyōñ, Fiqod, Shoa aur Qoa ke faujī mil kar tujh par tūt paṛeñge. Ghur̄sawār Asūrī bhī un meñ shāmil hoñge, aise qhūbsūrat jawān jo sab gawarnar, afsar, rathsawār faujī aur ūñche tabqe ke afrād hoñge. ²⁴ Shimāl se wuh rathoñ aur muqhtalif qaumoñ ke muta'addid faujiyoñ samet tujh par hamlā kareñge. Wuh tujhe yoñ gher leñge ki har taraf chhoṭī aur baṛī dhāleñ, har taraf qhod nazar āeñge. Main tujhe un ke hawāle kar dūngā tāki wuh tujhe sazā de kar apne qawānīn ke mutābiq terī adālat kareñ. ²⁵ Tū merī qhairat kā tajrabā karegī, kyoñki yih log qhusse meñ tujh se nipaṭ leñge. Wuh terī nāk aur kānoñ ko kāṭ dāleñge aur bache huoñ ko talwār se maut ke ghāṭ utāreñge. Tere beṭe-beṭiyōñ ko wuh le jāeñge, aur jo kuchh un ke pichhe rah jāe wuh bhasm ho jāegā. ²⁶ Wuh tere libās aur tere zewarāt ko tujh par se utāreñge.

²⁷ Yoñ main terī wuh fahhāshī aur zinākārī rok dūngā jis kā silsilā tū ne Mīsr meñ shurū kiyā thā. Tab na tū ārzūmand nazaroñ se in chīzoñ kī taraf dekhegī, na Mīsr ko yād karegī. ²⁸ Kyoñki Rab Qādir-e-mutlaq farmātā hai ki main tujhe un ke hawāle karne ko hūñ jo tujh se nafrat karte haiñ, un ke hawāle jin se tū ne tang ā kar apnā muñh pher liyā thā. ²⁹ Wuh baṛī nafrat se tere sāth pesh āeñge. Jo kuchh tū ne mehnat se kamāyā use wuh chhīn kar tujhe nangī aur barahnā chhoṛeñge. Tab terī zinākārī

kā sharmnāk anjām aur terī fahhāshī sab par zāhir ho jāegī. ³⁰ Tab tujhe is kā ajr milegā ki tū qaumoñ ke pīchhe paṛ kar zinā kartī rahī, ki tū ne un ke butoñ kī pūjā karke apne āp ko nāpāk kar diyā hai.

³¹ Tū apnī bahan ke namūne par chal paṛī, is lie main tujhe wuhī pyālā pilāūngā jo use pīnā paṛā. ³² Rab Qādir-e-mutlaq farmātā hai ki tujhe apnī bahan kā pyālā pīnā paṛegā jo baṛā aur gahrā hai. Aur tū us waqt tak use pītī rahegī jab tak mazāq aur lān-tān kā nishānā na ban gāī ho. ³³ Dahshat aur tabāhī kā pyālā pī pī kar tū madhoshī aur dukh se bhar jāegī. Tū apnī bahan Sāmariya kā yih pyālā ³⁴ ākhirī qatre tak pī legī, phir pyāle ko pāsh pāsh karke us ke tukṛe chabā legī aur apne sīne ko phār legī.’ Yih Rab Qādir-e-mutlaq kā farmān hai. ³⁵ Rab Qādir-e-mutlaq farmātā hai, ‘Tū ne mujhe bhūl kar apnā muñh mujh se pher liyā hai. Ab tujhe apnī fahhāshī aur zinākārī kā natījā bhugatnā paṛegā.’ ”

³⁶ Rab mazīd mujh se hamkalām huā, “Ai ādamzād, kyā tū Aholā aur Aholībā kī adālat karne ke lie taiyār hai? Phir un par un kī makrūh harkateñ zāhir kar. ³⁷ Un se do jurm sarzad hue haiñ, zinā aur qatl. Unhoñ ne butoñ se zinā kiyā aur apne bachchoñ ko jalā kar unheñ khilāyā, un bachchoñ ko jo unhoñ ne mere hān janm die the. ³⁸ Lekin yih un ke lie kāfī nahīn thā. Sāth sāth unhoñ ne merā maqdis nāpāk aur mere Sabat ke dinoñ kī behurmatī kī. ³⁹ Kyoñki jab kabhī wuh apne bachchoñ ko apne butoñ ke huzūr qurbān kartī thīñ usī din wuh mere ghar meñ ā kar us

kī behurmatī kartī thīn. Mere hī ghar meñ wuh aisi harkateñ kartī thīn.

⁴⁰ Yih bhī in do bahnoñ ke lie kāfi nahīn thā balki ādmiyoñ kī talāsh meñ unhoñ ne apne qāsidoñ ko dūr dūr tak bhej diyā. Jab mard pahuñche to tū ne un ke lie nahā kar apnī āñkhoñ meñ surmā lagāyā aur apne zewarāt pahan lie. ⁴¹ Phir tū shāndār sofe par baiṭh gai. Tere sāmne mez thī jis par tū ne mere lie maḥsūs baḥhūr aur tel rakhā thā. ⁴² Registān se Sibā ke muta'addid ādmī lāe gae to shahr meñ shor mach gayā, aur logoñ ne sukūn kā sāñs liyā. Ādmiyoñ ne donoñ bahnoñ ke bāzuoñ meñ kaṛe pahnae aur un ke saroñ par shāndār tāj rakhe. ⁴³ Tab maiñ ne zinākārī se ghisī-phaṭī aurat ke bāre meñ kahā, 'Ab wuh us ke sāth zinā kareñ, kyoñki wuh zinākār hī hai.' ⁴⁴ Aisā hī huā. Mard un behayā bahnoñ Aholā aur Aholībā se yoñ hambistar hue jis tarah kasbiyoñ se.

⁴⁵ Lekin rāstbāz ādmī un kī adālat karke unheñ zinā aur qatl ke mujrim ṭhahraenge. Kyoñki donoñ bahneñ zinākār aur qātil hī haiñ. ⁴⁶ Rab Qādir-e-mutlaq farmātā hai ki un ke ḳhilāf julūs nikāl kar unheñ dahshat aur lūṭ-mār ke hawāle karo. ⁴⁷ Log unheñ sangsār karke talwār se ṭukṛe ṭukṛe kareñ, wuh un ke beṭe-beṭiyoñ ko mār ḍaleñ aur un ke gharoñ ko nazar-e-ātish kareñ.

⁴⁸ Yoñ maiñ mulk meñ zinākārī ḳhatm karūñga. Is se tamām auratoñ ko tambih milegī ki wuh tumhāre sharmnāk namūne par na chaleñ. ⁴⁹ Tumheñ zinākārī aur butparastī kī

munāsib sazā milegī. Tab tum jān logī ki main
Rab Qādir-e-mutlaq hūn.”

24

Yarūshalam Āg par Zangālūdā Deg Hai

¹ Yahūyākīn Bādshāh kī jilāwatanī ke naweñ
sāl meñ Rab kā kalām mujh par nāzil huā.
Dasweñ mahīne kā daswāñ din * thā. Paighām
yih thā, ² “Ai ādamzād, isī din kī tārīkh likh
le, kyoñki isī din Shāh-e-Bābal Yarūshalam kā
muhāsarā karne lagā hai. ³ Phir is sarkash qaum
Isrāil ko tamsil pesh karke batā,

‘Rab Qādir-e-mutlaq farmātā hai ki āg par deg
rakh kar us meñ pānī ḍāl de. ⁴ Phir use behtarīn
gosht se bhar de. Rān aur shāne ke ṭukre, nīz
behtarīn haḍḍiyāñ us meñ ḍāl de. ⁵ Sirf behtarīn
bheṛoñ kā gosht istemāl kar. Dhyān de ki deg
ke nīche āg zor se bhaṛaktī rahe. Gosht ko
haḍḍiyōñ samet kḥūb pakne de.

⁶ Rab Qādir-e-mutlaq farmātā hai ki
Yarūshalam par afsos jis meñ itnā kḥūn bahāyā
gayā hai! Yih shahr deg hai jis meñ zang lagā hai,
aisā zang jo utartā nahīñ. Ab gosht ke ṭukroñ
ko yake bād dīgare deg se nikāl de. Unheñ kisī
tartīb se mat nikālnā balki qurā ḍāle baḡhair
nikāl de.

⁷ Jo kḥūn Yarūshalam ne bahāyā wuh ab tak
us meñ maujūd hai. Kyoñki wuh miṭṭī par na
girā jo use jazb kar saktī balki nangī chaṭān par.
⁸ Main ne kḥud yih kḥūn nangī chaṭān par bahne

---

* 24:1 15 Janwarī.

diyā tāki wuh chhup na jāe balki merā ḡhazab Yarūshalam par nāzil ho jāe aur maiñ badlā lūñ.

⁹ Rab Qādir-e-mutlaq farmātā hai ki Yarūshalam par afsos jis ne itnā ḡhūn bahāyā hai! Maiñ bhī tere nīche lakaṛī kā baṛā ḡher lagāūngā. ¹⁰ Ā, lakaṛī kā baṛā ḡher karke āg lagā de. Gosht ko ḡhūb pakā, phir shorbā nikāl kar haḡdiyōñ ko bhasm hone de. ¹¹ Is ke bād ḡhālī deg ko jalte koeloñ par rakh de tāki pītal garm ho kar tamtamāne lage aur deg meñ mail pighal jāe, us kā zang utar jāe.

¹² Lekin befāydā! Itnā zang lagā hai ki wuh āg meñ bhī nahīñ utartā.

¹³ Ai Yarūshalam, apnī behayā harkatoñ se tū ne apne āp ko nāpāk kar diyā hai. Agarche maiñ ḡhud tujhe pāk-sāf karnā chāhtā thā to bhī tū pāk-sāf na huī. Ab tū us waqt tak pāk nahīñ hogī jab tak maiñ apnā pūrā ḡhussā tujh par utār na lūñ. ¹⁴ Mere Rab kā yih farmān pūrā hone wālā hai, aur maiñ dhyān se use amal meñ lāūngā. Na maiñ tujh par tars khāūngā, na rahm karūnga. Maiñ tere chāl-chalan aur āmāl ke mutābiq terī adālat karūnga.’ Yih Rab Qādir-e-mutlaq kā farmān hai.”

Bīwī kī Wafāt par Hizqiyel Mātām na Kare

¹⁵ Rab mujh se hamkalām huā, ¹⁶ “Ai ādamzād, maiñ tujh se achānak terī āñkh kā tārā chhīn lūngā. Lekin lāzim hai ki tū na āh-o-zārī kare, na ānsū bahāe. ¹⁷ Beshak chupke se karāhtā rah, lekin apnī Azīzā ke lie alāniyā mātām na kar. Na sar se pagaṛī utār aur na pāñwoñ se jūte. Na dāṛhī ko ḡhāñpnā, na janāze kā khānā khā.”

18 Subah ko main ne qaum ko yih paighām sunāyā, aur shām ko merī bīwī intaqāl kar gai. Aglī subah main ne wuh kuchh kiyā jo Rab ne mujhe karne ko kahā thā. 19 Yih dekh kar logoñ ne mujh se pūchhā, “Āp ke rawaiye kā hamāre sāth kyā tālluq hai? Zarā hamēñ batāēñ.”

20 Main ne jawāb diyā, “Rab ne mujhe 21 āp Isrāīliyoñ ko yih paighām sunāne ko kahā, ‘Rab Qādir-e-mutlaq farmātā hai ki merā ghar tumhāre nazdīk panāhgāh hai jis par tum faḡhr karte ho. Lekin yih maqdis jo tumhārī āñkh kā tārā aur jān kā pyārā hai tabāh hone wālā hai. Main us kī behurmatī karne ko hūñ. Aur tumhāre jitne beṭe-beṭiyāñ Yarūshalam meñ pīchhe rah gae the wuh sab talwār kī zad meñ ā kar mar jāēnge. 22 Tab tum wuh kuchh karoge jo Hizqiyel is waqt kar rahā hai. Na tum apnī dārhiyoñ ko ḡhānpoge, na janāze kā khānā khāoge. 23 Na tum sar se pagarī, na pānwoñ se jūte utāroge. Tumhāre hāñ na mātām kā shor, na rone kī āwāz sunāī degī balki tum apne gunāhoñ ke sabab se zāe hote jāoge. Tum chupke se ek dūsre ke sāth baiṭh kar karāhte rahoge. 24 Hizqiyel tumhāre lie nishān hai. Jo kuchh wuh is waqt kar rahā hai wuh tum bhī karoge. Tab tum jān loge ki main Rab Qādir-e-mutlaq hūñ.’ ”

25 Rab mazīd mujh se hamkalām huā, “Ai ādamzād, yih ghar Isrāīliyoñ ke nazdīk panāhgāh hai jis ke bāre meñ wuh ḡhās ḡhushī mahsūs karte haiñ, jis par wuh faḡhr karte haiñ. Lekin main yih maqdis jo un kī āñkh kā tārā aur jān kā pyārā hai un se chhīn lūngā aur sāth sāth

un ke beṭe-beṭiyon ko bhī. Jis din yih pesh āegā²⁶ us din ek ādmī bach kar tujhe is kī khabar pahuñchāegā.²⁷ Usī waqt tū dubārā bol sakegā. Tū gūngā nahīn rahegā balki us se bāteñ karne lagegā. Yoñ tū Isrāīliyon ke lie nishān hogā. Tab wuh jān leñge ki main hī Rab hūn.”

25

Ammoniyon kā Mulk Un se Chhīn Liyā Jāegā

¹ Rab mujh se hamkalām huā, ² “Ai ādamzād, Ammoniyon ke mulk kī taraf ruḵh karke un ke kḥilāf nabuwwat kar. ³ Unheñ batā,

‘Suno Rab Qādir-e-mutlaq kā kalām! Wuh farmātā hai ki ai Ammon Beṭī, tū ne kḥush ho kar qahqahā lagāyā jab mere maqdis kī behurmatī huī, Mulk-e-Isrāīl tabāh huā aur Yahūdāh ke bāshinde jilāwatan hue. ⁴ Is lie main tujhe mashriqī qabilon ke hawāle karūnga jo apne ḍere tujh meñ lagā kar pūrī bastiyāñ qāym kareñge. Wuh terā hī phal khāeñge, terā hī dūdh pieñge. ⁵ Rabbā shahr ko main ūñton kī charāgāh meñ badal dūngā aur Mulk-e-Ammon ko bheṛ-bakriyon kī ārāmgāh banā dūngā. Tab tum jān loge ki main hī Rab hūn.

⁶ Kyonki Rab Qādir-e-mutlaq farmātā hai ki tū ne tāliyan baja baja kar aur pānw zamīn par mār mār kar Isrāīl ke anjām par apnī dilī kḥushī kā izhār kiyā. Terī Isrāīl ke lie hīqārat sāf taur par nazar āī. ⁷ Is lie main apnā hāth tere kḥilāf barhā kar tujhe dīgar aqwām ke hawāle kar dūngā tāki wuh tujhe lūṭ leñ. Main tujhe yoñ

miṭā dūngā ki aqwām-o-mamālik meñ terā nām-o-nishān tak nahīn rahegā. Tab tū jān legī ki maiñ hī Rab hūn.’”

Moāb ke Shahr Tabāh Ho Jāenge

⁸ “Rab Qādir-e-mutlaq farmātā hai ki Moāb aur Saīr Isrāil kā mazāq uṛā kar kahte haiñ, ‘Lo, dekho Yahūdāh ke gharāne kā hāl! Ab wuh bhī bāqī qaumoñ kī tarah ban gayā hai.’ ⁹ Is lie maiñ Moāb kī pahārī ḍhalānoñ ko un ke shahroñ se mahrūm karūnga. Mulk ke ek sire se dūsre sire tak ek bhī ābādī nahīn rahegī. Go Moābī apne shahroñ Bait-yasīmot, Bāl-maūn aur Qiriyatāym par kḥās faḥr karte haiñ, lekin wuh bhī zamīnbos ho jāenge. ¹⁰ Ammon kī tarah maiñ Moāb ko bhī mashriqī qabiloñ ke hawāle karūnga. Āḥhirkār aqwām meñ Ammoniyoñ kī yād tak nahīn rahegī, ¹¹ aur Moāb ko bhī mujh se munāsib sazā milegī. Tab wuh jān lenge ki maiñ hī Rab hūn.”

Allāh Adomiyoñ se Intaqām Legā

¹² “Rab Qādir-e-mutlaq farmātā hai ki Yahūdāh se intaqām lene se Adom ne sangīn gunāh kiyā hai. ¹³ Is lie maiñ apnā hāth Adom ke kḥilāf baṛhā kar us ke insān-o-haiwān ko mār ḍālūngā, aur wuh talwār se māre jāenge. Temān se le kar Dadān tak yih mulk wīrān-o-sunsān ho jāegā. Yih Rab Qādir-e-mutlaq kā farmān hai. ¹⁴ Rab Qādir-e-mutlaq farmātā hai ki apnī qaum ke hāthoñ maiñ Adom se badlā lūngā, aur Isrāil mere ḡhazab aur qahr ke mutābiq hī Adom se nipaṭ legā. Tab wuh merā intaqām jān lenge.”

Filistiyon̄ kā Ḳhāt̄mā

¹⁵ “Rab Qādir-e-mutlaq farmātā hai ki Filistiyon̄ ne baṛe zulm ke sāth Yahūdāh se badlā liyā hai. Unhoñ ne us par apnī dili hiqārat aur dāymī dushmanī kā izhār kiyā aur intaqām le kar use tabāh karne kī koshish kī. ¹⁶ Is lie Rab Qādir-e-mutlaq farmātā hai ki main̄ apnā hāth Filistiyon̄ ke ḳhilāf baṛhāne ko hūñ. Main̄ in Karetiyon̄ aur sāhilī ilāqe ke bache huon̄ ko miṭā dūngā. ¹⁷ Main̄ apnā ḡhazab un par nāzil karke saḳhtī se un se badlā lūngā. Tab wuh jān leñge ki main̄ hī Rab hūñ.”

26

Sūr kā Satyānās

¹ Yahūyākīn Bādshāh kī jilāwatanī ke 11weñ sāl meñ Rab mujh se hamkalām huā. Mahīne kā pahlā din thā. ² “Ai ādamzād, Sūr Beṭī Yarūshalam kī tabāhī dekh kar ḳhush huī hai. Wuh kahtī hai, ‘Lo, aqwām kā darwāzā tūṭ gayā hai! Ab main̄ hī is kī zimmedāriyāñ nibhāūngī. Ab jab Yarūshalam wīrān hai to main̄ hī faroḡh pāūngī.’

³ Jawāb meñ Rab Qādir-e-mutlaq farmātā hai ki ai Sūr, main̄ tujh se nipaṭ lūngā! Main̄ muta'addid qaumoñ ko tere ḳhilāf bhejūngā. Samundar kī zabardast maujoñ kī tarah wuh tujh par tūṭ paṛeñgī. ⁴ Wuh Sūr Shahr kī fasīl ko ḍhā kar us ke burjoñ ko ḳhāk meñ milā deñgī. Tab main̄ use itne zor se jhār dūngā ki miṭṭī tak nahīñ rahegī. Ḳhālī chaṭān hī nazar āegī. ⁵ Rab Qādir-e-mutlaq farmātā hai ki wuh samundar

ke darmiyān aisī jagah rahegī jahān machhere apne jāloñ ko sukhāne ke lie bichhā deñge. Dīgar aqwām use lūṭ leñgī, ⁶ aur ḡhushkī par us kī ābādiyān talwār kī zad meñ ā jāeñgī. Tab wuh jān leñge ki maiñ hī Rab hūn.

⁷ Kyoñki Rab Qādir-e-mutlaq farmātā hai ki maiñ Bābal ke bādshāh Nabūkadnazzar ko tere ḡhilāf bhejūngā jo ghoṛe, rath, ghurṣawār aur baṛī fauj le kar shimāl se tujh par hamlā karegā. ⁸ ḡhushkī par terī ābādiyōñ ko wuh talwār se tabāh karegā, phir pushte aur burjoñ se tujhe gher legā. Us ke faujī apnī dhāleñ uṭhā kar tujh par hamlā kareñge. ⁹ Bādshāh apnī qilāshikan mashīnoñ se terī fasīl ko dhā degā aur apne ālāt se tere burjoñ ko girā degā. ¹⁰ Jab us ke beshumār ghoṛe chal pareñge to itnī gard uṛ jāegī ki tū us meñ dūb jāegī. Jab bādshāh terī fasīl ko toṛ toṛ kar tere darwāzoñ meñ dāḡhil hogā to terī dīwāreñ ghoṛoñ aur rathoñ ke shor se laraz uṭheñgī. ¹¹ Us ke ghoṛoñ ke khur terī tamām galiyoñ ko kuchal deñge, aur tere bāshinde talwār se mar jāeñge, tere mazbūt satūn zamīnbos ho jāeñge. ¹² Dushman terī daulat chhīn leñge aur terī tijārat kā māl lūṭ leñge. Wuh terī dīwāroñ ko girā kar terī shāndār imāratoñ ko mismār kareñge, phir tere patthar, lakaṛī aur malbā samundar meñ phaiñk deñge. ¹³ Maiñ tere gītoñ kā shor band karūnga. Āindā tere sarodoñ kī āwāz sunāi nahīn degī. ¹⁴ Maiñ tujhe nangī chaṭān meñ tabdīl karūnga, aur machhere tujhe apne jāl bichhā kar sukhāne ke lie istemāl kareñge. Āindā tujhe kabhī dubārā tāmīr nahīn kiyā jāegā. Yih Rab Qādir-

e-mutlaq kā farmān hai.

¹⁵ Rab Qādir-e-mutlaq farmātā hai ki ai Sūr Beṭī, sāhilī ilāqe kānp uṭheṅge jab tū dhaṛām se gir jāegī, jab har taraf zaḵhmī logoṅ kī karāhtī āwāzeṅ sunāī deṅgī, har galī meṅ qatl-o-ghārat kā shor machegā. ¹⁶ Tab sāhilī ilāqoṅ ke tamām hukmrān apne taḵhtoṅ se utar kar apne choḡhe aur shāndār libās utāreṅge. Wuh mātamī kapṛe pahan kar zamīn par baiṭh jāeṅge aur bār bār laraz uṭheṅge, yahān tak wuh tere anjām par pareshān hoṅge. ¹⁷ Tab wuh tujh par mātam karke gīt gāeṅge,

‘Hāy, tū kitne dhaṛām se gir kar tabāh huī hai! Ai sāhilī shahr, ai Sūr Beṭī, pahle tū apne bāshindoṅ samet samundar ke darmiyān rah kar kitnī mashhūr aur tāqatwar thī. Gird-o-nawāh ke tamām bāshinde tujh se dahshat khāte the. ¹⁸ Ab sāhilī ilāqe tere anjām ko dekh kar thartharā rahe haiṅ. Samundar ke jazīre tere khātme kī khābar sun kar dahshatzadā ho gae haiṅ.’

¹⁹ Rab Qādir-e-mutlaq farmātā hai ki ai Sūr Beṭī, maiṅ tujhe wīrān-o-sunsān karūṅga. Tū un dīgar shahroṅ kī mānind ban jāegī jo nest-o-nābūd ho gae haiṅ. Maiṅ tujh par sailāb lāūṅgā, aur gahrā pānī tujhe dhānp degā. ²⁰ Maiṅ tujhe Pātāl meṅ utarne dūṅgā, aur tū us qaum ke pās pahūnchegī jo qadīm zamāne se hī wahān bastī hai. Tab tujhe zamīn kī gahrāiyoṅ meṅ rahnā paṛegā, wahān jahān qadīm zamānoṅ ke khandarāt haiṅ. Tū murdoṅ ke mulk meṅ rahegī aur kabhī zindagī ke mulk meṅ wāpas nahīn āegī, na wahān apnā maqām dubārā

hāsil karegī. ²¹ Maiñ hone dūngā ki terā anjām dahshatnāk hogā, aur tū sarāsar tabāh ho jāegī. Log terā khoj lagāeñge lekin tujhe kabhī nahīn pāeñge. Yih Rab Qādir-e-mutlaq kā farmān hai.”

27

Sūr ke Anjām par Mātāmī Gīt

¹ Rab mujh se hamkalām huā, ² “Ai ādamzād, Sūr Beṭī par mātāmī gīt gā, ³ us shahr par jo samundar kī guzargāh par wāqe hai aur muta’addid sāhilī qaumoñ se tijārat kartā hai. Us se kah,

‘Rab farmātā hai ki ai Sūr Beṭī, tū apne āp par bahut faḡhr karke kahtī hai ki wāh, merā husn kamāl kā hai. ⁴ Aur wāqaī, terā ilāqā samundar ke bīch meñ hī hai, aur jinhoñ ne tujhe tāmīr kiyā unhoñ ne tere husn ko takmīl tak pahuñchāyā, ⁵ tujhe shāndār bahrī jahāz kī mānind banāyā. Tere taḡhte Sanīr meñ ugne wāle jūnīpar ke daraḡhtoñ se banāe gae. Terā mastūl Lubnān kā deodār kā daraḡht thā. ⁶ Tere chappū Basan ke balūt ke daraḡhtoñ se banāe gae. Jabki tere farsh ke lie Qubrus se saro kī lakaṛī lāī gaī, phir use hāthidānt se ārāstā kiyā gayā. ⁷ Nafīs katān kā terā rangdār bādbān Mīsr kā thā. Wuh terā imtiyāzī nishān ban gayā. Tere tirpāloñ kā qirmizī aur arḡhawānī rang Ilīsā ke sāhilī ilāqe se lāyā gayā.

⁸ Saidā aur arwad ke mard tere chappū mārte the, Sūr ke apne hī dānā tere mallāh the. ⁹ Jabal *

---

* 27:9 Biblos

ke buzurg aur dānishmand ādmī dhyān dete the ki terī darzeñ band raheñ. Tamām bahri jahāz apne mallāhoñ samet tere pās āyā karte the tāki tere sāth tijārat kareñ. ¹⁰ Fāras, Ludiya aur Libiyā ke afrād terī fauj meñ k̄hidmat karte the. Terī dīwāroñ se laṭkī un kī ḍhāloñ aur k̄hodoñ ne terī shān mazīd baṛhā dī. ¹¹ Arwad aur K̄halak † ke ādmī terī fasīl kā difā karte the, jammād ke faujī tere burjoñ meñ pahrādārī karte the. Terī dīwāroñ se laṭkī huī un kī ḍhāloñ ne tere husn ko kamāl tak pahuñchā diyā.

¹² Tū amīr thī, tujh meñ māl-o-asbāb kī kasrat kī tijārat kī jāti thī. Is lie Tarsīs tujhe chāndī, lohā, ṭīn aur sīsā de kar tujh se saudā kartā thā. ¹³ Yūnān, Tūbal aur Masak tujh se tijārat karte, terā māl k̄harīd kar muāwaze meñ ghulām aur pītal kā sāmān dete the. ¹⁴ Bait-tujarmā ke tājir tere māl ke lie tujhe ām ghoṛe, faujī ghoṛe aur k̄hachchar pahuñchāte the. ¹⁵ Dadān ke ādmī tere sāth tijārat karte the, hāñ muta'addid sāhili ilāqe tere gāhak the. Un ke sāth saudābāzī karke tujhe hāthīdānt aur ābnūs kī lakaṛī milti thī. ¹⁶ Shām terī paidāwār kī kasrat kī wajah se tere sāth tijārat kartā thā. Muāwaze meñ tujhe fīrozā, arghawānī rang, rangdār kapṛe, bārīk katān, mūngā aur yāqūt miltā thā. ¹⁷ Yahūdāh aur Isrāīl tere gāhak the. Terā māl k̄harīd kar wuh tujhe Minnīt kā gandum, pannag kī ṭikkīyāñ, shahd, zaitūn kā tel aur balsān dete the. ¹⁸ Damishq terī wāfir paidāwār aur māl kī kasrat kī wajah se tere sāth kārobār kartā thā.

---

† 27:11 Ghāliban Cilicia.

Us se tujhe Halbūn kī mai aur sāhar kī ūn miltī thī. ¹⁹ Widān aur Yūnān tere gāhak the. Wuh Ūzāl kā ḡhālā huā lohā, dārchīnī aur kalamas kā masālā pahuñchāte the. ²⁰ Dadān se tijārat karne se tujhe zīnpoṣh miltī thī. ²¹ Arab aur Qīdār ke tamām hukmrān tere gāhak the. Tere māl ke ewaz wuh bheṛ ke bachche, menḡhe aur bakre dete the. ²² Sabā aur Rāmā ke tājir terā māl hāsīl karne ke lie tujhe behtarīn balsān, har ḡism ke jawāhar aur sonā dete the. ²³ Hārān, Kānnā, Adan, Sabā, Asūr aur kul Mādī sab tere sāth tijārat karte the. ²⁴ Wuh tere pās ā kar tujhe shāndār libās, ḡirmizī rang kī chādareñ, rangdār kapṛe aur kambal, nīz mazbūt rasse pesh karte the. ²⁵ Tarsīs ke umdā jahāz terā māl mukhtalif mamālik meñ pahuñchāte the. Yoñ tū jahāz kī mānind samundar ke bīch meñ rah kar daulat aur shān se mālāmāl ho gāi. ²⁶ Tere chappū chalāne wāle tujhe dūr dūr tak pahuñchāte haiñ.

Lekin wuh waḡt qarīb hai jab mashriḡ se tez āndhī ā kar tujhe samundar ke darmiyān hī ṭukṛe ṭukṛe kar degī. ²⁷ Jis dīn tū gir jāegī us dīn terī tamām milkiyat samundar ke bīch meñ hī ḡūb jāegī. Terī daulat, terā saudā, tere mallāh, tere bahrī musāfir, terī darzeñ band rakhne wāle, tere tājir, tere tamām faujī aur bāḡī jītne bhī tujh par sawār haiñ sab ke sab ḡharḡ ho jāenge. ²⁸ Tere mallāhoñ kī chīkhtī-chillātī āwāzeñ sun kar sāhilī ilāḡe kāñp uṭheñge. ²⁹ Tamām chappū chalāne wāle, mallāh aur bahrī musāfir apne jahāzoñ se utar kar sāhil par khare ho jāenge. ³⁰ Wuh zor se ro paṛenge, baṛī

talkhī se giryā-o-zārī kareᅅge. Apne saron par kᅅhāk ᅅāl kar wuh rākh meᅅ loᅅ-poᅅ ho jāeᅅge.

³¹ Terī hī wajah se wuh apne saron ko mundwā kar ᅅāᅅ kā libās oᅅh leᅅge, wuh baᅅī bechainī aur talkhī se tujh par mātam kareᅅge. ³² Tab wuh zār-o-qatār ro kar mātam kā gīt gāeᅅge,

“Hāy, kaun samundar se ghire hue Sūr kī tarah kᅅhāmosh ho gayā hai?”

³³ Jab tijārat kā māl samundar kī chāroᅅn taraf se tujh tak pahuᅅchtā thā to tū muta'addid qaumoᅅn ko ser kartī thī. Duniyā ke bādshāh terī ᅅaulat aur tijāratī sāmān kī kasrat se amīr hue.

³⁴ Afsos! Ab tū pāsh pāsh ho kar samundar kī gahrāyoᅅn meᅅ ghāyb ho gaī hai. Terā māl aur tere tamām afrād tere sāth ᅅūb gae haiᅅ.

³⁵ Sāhilī ilāqoᅅn meᅅ basne wāle ghabrā gae haiᅅ. Un ke bādshāhoᅅn ke roᅅᅅᅅe khāᅅe ho gae. Un ke chehre pareshān nazar āte haiᅅ.

³⁶ Dīgar aqwām ke tājir tujhe dekh kar “Taubā taubā” kahte haiᅅ. Terā haulnāk anjām achānak hī ā gayā hai. Ab se tū kabhī nahīᅅn uᅅhegī.’”

28

Sūr ke Hukmrān ke lie Paiᅅhām

¹ Rab mujh se hamkalām huā, ² “Ai ādamzād, Sūr ke hukmrān ko batā,

‘Rab Qādir-e-mutlaᅅ farmātā hai ki tū maᅅhrūr ho gayā hai. Tū kahtā hai ki maiᅅn Kᅅhudā hūᅅ, maiᅅn samundar ke darmiyān hī apne taᅅht-e-ilāhī par baiᅅhā hūᅅ. Lekin tū Kᅅhudā nahīᅅn balki insān hai, go tū apne āp ko Kᅅhudā-sā samajhtā hai. ³ Beshak tū apne āp

ko Dānyāl se kahīn zyādā dānishmand samajh kar kahtā hai ki koī bhī bhed mujh se poshīdā nahīn rahtā. ⁴ Aur yih haqīqat bhī hai ki tū ne apnī hikmat aur samajh se bahut daulat hāsīl kī hai, sone aur chāndī se apne khazānoñ ko bhar diyā hai. ⁵ Baṛī dānishmandī se tū ne tijārat ke zariye apnī daulat baṛhāī. Lekin jitnī terī daulat baṛhtī gaī utnā hī terā ghurūr bhī baṛhtā gayā.

⁶ Chunānche Rab Qādir-e-mutlaq farmātā hai ki chūnki tū apne āp ko Ḳhudā-sā samajhtā hai ⁷ is lie main sab se zālīm qaumoñ ko tere khilāf bhejūngā jo apnī talwāroñ ko terī khūbsūrati aur hikmat ke khilāf khīnch kar terī shān-o-shaukat kī behurmatī karengī. ⁸ Wuh tujhe Pātāl meñ utārengī. Samundar ke bīch meñ hī tujhe mār ḍālā jāegā. ⁹ Kyā tū us waqt apne qātiloñ se kahegā ki main Ḳhudā hūn? Hargiz nahīn! Apne qātiloñ ke hāth meñ hote waqt tū Ḳhudā nahīn balki insān sābit hogā. ¹⁰ Tū ajnabiyoñ ke hāthoñ nāmaḳhtūn kī-sī wafāt pāegā. Yih merā, Rab Qādir-e-mutlaq kā farmān hai.’”

¹¹ Rab mazīd mujh se hamkalām huā, ¹² “Ai ādamzād, Sūr ke bādshāh par mātāmī gīt gā kar us se kah,

‘Rab Qādir-e-mutlaq farmātā hai ki tujh par kāmiliyat kā ṭhappā thā. Tū hikmat se bharpūr thā, terā husn kamāl kā thā. ¹³ Allāh ke Bāgh-e-Adan meñ rah kar tū har qism ke jawāhar se

sajā huā thā. Lāl, * zabarjad, † hajrul-qamar, ‡ pukhrāj, § aqīq-e-ahmar * aur yashab, † sang-e-lājaward, ‡ fīrozā aur zumurrad sab tujhe ārāstā karte the. Sab kuchh sone ke kām se mazīd khūbsūrat banāyā gayā thā. Jis dīn tujhe khalaq kiyā gayā usī dīn yih chīzeñ tere lie taiyār huīñ.

¹⁴ Maiñ ne tujhe Allāh ke muqaddas pahār par kharā kiyā thā. Wahāñ tū karūbī farishte kī haisiyat se apne par phailāe pahrādārī kartā thā, wahāñ tū jalte hue pattharon ke darmiyān hī ghūmtā-phirtā rahā.

¹⁵ Jis dīn tujhe khalaq kiyā gayā terā chāl-chalan be'ilzām thā, lekin ab tujh meñ nāinsāfi pāī gāī hai. ¹⁶ Tijārat meñ kāmyābī kī wajah se tū zulm-o-tashaddud se bhar gayā aur gunāh karne lagā.

Yih dekh kar maiñ ne tujhe Allāh ke pahār par se utār diyā. Maiñ ne tujhe jo pahrādārī karne wālā farishtā thā tabāh karke jalte hue pattharon ke darmiyān se nikāl diyā. ¹⁷ Terī khūbsūratī tere lie ghūrūr kā bāis ban gāī, hāñ terī shān-o-shaukat ne tujhe itnā phulā diyā ki terī hikmat jāī rahī. Isī lie maiñ ne tujhe zamīn par paṭakh kar dīgar bādshāhoñ ke sāmne tamāshā banā diyā. ¹⁸ Apne beshumār gunāhoñ aur be'insāf tijārat se tū ne apne muqaddas maqāmon kī behurmatī kī hai. Jawāb meñ maiñ ne hone

* **28:13** Yā ek qism kā surkh aqīq. Yād rahe ki chūñki qadīm zamāne ke aksar jawāharāt ke nām matrūk haiñ yā un kā matlab badal gayā hai, is lie un kā mukhtalif tarjumā ho saktā hai.

† **28:13** peridot ‡ **28:13** mūnstone § **28:13** topas * **28:13** carnelian † **28:13** jasper ‡ **28:13** lapis lazuli

diyā ki āg tere darmiyān se nikal kar tujhe bhasm kare. Maiñ ne tujhe tamāshā dekhne wāle tamām logoñ ke sāmne hī rākh kar diyā. ¹⁹ Jitñī bhī qaumeñ tujhe jāntī thīñ un ke roñgṭe khaṛe ho gae. Terā haulnāk anjām achānak hī ā gayā hai. Ab se tū kabhī nahīñ uṭhegā.’ ”

Saidā ko Sazā Dī Jāegī

²⁰ Rab mujh se hamkalām huā, ²¹ “Ai ādamzād, Saidā kī taraf ruḵh karke us ke ḵhilāf nabuwwat kar! ²² Rab Qādir-e-mutlaq farmātā hai ki ai Saidā, maiñ tujh se nipaṭ lūngā. Tere darmiyān hī maiñ apnā jalāl dikhāūngā. Tab wuh jān leñge ki maiñ hī Rab hūñ, kyoñki maiñ shahr kī adālat karke apnā muqaddas kirdār un par zāhir karūngā. ²³ Maiñ us meñ mohlak wabā phailā kar us kī galiyoñ meñ ḵhūn bahā dūngā. Use chāroñ taraf se talwār gher legī to us meñ phañse hue log halāk ho jāeñge. Tab wuh jān leñge ki maiñ hī Rab hūñ.

Isrāil kī Bahālī

²⁴ Is waqt Isrāil ke paṛosī use haqīr jānte haiñ. Ab tak wuh use chubhne wāle ḵhār aur zaḵmī karne wāle kāñṭe haiñ. Lekin āindā aisā nahīñ hogā. Tab wuh jān leñge ki maiñ Rab Qādir-e-mutlaq hūñ. ²⁵ Kyoñki Rab Qādir-e-mutlaq farmātā hai ki dīgar aqwām ke dekhte dekhte maiñ zāhir karūngā ki maiñ muqaddas hūñ. Kyoñki maiñ Isrāiliyoñ ko un aqwām meñ se nīkāl kar jamā karūngā jahāñ maiñ ne unheñ muntashir kar diyā thā. Tab wuh apne watan meñ jā baseñge, us mulk meñ jo maiñ ne apne ḵhādīm Yāqūb ko diyā thā. ²⁶ Wuh hifāzat se

us meñ rah kar ghar tāmīr kareñge aur angūr ke bāgh lagāeñge. Lekin jo paṛosī unheñ haqīr jānte the un kī main adālat karūnga. Tab wuh jān leñge ki main Rab un kā Ḳhudā hūñ.”

29

Misr ko Sazā Milegī

¹ Yahūyākīn Bādshāh kī jilāwatanī ke dasweñ sāl meñ Rab mujh se hamkalām huā. Dasweñ mahīne kā 11wāñ din * thā. Rab ne farmāyā, ² “Ai ādamzād, Misr ke bādshāh Firaun kī taraf ruḵh karke us ke aur tamām Misr ke ḵhilāf nabuwwat kar!

³ Use batā, ‘Rab Qādir-e-mutlaq farmātā hai ki ai Shāh-e-Misr Firaun, main tujh se nipaṭne ko hūñ. Beshak tū ek baṛā azhdahā hai jo Dariyā-e-Nīl kī muḵhtalif shākhon ke bīch meñ leṭā huā kahtā hai ki yih dariyā merā hī hai, main ne ḵhud use banāyā.

⁴ Lekin main tere muñh meñ kāñṭe ḍāl kar tujhe dariyā se nikāl lāūngā. Mere kahne par terī nadiyon kī tamām machhliyan tere chhilkon ke sāth lag kar tere sāth pakaṛī jāeñgī. ⁵ Main tujhe in tamām machhliyon samet registān meñ phaiñk chhoṛūngā. Tū khule maidān meñ gir kar paṛā rahegā. Na koī tujhe ikaṭṭhā karegā, na jamā karegā balki main tujhe darindoñ aur parindoñ ko khilā dūngā. ⁶ Tab Misr ke tamām bāshinde jān leñge ki main hī Rab hūñ.

Tū Isrāīl ke lie sarkandē kī kachchī chhaṛī sābit huā hai. ⁷ Jab unhoñ ne tujhe pakaṛne kī koshish kī to tū ne ṭukṛe ṭukṛe ho kar un ke

---

* 29:1 7 Janwari.

kandhe ko zaḡhmī kar diyā. Jab unhoñ ne apnā pūrā wazn tujh par ḡālā to tū ṡuṡ gayā, aur un kī kamr ḡānwāñḡol ho gai. ⁸ Is lie Rab Qādir-e-mutlaḡ farmātā hai ki maiñ tere ḡhilāf talwār bhejūñgā jo mulk meñ se insān-o-haiwān miṡā ḡālegī. ⁹ Mulk-e-Misr wīrān-o-sunsān ho jāegā. Tab wuh jān leñge ki maiñ hī Rab hūn.

Chūnki tū ne dāwā kiyā, “Dariyā-e-Nīl merā hī hai, maiñ ne ḡhud use banāyā” ¹⁰ is lie maiñ tujh se aur terī nadiyoñ se nipaṡ lūñgā. Misr meñ har taraf khandarāt nazar āeñge. Shimāl meñ Mijḡāl se le kar junūbī shahr Aswān balki Ethopiyā kī sarhad tak maiñ Misr ko wīrān-o-sunsān kar dūñgā. ¹¹ Na insān aur na haiwān kā pāñw us meñ se guzaregā. Chālīs sāl tak us meñ koī nahīñ basegā. ¹² Irdgird ke ḡigar tamām mamālik kī tarah maiñ Misr ko bhī ujārūñgā, irdgird ke ḡigar tamām shahroñ kī tarah maiñ Misr ke shahr bhī malbe ke ḡher banā dūñgā. Chālīs sāl tak un kī yihī hālat rahegī. Sāth sāth maiñ Misriyoñ ko muḡhtalif aḡwām-o-mamālik meñ muntashir kar dūñgā.

¹³ Lekin Rab Qādir-e-mutlaḡ yih bhī farmātā hai ki chālīs sāl ke bād maiñ Misriyoñ ko un mamālik se nikāl kar jamā karūñga jahāñ maiñ ne unheñ muntashir kar diyā thā. ¹⁴ Maiñ Misr ko bahāl karke unheñ un ke ābāī watan yāñī junūbī Misr meñ wāpas lāūñgā. Wahāñ wuh ek ḡhairaham saltanat ḡāym kareñge ¹⁵ jo bāḡī mamālik kī nisbat chhoṡī hogī. Āindā wuh ḡigar ḡaumoñ par apnā rob nahīñ ḡaleñge. Maiñ ḡhud dhyān dūñgā ki wuh āindā itne kamzor

raheñ ki dīgar qaumoñ par hukūmat na kar sakeñ. ¹⁶ Āindā Isrāīl na Misr par bharosā karne aur na us se lipaṭ jāne kī āzmāish meñ paṛegā. Tab wuh jān leñge ki maiñ hī Rab Qādir-e-mutlaq hūñ.’ ”

Shāh-e-Bābal ko Misr Milegā

¹⁷ Yahūyākīn Bādshāh kī jilāwatanī ke 27weñ sāl meñ Rab mujh se hamkalām huā. Pahle mahīne kā pahlā din † thā. Us ne farmāyā, ¹⁸ “Ai ādamzād, jab Shāh-e-Bābal Nabūkadnazzar ne Sūr kā muhāsarā kiyā to us kī fauj ko saḡht mehnat karnī paṛī. Har sar ganjā huā, har kandhe kī jild chhil gaī. Lekin na use aur na us kī fauj ko mehnat kā munāsib ajr milā.

¹⁹ Is lie Rab Qādir-e-mutlaq farmātā hai ki maiñ Shāh-e-Bābal Nabūkadnazzar ko Misr de dūngā. Us kī daulat ko wuh uṭhā kar le jāegā. Apnī fauj ko paise dene ke lie wuh Misr ko lūṭ legā. ²⁰ Chūñki Nabūkadnazzar aur us kī fauj ne mere lie ḡhūb mehnat-mashaqqat kī is lie maiñ ne use muāwaze ke taur par Misr de diyā hai. Yih Rab Qādir-e-mutlaq kā farmān hai.

²¹ Jab yih kuchh pesh āegā to maiñ Isrāīl ko naī tāqat dūngā. Ai Hizqiyel, us waqt maiñ terā muñh khol dūngā, aur tū dubārā un ke darmiyān bolegā. Tab wuh jān leñge ki maiñ hī Rab hūñ.”

30

Misr kī Tāqat Ḳhatm Ho Jāegī

---

† 29:17 26 Aprail.

¹ Rab mujh se hamkalām huā, ² “Ai ādamzād, nabuwwat karke yih paighām sunā de,

‘Rab Qādir-e-mutlaq farmātā hai ki āh-o-zārī karo! Us din par afsos ³ jo āne wālā hai. Kyoṅki Rab kā dīn qarīb hī hai. Us din ghane bādāl chhā jāēnge, aur main aqwām kī adālat karūnga. ⁴ Misr par talwār nāzil ho kar wahān ke bāshindoṅ ko mār dālegī. Mulk kī daulat chhīn lī jāegī, aur us kī buniyādoṅ ko dhā diyā jāegā. Yih dekh kar Ethopiyā laraz uṭhegā, ⁵ kyoṅki us ke log bhī talwār kī zad meṅ ā jāēnge. Kāī qaumoṅ ke afrād Misriyoṅ ke sāth halāk ho jāēnge. Ethopiyā ke, Libiyā ke, Ludiya ke, Misr meṅ basne wāle tamām ajnabī qaumoṅ ke, Kūb ke aur mere ahd kī qaum Isrāīl ke log halāk ho jāēnge. ⁶ Rab Qādir-e-mutlaq farmātā hai ki Misr ko saharā dene wāle sab gir jāēnge, aur jis tāqat par wuh fakhr kartā hai wuh jāti rahegī. Shimāl meṅ Mijdāl se le kar junūbī shahr Aswān tak unheṅ talwār mār dālegī. Yih Rab Qādir-e-mutlaq kā farmān hai. ⁷ Irdgird ke dīgar mamālik kī tarah Misr bhī wīrān-o-sunsān hogā, irdgird ke dīgar shahroṅ kī tarah us ke shahr bhī malbe ke dher hoṅge. ⁸ Jab main Misr meṅ yoṅ āg lagā kar us ke madadgāroṅ ko kuchal dālūngā to log jān leṅge ki main hī Rab hūn.

⁹ Ab tak Ethopiyā apne āp ko mahfūz samajhtā hai, lekin us dīn merī taraf se qāsīd nīkal kar us mulk ke bāshindoṅ ko aisī khabar pahuṅchāēnge jis se wuh thartharā uṭheṅge. Kyoṅki qāsīd kashtiyōṅ meṅ baiṭh kar Dariyā-e-Nīl ke zariye un tak pahuṅcheṅge aur unheṅ ittalā deṅge ki Misr tabāh ho gayā hai. Yih sun

kar wahān ke log kānp uṭheṅge. Yaqīn karo, yih din jald hī āne wālā hai. ¹⁰ Rab Qādir-e-mutlaq farmātā hai ki Shāh-e-Bābal Nabūkadnazzar ke zariye maiñ Misr kī shān-o-shaukat chhīn lūngā. ¹¹ Use fauj samet Misr meñ lāyā jāegā tāki use tabāh kare. Tab aqwām meñ se sab se zālim yih log apnī talwāroñ ko chalā kar mulk ko maqtūloñ se bhar deṅge. ¹² Maiñ Dariyā-e-Nīl kī shākhōñ ko kḥushk karūnga aur Misr ko faroḳht karke sharīr ādmioñ ke hawāle kar dūngā. Pardesioñ ke zariye maiñ mulk aur jo kuchh bhī us meñ hai tabāh kar dūngā. Yih merā, Rab kā farmān hai.

¹³ Rab Qādir-e-mutlaq farmātā hai ki maiñ Misrī butoñ ko barbād karūnga aur Memfis ke mujassame haṭā dūngā. Misr meñ hukmrān nahīn rahegā, aur maiñ mulk par kḥauf tāri karūnga. ¹⁴ Mere hukm par junūbī Misr barbād aur Zuan nazar-e-ātish hogā. Maiñ Thības kī adālat ¹⁵ aur Misrī qile Palūsiyam par apnā ghazab nāzil karūnga. Hāñ, Thības kī shān-o-shaukat nest-o-nābūd ho jāegī. ¹⁶ Maiñ Misr ko nazar-e-ātish karūnga. Tab Palūsiyam dard-e-zah meñ mubtalā aurat kī tarah pech-o-tāb khāegā, Thības dushman ke qabze meñ āegā aur Memfis musalsal musibat meñ phaṅsā rahegā. ¹⁷ Dushman kī talwār Hiliyopulis aur Būbastis ke jawānoñ ko mār ḍalegī jabki bachī huī aurateñ ghulām ban kar jilāwatan ho jāeṅgī. ¹⁸ Tahfanhīs meñ din tārik ho jāegā jab maiñ wahān Misr ke jue ko toṛ dūngā. Wahīn us kī zabardast tāqat jāti rahegī. Ghanā bādāl shahr par chhā jāegā, aur gird-o-nawāh kī ābādiyān

qaidī ban kar jilāwatan ho jāēngī. ¹⁹ Yoñ main̄ Misr kī adālat karūnga aur wuh jān leᅅge ki main̄ hī Rab hūn.’ ”

²⁰ Yahūyākīn Bādshāh kī jilāwatanī ke gyārhwēñ sāl meñ Rab mujh se hamkalām huā. Pahle mahīne kā sātwañ din * thā. Us ne farmāyā thā, ²¹ “Ai ādamzād, main̄ ne Misrī bādshāh Firaun kā bāzū toᅇ ᅇālā hai. Shifā pāne ke lie lāzim thā ki bāzū par paᅇᅇī bāndhī jāe, ki ᅇūᅇī huī haᅇᅇī ke sāth khapachchī bāndhī jāe tāki bāzū mazbūt ho kar talwār chalāne ke qābil ho jāe. Lekin is qism kā ilāj huā nahīn.

²² Chunāñche Rab Qādir-e-mutlaq farmātā hai ki main̄ Misrī bādshāh Firaun se nipaᅇ kar us ke donoñ bāzuoñ ko toᅇ ᅇālūngā, sehhatmand bāzū ko bhī aur ᅇūᅇe hue ko bhī. Tab talwār us ke hāth se gir jāegī ²³ aur main̄ Misriyoñ ko muᅇhtalif aqwām-o-mamālik meñ muntashir kar dūngā.

²⁴ Main̄ Shāh-e-Bābal ke bāzuoñ ko taqwiyaᅇ de kar use apnī hī talwār pakaᅇā dūngā. Lekin Firaun ke bāzuoñ ko main̄ toᅇ ᅇālūngā, aur wuh Shāh-e-Bābal ke sāmne marne wāle zaᅇhmī ādmī kī tarah karāh uᅇhegā. ²⁵ Shāh-e-Bābal ke bāzuoñ ko main̄ taqwiyaᅇ dūngā jabki Firaun ke bāzū behis-o-harkat ho jāeᅅge. Jis waᅇᅇ main̄ apnī talwār ko Shāh-e-Bābal ko pakaᅇā dūngā aur wuh use Misr ke ᅇhilāf chalāegā us waᅇᅇ log jān leᅅge ki main̄ hī Rab hūn. ²⁶ Hāñ, jis waᅇᅇ main̄ Misriyoñ ko ᅇīgar aqwām-o-mamālik meñ muntashir kar dūngā us waᅇᅇ wuh jān leᅅge ki main̄ hī Rab hūn.”

---

* **30:20** 29 Aprail.

31

Misrī Daraḳht Dharām se Gir Jāegā

¹ Yahūyākīn Bādshāh kī jilāwatanī ke gyārhwēñ sāl meñ Rab mujh se hamkalām huā. Tisre mahīne kā pahlā din * thā. Us ne farmāyā, ² “Ai ādamzād, Misrī bādshāh Firaun aur us kī shān-o-shaukat se kah,

‘Kaun tujh jaisā azīm thā?’ ³ Tū saro kā daraḳht, Lubnān kā deodār kā daraḳht thā, jis kī ḳhūbsūrat aur ghanī shāḳheñ jangal ko sāyā detī thīñ. Wuh itnā baṛā thā ki us kī choṭī bādaloñ meñ ojhal thī. ⁴ Pānī kī kasrat ne use itnī taraqqī dī, gahre chashmoñ ne use baṛā banā diyā. Us kī nadiyān tane ke chāroñ taraf bahtī thīñ aur phir āge jā kar khet ke bāqī tamām daraḳhtoñ ko bhī serāb kartī thīñ. ⁵ Chunāñche wuh dīgar daraḳhtoñ se kahīñ zyādā baṛā thā. Us kī shāḳheñ baṛhtī aur us kī ṭahniyān lambī hotī gaīñ. Wāfir pānī ke bāis wuh ḳhūb phailtā gayā.

⁶ Tamām parinde apne ghoñsle us kī shāḳhoñ meñ banāte the. Us kī shāḳhoñ kī āṛ meñ janglī jānwaroñ ke bachche paidā hote, us ke sāy meñ tamām azīm qaumeñ bastī thīñ. ⁷ Chūñki daraḳht kī jaṛoñ ko pānī kī kasrat miltī thī is lie us kī lambāi aur shāḳheñ qābil-e-tārīf aur ḳhūbsūrat ban gaīñ. ⁸ Bāgh-e-Ḳhudā ke deodār ke daraḳht us ke barābar nahīñ the. Na jūñpar kī ṭahniyān, na chanār kī shāḳheñ us kī shāḳhoñ ke barābar thīñ. Bāgh-e-Ḳhudā meñ koī bhī daraḳht us kī ḳhūbsūratī kā muqābalā nahīñ kar saktā thā. ⁹ Maiñ ne ḳhud use muta'addid

* 31:1 21 Jūn.

ḍāliyān muhaiyā karke ḵhūbsūrat banāyā thā. Allāh ke Bāgh-e-Adan ke tamām dīgar darakht us se rashk khāte the.

¹⁰ Lekin ab Rab Qādir-e-mutlaq farmātā hai ki jab darakht itnā baṛā ho gayā ki us kī choṭī bādaloñ meñ ojhal ho gaī to wuh apne qad par faḵhr karke maḡhrūr ho gayā.

¹¹ Yih dekh kar maiñ ne use aqwām ke sab se baṛe hukmrān ke hawāle kar diyā tāki wuh us kī bedīnī ke mutābiq us se nipaṭ le. Maiñ ne use nikāl diyā, ¹² to ajnabī aqwām ke sab se zālim logoñ ne use ṭukre ṭukre karke zamīn par chhoṛ diyā. Tab us kī shāḵheñ paharoñ par aur tamām wādiyoñ meñ gir gaīñ, us kī ṭahniyāñ ṭuṭ kar mulk kī tamām ghāṭiyoñ meñ paṛī rahīñ. Duniyā kī tamām aqwām us ke sāy meñ se nikal kar wahān se chalī gaīñ. ¹³ Tamām parinde us ke kaṭe hue tane par baiṭh gae. Tamām janglī jānwar us kī sūkhī huī shāḵhoñ par leṭ gae. ¹⁴ Yih is lie huā ki āindā pānī ke kināre par lagā koī bhī darakht itnā baṛā na ho ki us kī choṭī bādaloñ meñ ojhal ho jāe aur natījatan wuh apne āp ko dūsroñ se bartar samjhe. Kyoñki sab ke lie maut aur zamīn kī gahrāiyāñ muqarrar haiñ, sab ko Pātāl meñ utar kar murdoñ ke darmiyān basnā hai.

¹⁵ Rab Qādir-e-mutlaq farmātā hai ki jis waqt yih darakht Pātāl meñ utar gayā us din maiñ ne gahrāiyoñ ke chashmoñ ko us par mātām karne diyā aur un kī nadiyoñ ko rok diyā tāki pānī itnī kasrat se na bahe. Us kī ḵhātir maiñ ne Lubnān ko mātāmī libās pahnāe. Tab khule maidān ke tamām darakht murjhā gae. ¹⁶ Wuh itne dhaṛām

se gir gayā jab main ne use Pātāl meñ un ke pās utār diyā jo garhe meñ utar chuke the ki dīgar aqwām ko dhachkā lagā. Lekin Bāgh-e-Adan ke bāqī tamām darakhton ko tasallī milī. Kyoñki go Lubnān ke in chīdā aur behtarīn darakhton ko pānī kī kasrat miltī rahī thī tāham yih bhī Pātāl meñ utar gae the. ¹⁷ Go yih bare darakht kī tāqat rahe the aur aqwām ke darmiyān rah kar us ke sāy meñ apnā ghar banā liyā thā to bhī yih bare darakht ke sāth wahāñ utar gae jahāñ maqtūl un ke intazār meñ the.

¹⁸ Ai Misr, azmat aur shān ke lihāz se Bāgh-e-Adan kā kaun-sā darakht terā muqābalā kar saktā hai? Lekin tujhe Bāgh-e-Adan ke dīgar darakhton ke sāth zamīn kī gahrāiyon meñ utārā jāegā. Wahāñ tū nāmaḡhtūnon aur maqtūlon ke darmiyān paṛā rahegā. Rab Qādir-e-mutlaq farmātā hai ki yihī Firaun aur us kī shān-o-shaukat kā anjām hogā.’ ”

32

Azhdahe Firaun ko Mārā Jāegā

¹ Yahūyākīn Bādshāh ke 12weñ sāl meñ Rab mujh se hamkalām huā. 12weñ mahīne kā pahlā din * thā. Mujhe yih paighām milā, ² “Ai ādamzād, Misr ke bādshāh Firaun par mātāmī gīt gā kar use batā,

‘Go aqwām ke darmiyān tujhe jawān sherbabar samjhā jātā hai, lekin darhaqīqat tū Dariyā-e-Nīl kī shākhon meñ rahne wālā azhdahā hai jo apnī nadiyon ko ubalne detā aur

---

* **32:1** 3 Mārch.

pānwoñ se pānī ko zor se harkat meñ lā kar gadlā kar detā hai.

³ Rab Qādir-e-mutlaq farmātā hai ki maiñ muta'addid qaumoñ ko jamā karke tere pās bhejūngā tāki tujh par jāl ḍāl kar tujhe pānī se khīnch nikāleñ. ⁴ Tab maiñ tujhe zor se k̄hushkī par paṭakh dūngā, khule maidān par hī tujhe phaiñk chhoṛūngā. Tamām parinde tujh par baiṭh jāeñge, tamām janglī jānwar tujhe khā khā kar ser ho jāeñge. ⁵ Terā gosht maiñ pahāroñ par phaiñk dūngā, terī lāsh se wādiyoñ ko bhar dūngā. ⁶ Tere bahte k̄hūn se maiñ zamīn ko pahāroñ tak serāb karūngā, ghāṭiyāñ tujh se bhar jāeñgī.

⁷ Jis waqt maiñ terī zindagī kī battī bujhā dūngā us waqt maiñ āsmān ko ḍhāñp dūngā. Sitāre tārīk ho jāeñge, sūraj bādaloñ meñ chhup jāegā aur chāñd kī raushnī nazar nahīñ āegī. ⁸ Jo kuchh bhī āsmān par chamaktā-damaktā hai use maiñ tere bāis tārīk kar dūngā. Tere pūre mulk par tārīkī chhā jāegī. Yih Rab Qādir-e-mutlaq kā farmān hai.

⁹ Bahut qaumoñ ke dil ghabrā jāeñge jab maiñ tere anjām kī k̄habar dīgar aq̄wām tak pahuñchāūngā, aise mamālik tak jin se tū nāwāqif hai. ¹⁰ Muta'addid qaumoñ ke sāmne hī maiñ tujh par talwār chalā dūngā. Yih dekh kar un par dahshat tārī ho jāegī, aur un ke bādshāhoñ ke rongṭe khare ho jāeñge. Jis din tū dharām se gir jāegā us din un par marne kā itnā k̄hauf chhā jāegā ki wuh bār bār kāñp uṭheñge.

¹¹ Kyoñki Rab Qādir-e-mutlaq farmātā hai ki

Shāh-e-Bābal kī talwār tujh par hamlā karegī. ¹² Terī shāndār fauj us ke sūrmāon kī talwār se gir kar halāk ho jāegī. Duniyā ke sab se zālim ādmī Misr kā ghurūr aur us kī tamām shān-o-shaukat khāk meñ milā deñge. ¹³ Maiñ wāfir pānī ke pās khare us ke maweshī ko bhī barbād karūnga. Āindā yih pānī na insān, na haiwān ke pānwoñ se gadlā hogā. ¹⁴ Rab Qādir-e-mutlaq farmātā hai ki us waqt maiñ hone dūngā ki un kā pānī sāf-shaffāf ho jāe aur nadiyān tel kī tarah bahne lagen. ¹⁵ Maiñ Misr ko wīrān-o-sunsān karke har chīz se mahrūm karūnga, maiñ us ke tamām bāshindoñ ko mār dālūngā. Tab wuh jān leñge ki maiñ hī Rab hūñ.’ ”

¹⁶ Rab Qādir-e-mutlaq farmātā hai, “Lāzim hai ki darj-e-bālā mātāmī gīt ko gāyā jāe. Dīgar aqwām use gāeñ, wuh Misr aur us kī shān-o-shaukat par mātām kā yih gīt zarūr gāeñ.”

Pātāl meñ Dīgar Aqwām Misr ke Intazār meñ Haiñ

¹⁷ Yahūyākīn Bādshāh ke 12weñ sāl meñ Rab mujh se hamkalām huā. Mahīne kā 15wāñ din thā. Us ne farmāyā, ¹⁸ “Ai ādamzād, Misr kī shān-o-shaukat par wāwailā kar. Use dīgar azīm aqwām ke sāth Pātāl meñ utār de. Use un ke pās pahuñchā de jo pahle garhe meñ pahuñch chuke haiñ. ¹⁹ Misr ko batā,

‘Ab terī khūbsuratī kahāñ gāī? Ab tū is meñ kis kā muqābalā kar saktā hai? Utar jā! Pātāl meñ nāmaḥtūnoñ ke pās hī paṛā rah.’ ²⁰ Kyoñki lāzim hai ki Misrī maqtūloñ ke bīch meñ hī gir kar halāk ho jāeñ. Talwār un par hamlā karne ke

lie khīnchī jā chukī hai. Ab Misr ko us kī tamām shān-o-shaukat ke sāth ghasīṭ kar Pātāl meñ le jāo! ²¹ Tab Pātāl meñ baṛe sūrme Misr aur us ke madadgāroñ kā istiḡbāl karke kaheñge, ‘Lo, ab yih bhī utar āe haiñ, yih bhī yahāñ paṛe nāmaḡhtūnoñ aur maḡtūloñ meñ shāmīl ho gae haiñ.’

²² Wahāñ Asūr pahle se apnī pūrī fauj samet paṛā hai, aur us ke irdgird talwār ke maḡtūloñ kī ḡabreñ haiñ. ²³ Asūr ko Pātāl ke sab se ḡahre ḡaṛhe meñ ḡabreñ mil ḡaiñ, aur irdgird us kī fauj dafn huī hai. Pahle yih zindoñ ke mulk meñ chāroñ taraf dahshat phailāte the, lekin ab ḡhud talwār se halāk ho gae haiñ.

²⁴ Wahāñ Ailām bhī apnī tamām shān-o-shaukat samet paṛā hai. Us ke irdgird dafn hue faujī talwār kī zad meñ ā gae the. Ab sab utar kar nāmaḡhtūnoñ meñ shāmīl ho gae haiñ, go zindoñ ke mulk meñ log un se shadīd dahshat khāte the. Ab wuh bhī Pātāl meñ utre hue dīḡar logoñ kī tarah apnī ruswāī bhugat rahe haiñ. ²⁵ Ailām kā bistar maḡtūloñ ke darmiyān hī bichhāyā ḡayā hai, aur us ke irdgird us kī tamām shāndār fauj ko ḡabreñ mil ḡai haiñ. Sab nāmaḡhtūn, sab maḡtūl haiñ, go zindoñ ke mulk meñ log un se saḡht dahshat khāte the. Ab wuh bhī Pātāl meñ utre hue dīḡar logoñ kī tarah apnī ruswāī bhugat rahe haiñ. Unheñ maḡtūloñ ke darmiyān hī jagah mil ḡai hai.

²⁶ Wahāñ Masak-tūbal bhī apnī tamām shān-o-shaukat samet paṛā hai. Us ke irdgird dafn hue faujī talwār kī zad meñ ā gae the. Ab sab

nāmaḳhtūnoñ meñ shāmil ho gae haiñ, go zindoñ ke mulk meñ log un se shadīd dahshat khāte the. ²⁷ Aur unheñ un sūrmāoñ ke pās jagah nahīñ milī jo qadīm zamāne meñ nāmaḳhtūnoñ ke darmiyān faut ho kar apne hathiyāroñ ke sāth Pātāl meñ utar āe the aur jin ke saron ke nīche talwār rakhī gaī. Un kā qusūr un kī haḍḍiyon par paṛā rahtā hai, go zindoñ ke mulk meñ log in janguoñ se dahshat khāte the.

²⁸ Ai Firaun, tū bhī pāsh pāsh ho kar nāmaḳhtūnoñ aur maqtūloñ ke darmiyān paṛā rahegā. ²⁹ Adom pahle se apne bādshāhoñ aur ra'isoñ samet wahān pahuñch chukā hogā. Go wuh pahle itne tāqatwar the, lekin ab maqtūloñ meñ shāmil haiñ, un nāmaḳhtūnoñ meñ jo Pātāl meñ utar gae haiñ. ³⁰ Is tarah shimāl ke tamām hukmrān aur Saidā ke tamām bāshinde bhī wahān ā maujūd hoñge. Wuh bhī maqtūloñ ke sāth Pātāl meñ utar gae haiñ. Go un kī zabardast tāqat logoñ meñ dahshat phailāti thī, lekin ab wuh sharmindā ho gae haiñ, ab wuh nāmaḳhtūn hālat meñ maqtūloñ ke sāth paṛe haiñ. Wuh bhī Pātāl meñ utre hue bāqī logoñ ke sāth apnī ruswāi bhugat rahe haiñ.

³¹ Tab Firaun in sab ko dekh kar tasallī pāegā, go us kī tamām shān-o-shaukat Pātāl meñ utar gaī hogī. Rab Qādir-e-mutlaq farmātā hai ki Firaun aur us kī pūrī fauj talwār kī zad meñ ā jāeñge.

³² Pahle merī marzī thī ki Firaun zindoñ ke mulk meñ ḳhauf-o-hirās phailāe, lekin ab use us kī tamām shān-o-shaukat ke sāth nāmaḳhtūnoñ

aur maqtūloñ ke darmiyān rakhā jāegā. Yih merā Rab Qādir-e-mutlaq kā farmān hai.”

33

Hizqiyel Isrāil kā Pahredār Hai

¹ Rab mujh se hamkalām huā, ² “Ai ādamzād, apne hamwatanon ko yih paighām pahuñchā de, ‘Jab kabhī main kisī mulk meñ jang chheṛtā hūñ to us mulk ke bāshinde apne mardoñ meñ se ek ko chun kar apnā pahredār banā lete haiñ. ³ Pahredār kī zimmedārī yih hai ki jyon hī dushman nazar āe tyon hī narsingā bajā kar logon ko āgāh kare. ⁴ Us waqt jo narsinge kī āwāz sun kar parwā na kare wuh khud zimmedār ṭhahregā agar dushman us par hamlā karke use qatl kare. ⁵ Yih us kā apnā qusūr hogā, kyonki us ne narsinge kī āwāz sunane ke bāwujūd parwā na kī. Lekin agar wuh pahredār kī khabar mān le to apnī jān ko bachāegā.

⁶ Ab farz karo ki pahredār dushman ko dekhe lekin na narsingā bajāe, na logon ko āgāh kare. Agar natīje meñ koī qatl ho jāe to wuh apne gunāhon ke bāis hī mar jāegā. Lekin main pahredār ko us kī maut kā zimmedār ṭhahrāūngā.’

⁷ Ai ādamzād, main ne tujhe Isrāilī qaum kī pahrādārī karne kī zimmedārī dī hai. Is lie lāzim hai ki jab bhī main kuchh farmāūñ to tū merī sun kar Isrāilīyon ko merī taraf se āgāh kare. ⁸ Agar main kisī bedīn ko batānā chāhūñ, ‘Tū yaqīnan maregā’ to lāzim hai ki tū use yih sunā kar us kī ghalat rāh se āgāh kare. Agar tū aisā na kare

to go bedīn apne gunāhoñ ke bāis hī maregā tāham main tujhe hī us kī maut kā zimmedār ṭhahraūngā. ⁹ Lekin agar tū use us kī ḡhalat rāh se āgāh kare aur wuh na māne to wuh apne gunāhoñ ke bāis maregā, lekin tū ne apnī jān ko bachāyā hogā.

Taubā Karo!

¹⁰ Ai ādamzād, Isrāīliyoñ ko batā, tum āheñ bhar bhar kar kahte ho, ‘Hāy ham apne jarāym aur gunāhoñ ke bāis gal saṛ kar tabāh ho rahe haiñ. Ham kis tarah jīte raheñ?’ ¹¹ Lekin Rab Qādir-e-mutlaq farmātā hai, ‘Merī hayāt kī qasam, main bedīn kī maut se ḡhush nahīñ hotā balki main chāhtā hūñ ki wuh apnī ḡhalat rāh se haṭ kar zindā rahe. Chunāñche taubā karo! Apnī ḡhalat rāhoñ ko tark karke wāpas āo! Ai Isrāīlī qaum, kyā zarūrat hai ki tū mar jāe?’

¹² Ai ādamzād, apne hamwatanon ko batā, ‘Agar rāstbāz ḡhalat kām kare to yih bāt use nahīñ bachāegī ki pahle rāstbāz thā. Agar wuh gunāh kare to use zindā nahīñ chhoṛā jāegā. Is ke muqābale meñ agar bedīn apnī bedīnī se taubā karke wāpas āe to yih bāt us kī tabāhī kā bāis nahīñ banegī ki pahle bedīn thā.’ ¹³ Ho saktā hai main rāstbāz ko batāūñ, ‘Tū zindā rahegā.’ Agar wuh yih sun kar samajhne lage, ‘Merī rāstbāzī mujhe har sūrat meñ bachāegī’ aur natīje meñ ḡhalat kām kare to main us ke tamām rāst kāmōñ kā lihāz nahīñ karūngā balki us ke ḡhalat kām ke bāis use sazā-e-maut dūngā. ¹⁴ Lekin farz karo main kisī bedīn admī ko batāūñ, ‘Tū yaqīnan maregā.’ Ho saktā hai wuh yih sun kar apne gunāh se taubā karke insāf

aur rāstbāzī karne lage. ¹⁵ Wuh apne qarzdār ko wuh kuchh wāpas kare jo zamānat ke taur par milā thā, wuh chorī huī chīzeñ wāpas kar de, wuh zindagībaḡsh hidāyāt ke mutābiq zindagī guzāre, ḡharz wuh har bure kām se gurez kare. Is sūrat meñ wuh maregā nahīn balki zindā hī rahegā. ¹⁶ Jo bhī gunāh us se sarzad hue the wuh main yād nahīn karūnga. Chūnki us ne bād meñ wuh kuchh kiyā jo munsifānā aur rāst thā is lie wuh yaqīnan zindā rahegā.

¹⁷ Tere hamwatan etarāz karte haiñ ki Rab kā sulūk sahīh nahīn hai jabki un kā apnā sulūk sahīh nahīn hai. ¹⁸ Agar rāstbāz apnā rāst chāl-chalan chhoṛ kar badī karne lage to use sazā-e-maut dī jāegī. ¹⁹ Is ke muqābale meñ agar bedīn apnā bedīn chāl-chalan chhoṛ kar wuh kuchh karne lage jo munsifānā aur rāst hai to wuh is binā par zindā rahegā.

²⁰ Ai Isrāīliyo, tum dāwā karte ho ki Rab kā sulūk sahīh nahīn hai. Lekin aisā hargiz nahīn hai! Tumhārī adālat karte waqt main har ek ke chāl-chalan kā ḡhayāl karūnga.”

Yarūshalam par Dushman ke Qabze kī Ḳhabar

²¹ Yahūyākīn Bādshāh kī jilāwatanī ke 12weñ sāl meñ ek ādmī mere pās āyā. 10weñ mahīne kā pāñchwāñ din * thā. Yih ādmī Yarūshalam se bhāḡ niklā thā. Us ne kahā, “Yarūshalam dushman ke qabze meñ ā gayā hai!”

²² Ek din pahle Rab kā hāth shām ke waqt mujh par āyā thā, aur agle din jab yih ādmī subah ke

---

* 33:21 8 Janwarī.

waqt pahuñchā to Rab ne mere muñh ko khol diyā, aur main dubārā bol sakā.

Bache Hue Isrāīlī Apne Āp par Ġhalat Etamād Karte Haiñ

²³ Rab mujh se hamkalām huā, ²⁴ “Ai ādamzād, Mulk-e-Isrāīl ke khandarāt meñ rahne wāle log kah rahe haiñ, ‘Go Ibrāhīm sirf ek ādmī thā to bhī us ne pūre mulk par qabzā kiyā. Us kī nisbat ham bahut haiñ, is lie lāzim hai ki hamen yih mulk hāsil ho.’ ²⁵ Unheñ batā,

‘Rab Qādir-e-mutlaq farmātā hai ki tum gosht khāte ho jis meñ khūn hai, tumhāre hāñ but-parastī aur khūnrezī ām hai. To phir mulk kis tarah tumheñ hāsil ho saktā hai? ²⁶ Tum apnī talwār par bharosā rakh kar qābil-e-ghin harkateñ karte ho, hattā ki har ek apne paṛosī kī bīwī se zinā kartā hai. To phir mulk kis tarah tumheñ hāsil ho saktā hai?’

²⁷ Unheñ batā, ‘Rab Qādir-e-mutlaq farmātā hai ki merī hayāt kī qasam, jo Isrāīl ke khandarāt meñ rahte haiñ wuh talwār kī zad meñ ā kar halāk ho jāenge, jo bach kar khule maidān meñ jā base haiñ unheñ main darindoñ ko khilā dūngā, aur jinhoñ ne pahārī qiloñ aur ghāroñ meñ panāh lī hai wuh mohlak bīmāriyoñ kā shikār ho jāenge. ²⁸ Main mulk ko wīrān-o-sunsān kar dūngā. Jis tāqat par wuh fakhr karte haiñ wuh jāti rahegi. Isrāīl kā pahārī ilāqā bhī itnā tabāh ho jāegā ki log us meñ se guzarne se gurez karenge. ²⁹ Phir jab main mulk ko un kī makrūh harkatoñ ke bāis wīrān-o-sunsān kar dūngā tab wuh jān leñge ki main hī Rab hūñ.’

Jilāwatan Isrāīliyoñ kī Beparwāī

³⁰ Ai ādamzād, tere hamwatan apne gharoñ kī dīwāroñ aur darwāzoñ ke pās khare ho kar terā zikr karte haiñ. Wuh kahte haiñ, ‘Āo, ham nabī ke pās jā kar wuh paighām sunēñ jo Rab kī taraf se āyā hai.’ ³¹ Lekin go in logoñ ke hujūm ā kar tere paighāmāt sunane ke lie tere sāmne baiṭh jāte haiñ to bhī wuh un par amal nahīn karte. Kyoñki un kī zabān par ishq ke hī gīt haiñ. Unhīn par wuh amal karte haiñ, jabki un kā dil nārāwā nafā ke pīchhe paṛā rahtā hai. ³² Asal meñ wuh terī bāteñ yoñ sunte haiñ jis tarah kisī gulūkār ke gīt jo mahārat se sāz bajā kar surilī āwāz se ishq ke gīt gāe. Go wuh terī bāteñ sun kar khush ho jāte haiñ to bhī un par amal nahīn karte. ³³ Lekin yaqīnan ek din āne wālā hai jab wuh jān leñge ki hamāre darmiyān nabī rahā hai.”

34

Isrāil ke Beparwā Gallābān

¹ Rab mujh se hamkalām huā, ² “Ai ādamzād, Isrāil ke gallābānoñ ke khilāf nabuwwat kar! Unheñ batā,

‘Rab Qādir-e-mutlaq farmātā hai ki Isrāil ke gallābānoñ par afsos jo sirf apnī hī fikr karte haiñ. Kyā gallābān ko rewaṛ kī fikr nahīn karnī chāhie? ³ Tum bher-bakriyoñ kā dūdh pīte, un kī ūn ke kapṛe pahante aur behtarīn jānwaroñ kā gosht khāte ho. To bhī tum rewaṛ kī dekh-bhāl nahīn karte! ⁴ Na tum ne kamzoroñ ko taqwiyaṭ, na bīmāroñ ko shifā dī yā zaḥmīyoñ kī marham-paṭṭī kī. Na tum āwārā phirne wāloñ ko wāpas lāe, na gumshudā jānwaroñ

ko talāsh kiyā balki saḡhtī aur zālīmānā tarīqe se un par hukūmat karte rahe. ⁵ Gallābān na hone kī wajah se bheṛ-bakriyān titar-bitar ho kar darindoñ kā shikār ho gaiñ. ⁶ Merī bheṛ-bakriyān tamām pahāroñ aur buland jaghoñ par āwārā phirtī rahīn. Sārī zamīn par wuh muntashir ho gaiñ, aur koī nahīn thā jo unheñ ḡhūṇḡ kar wāpas lātā.

⁷ Chunāñche ai gallābāno, Rab kā jawāb suno! ⁸ Rab Qādir-e-mutlaq farmātā hai ki merī hayāt kī qasam, merī bheṛ-bakriyān luṭeron kā shikār aur tamām darindoñ kī ḡhizā ban gaiñ haiñ. Un kī dekh-bhāl karne wālā koī nahīn hai. Mere gallābān mere rewaṛ ko ḡhūṇḡ kar wāpas nahīn lāte balki sirf apnā hī ḡhayāl karte haiñ. ⁹ Chunāñche ai gallābāno, Rab kā jawāb suno! ¹⁰ Rab Qādir-e-mutlaq farmātā hai ki main gallābānoñ se nipaṭ kar unheñ apnī bheṛ-bakriyoñ ke lie zimmedār ṭhahrāūṅgā. Tab main unheñ gallābānī kī zimmedārī se fāriḡh karūṅga tāki sirf apnā hī ḡhayāl karne kā silsilā ḡhatm ho jāe. Main apnī bheṛ-bakriyoñ ko un ke muñh se nikāl kar bachāūṅgā tāki āindā wuh unheñ na khāeñ.

Allāh Achchhā Charwāhā Hai

¹¹ Rab Qādir-e-mutlaq farmātā hai ki āindā main ḡhud apnī bheṛ-bakriyoñ ko ḡhūṇḡ kar wāpas lāūṅgā, ḡhud un kī dekh-bhāl karūṅga.

¹² Jis tarah charwāhā chāroñ taraf bikhrī huī apnī bheṛ-bakriyoñ ko ikaṭṭhā karke un kī dekh-bhāl kartā hai usī tarah main apnī bheṛ-bakriyoñ kī dekh-bhāl karūṅga. Main unheñ un tamām maḡāmoñ se nikāl kar bachāūṅgā

jahān unheñ ghane bādaloñ aur tārīkī ke din muntashir kar diyā gayā thā. ¹³ Main unheñ dīgar aqwām aur mamālik meñ se nikāl kar jamā karūnga aur unheñ un ke apne mulk meñ wāpas lā kar Isrāil ke pahāroñ, ghāṭiyōñ aur tamām ābādiyōñ meñ charāūngā. ¹⁴ Tab main achchhī charāgāhoñ meñ un kī dekh-bhāl karūnga, aur wuh Isrāil kī bulandiyōñ par hī charengī. Wahān wuh sarsabz maidānoñ meñ ārām karke Isrāil ke pahāroñ par behtarīn ghās charengī. ¹⁵ Rab Qādir-e-mutlaq farmātā hai ki main khud apnī bheṛ-bakriyōñ kī dekh-bhāl karūnga, khud unheñ biṭhāūngā.

¹⁶ Main gumshudā bheṛ-bakriyōñ kā khoj lagāūngā aur āwārā phirne wāloñ ko wāpas lāūngā. Main zaḥmīyōñ kī marham-paṭṭī karūnga aur kamzoroñ ko taqwiyaṭ dūngā. Lekin moṭe-tāze aur tāqatwar jānwaroñ ko main khātm karūnga. Main insāf se rewaṛ kī gallābānī karūnga.

¹⁷ Rab Qādir-e-mutlaq farmātā hai ki ai mere rewaṛ, jahān bheṛoñ, menḍhoñ aur bakroñ ke darmiyān nāinsāfi hai wahān main un kī adālat karūnga. ¹⁸ Kyā yih tumhāre lie kāfi nahīn ki tumheñ khāne ke lie charāgāh kā behtarīn hissā aur pīne ke lie sāf-shaffāf pānī mil gayā hai? Tum bāqī charāgāh ko kyon raundte aur bāqī pānī ko pānwoñ se gadlā karte ho? ¹⁹ Merā rewaṛ kyon tum se kuchlī huī ghās khāe aur tumhārā gadlā kiyā huā pānī pie?

²⁰ Rab Qādir-e-mutlaq farmātā hai ki jahān moṭī aur dublī bheṛ-bakriyōñ ke darmiyān nāinsāfi hai wahān main khud faislā karūnga.

²¹ Kyonki tum moṭī bheṛoñ ne kamzoroñ ko kandhoñ se dhakkā de kar aur sīngoñ se mār mār kar achchhī ghās se bhagā diyā hai. ²² Lekin maiñ apnī bheṛ-bakriyoñ ko tum se bachā lūngā. Āindā unheñ lūṭā nahīñ jāegā balki maiñ ḳhud un meñ insāf qāym rakhūngā.

Amn-o-Amān kī Saltanat

²³ Maiñ un par ek hī gallābān yānī apne ḳhādīm Dāūd ko muqarrar karūngā jo unheñ charā kar un kī dekh-bhāl karegā. Wuhī un kā sahīh charwāhā rahegā. ²⁴ Maiñ, Rab un kā Ḳhudā hūngā aur merā ḳhādīm Dāūd un ke darmiyān un kā hukmrān hogā. Yih merā, Rab kā farmān hai.

²⁵ Maiñ Isrāīliyoñ ke sāth salāmatī kā ahd bāndh kar darindoñ ko mulk se nikāl dūngā. Phir wuh hifāzat se so sakeṅge, ḳhāh reg-istān meñ hoñ yā jangal meñ. ²⁶ Maiñ unheñ aur apne pahār ke irdgird ke ilāqe ko barkat dūngā. Maiñ mulk meñ waqt par bārish barsātā rahūngā. Aisī mubāarak bārishēñ hoṅgī ²⁷ ki mulk ke bāghoñ aur khetoñ meñ zabardast fasleñ pakeṅgī. Log apne mulk meñ mahfūz hoṅge. Phir jab maiñ un ke jue ko toṛ kar unheñ un se rihāī dūngā jinhoñ ne unheñ ghulām banāyā thā tab wuh jān leṅge ki maiñ hī Rab hūñ. ²⁸ Āindā na dīgar aqwām unheñ lūṭeṅgī, na wuh darindoñ kī ḳhurāk baneṅge balki wuh hifāzat se apne gharoñ meñ baseṅge. Ḍarāne wālā koī nahīñ hogā. ²⁹ Mere hukm par zamīn aisī fasleñ paidā karegī jin kī shohrat dūr dūr tak phailegī. Āindā na wuh bhūke mareṅge, na

unheñ dīgar aqwām kī lān-tān sunanī paṛegī.
³⁰ Rab Qādir-e-mutlaq Ḳhudā farmātā hai ki us waqt wuh jān leñge ki main jo Rab un kā Ḳhudā hūñ un ke sāth hūñ, ki Isrāīlī merī qaum haiñ.
³¹ Rab Qādir-e-mutlaq farmātā hai ki tum merā rewaṛ, merī charāgāh kī bheṛ-bakriyāñ ho. Tum mere log, aur main tumhārā Ḳhudā hūñ.’”

35

Adom Registān Banegā

¹ Rab mujh se hamkalām huā, ² “Ai ādamzād, Saīr ke pahārī ilāqe kī taraf ruḵh karke us ke ḵhilāf nabuwwat kar! ³ Use batā,

‘Rab Qādir-e-mutlaq farmātā hai ki ai Saīr ke pahārī ilāqe, ab main tujh se nipaṭ lūngā. Main apnā hāth tere ḵhilāf uṭhā kar tujhe wīrān-o-sunsān kar dūngā. ⁴ Main tere shahron ko malbe ke ḍher banā dūngā, aur tū sarāsar ujaṛ jāegā. Tab tū jān legā ki main hī Rab hūñ.

⁵ Tū hameshā Isrāīliyon kā saḵht dushman rahā hai, aur jab un par āfat āī aur un kī sazā urūj tak pahunchī to tū bhī talwār le kar un par tūṭ parā. ⁶ Is lie Rab Qādir-e-mutlaq farmātā hai ki merī hayāt kī qasam, main tujhe qatl-o-ghārat ke hawāle karūngā, aur qatl-o-ghārat terā tāqqub kartī rahegī. Chūñki tū ne qatl-o-ghārat karne se nafrat na kī, is lie qatl-o-ghārat tere piche paṛī rahegī. ⁷ Main Saīr ke pahārī ilāqe ko wīrān-o-sunsān karke wahāñ ke tamām āne jāne wālon ko miṭā ḍālūngā. ⁸ Tere pahārī ilāqe ko main maqtūlon se bhar dūngā. Talwār kī zad meñ āne wāle har taraf paṛe raheñge.

Terī pahāriyon, wādiyon aur tamām ghāṭiyon meñ lāsheñ nazar āengī. ⁹ Mere hukm par tū abad tak wīrān rahegā, aur tere shahr ghairābād raheñge. Tab tū jān legā ki maiñ hī Rab hūñ.

¹⁰ Tū bolā, “Isrāil aur Yahūdāh kī donoñ qaumeñ apne ilāqon samet merī hī haiñ! Āo ham un par qabzā karen.” Tujhe kḥayāl tak nahīñ āyā ki Rab wahāñ maujūd hai. ¹¹ Is lie Rab Qādir-e-mutlaq farmātā hai ki merī hayāt kī qasam, maiñ tujh se wuhī sulūk karūnga jo tū ne un se kiyā jab tū ne ghusse aur hasad ke ālam meñ un par apnī pūrī nafrat kā izhār kiyā. Lekin unhīñ par maiñ apne āp ko zāhir karūnga jab maiñ terī adālat karūnga. ¹² Us waqt tū jān legā ki maiñ, Rab ne wuh tamām kufr sun liyā hai jo tū ne Isrāil ke paharon ke kḥilāf bakā hai. Kyonki tū ne kahā, “Yih ujaḡ gae haiñ, ab yih hamāre qabze meñ ā gae haiñ aur ham unheñ khā sakte haiñ.” ¹³ Tū ne shekḥī mār mār kar mere kḥilāf kufr bakā hai, lekin kḥabardār! Maiñ ne in tamām bāton par tawajjuh dī hai. ¹⁴ Rab Qādir-e-mutlaq farmātā hai ki tū ne kḥushī manāi ki pūrā mulk wīrān-o-sunsān hai, lekin maiñ tujhe bhī utnā hī wīrān kar dūngā. ¹⁵ Tū kitnā kḥush huā jab Isrāil kī maurūsī zamīn ujaḡ gai! Ab maiñ tere sāth bhī aisā hī karūnga. Ai Saīr ke pahārī ilāqe, tū pūre Adom samet wīrān-o-sunsān ho jāegā. Tab wuh jān leñge ki maiñ hī Rab hūñ.’

36

Isrāil Apne Watan Wāpas Āegā

¹ Ai ādamzād, Isrāīl ke pahāroṅ ke bāre meṅ nabuwwat karke kah,

‘Ai Isrāīl ke pahāro, Rab kā kalām suno!

² Rab Qādir-e-mutlaq farmātā hai ki dushman baḡhleṅ bajā kar kahtā hai ki kyā ḡhūb, Isrāīl kī qadīm bulandiyān hamāre qabze meṅ ā gaī haiṅ! ³ Qādir-e-mutlaq farmātā hai ki unhoṅ ne tumheṅ ujār diyā, tumheṅ chāroṅ taraf se tang kiyā hai. Natīje meṅ tum dīgar aqwām ke qabze meṅ ā gaī ho aur log tum par kufr bakne lage haiṅ. ⁴ Chunānche ai Isrāīl ke pahāro, Rab Qādir-e-mutlaq kā kalām suno!

Rab Qādir-e-mutlaq farmātā hai ki ai pahāro aur pahāriyo, ai ghāṭiyo aur wādiyo, ai khandarāt aur insān se ḡhālī shahro, tum gird-o-nawāh kī aqwām ke lie lūṭ-mār aur mazāq kā nishānā ban gae ho.

⁵ Is lie Rab Qādir-e-mutlaq farmātā hai ki maiṅ ne baṛī ḡhairat se in bāqī aqwām kī sarzanish kī hai, ḡhāskar Adom kī. Kyoṅki wuh merī qaum kā nuqsān dekh kar shādiyānā bajāne lagīṅ aur apnī hiqārat kā izhār karke mere mulk par qabzā kiyā tāki us kī charāḡāh ko lūṭ leṅ.

⁶ Ai pahāro aur pahāriyo, ai ghāṭiyo aur wādiyo, Rab Qādir-e-mutlaq farmātā hai ki chūnki dīgar aqwām ne terī itnī ruswāī kī hai is lie maiṅ apnī ḡhairat aur apnā ḡhazab un par nāzil karūṅga.

⁷ Maiṅ Rab Qādir-e-mutlaq apnā hāth uṭhā kar qasam khātā hūn ki gird-o-nawāh kī in aqwām kī bhī ruswāī kī jāegī.

⁸ Lekin ai Isrāīl ke pahāro, tum par dubārā hariyālī phale phūlegī. Tum nae sire se merī qaum Isrāīl ke lie phal lāoge, kyoṅki wuh jald

hī wāpas āne wālī hai. ⁹ Maiñ dubārā tumhārī taraf rujū karūnga, dubārā tum par mehrbānī karūnga. Tab log nae sire se tum par hal chalā kar bīj boeñge.

¹⁰ Maiñ tum par kī ābādī baḥhā dūngā. Kyoñki tamām Isrāīlī ā kar tumhārī dhalānoñ par apne ghar banā leñge. Tumhāre shahr dubārā ābād ho jāeñge, aur khandarāt kī jagah nae ghar ban jāeñge. ¹¹ Maiñ tum par basne wāle insān-o-haiwān kī tādād baḥhā dūngā, aur wuh baḥh kar phaleñ-phūleñge. Maiñ hone dūngā ki tumhāre ilāqe meñ māzī kī tarah ābādī hogī, pahle kī nisbat maiñ tum par kahīñ zyādā mehrbānī karūnga. Tab tum jān loge ki maiñ hī Rab hūñ.

¹² Maiñ apnī qaum Isrāīl ko tumhāre pās pahuñchā dūngā, aur wuh dubārā tumhārī dhalānoñ par ghūmte phireñge. Wuh tum par qabzā kareñge, aur tum un kī maurūsī zamīn hoge. Āindā kabhī tum unheñ un kī aulād se mahrūm nahīñ karoge. ¹³ Rab Qādir-e-mutlaq farmātā hai ki beshak log tumhāre bāre meñ kahte haiñ ki tum logoñ ko haḥap karke apnī qaum ko us kī aulād se mahrūm kar dete ho. ¹⁴ Lekin āindā aisā nahīñ hogā. Āindā tum na ādmiyoñ ko haḥap karoge, na apnī qaum ko us kī aulād se mahrūm karoge. Yih Rab Qādir-e-mutlaq kā farmān hai. ¹⁵ Maiñ khud hone dūngā ki āindā tumheñ digar aqwām kī lāntān nahīñ sunanī paḥegī. Āindā tumheñ un kā mazāq bardāsht nahīñ karnā paḥegā, kyoñki aisā kabhī hogā nahīñ ki tum apnī qaum ke lie thokar kā bāis ho. Yih Rab Qādir-e-mutlaq kā

farmān hai.’ ”

*Allāh Apnī Qaum ko Nayā Dil aur Nayā Rūh
Bakhshegā*

¹⁶ Rab mujh se hamkalām huā, ¹⁷ “Ai ādamzād, jab Isrāīlī apne mulk meñ ābād the to mulk un ke chāl-chalan aur harkatoñ se nāpāk huā. Wuh apne bure rawaiye ke bāis merī nazar meñ māhwārī meñ mubtalā aurat kī tarah nāpāk the. ¹⁸ Un ke hāthoñ log qatl hue, un kī butparastī se mulk nāpāk ho gayā.

Jawāb meñ main ne un par apnā ghazab nāzil kiyā. ¹⁹ Main ne unheñ muḳhtalif aqwām-o-mamālik meñ muntashir karke un ke chāl-chalan aur ghalat kāmoñ kī munāsib sazā dī. ²⁰ Lekin jahāñ bhī wuh pahuñche wahāñ unhīñ ke sabab se mere muḳaddas nām kī behurmatī huī. Kyoñki jin se bhī un kī mulāqāt huī unhoñ ne kahā, ‘Go yih Rab kī qaum haiñ to bhī inheñ us ke mulk ko chhoṛnā paṛā!’ ²¹ Yih dekh kar ki jis qaum meñ bhī Isrāīlī jā base wahāñ unhoñ ne mere muḳaddas nām kī behurmatī kī main apne nām kī fikr karne lagā. ²² Is lie Isrāīlī qaum ko batā,

‘Rab Qādir-e-mutlaq farmātā hai ki jo kuchh main karne wālā hūñ wuh main terī khātir nahīñ karūnga balki apne muḳaddas nām kī khātir. Kyoñki tum ne dīgar aqwām meñ muntashir ho kar us kī behurmatī kī hai. ²³ Main zāhir karūnga ki merā azīm nām kitnā muḳaddas hai. Tum ne dīgar aqwām ke darmiyān rah kar us kī behurmatī kī hai, lekin main un kī maujūdagī meñ tumhārī madad karke apnā muḳaddas kirdār un par zāhir karūnga. Tab

wuh jān leṅgī ki maiṅ hī Rab hūn. Yih Rab Qādir-e-mutlaq kā farmān hai.

²⁴ Maiṅ tumheṅ dīgar aqwām-o-mamālik se nikāl dūngā aur tumheṅ jamā karke tumhāre apne mulk meṅ wāpas lāūngā. ²⁵ Maiṅ tum par sāf pānī chhiṛkūngā to tum pāk-sāf ho jāoge. Hān, maiṅ tumheṅ tamām nāpākiyon aur butoṅ se pāk-sāf kar dūngā.

²⁶ Tab maiṅ tumheṅ nayā dil baḅsh kar tum meṅ naī rūh ḍāl dūngā. Maiṅ tumhārā sangīn dil nikāl kar tumheṅ gosht-post kā narm dil atā karūngā. ²⁷ Kyonki maiṅ apnā hī Rūh tum meṅ ḍāl kar tumheṅ is qābil banā dūngā ki tum merī hidāyat kī pairawī aur mere ahkām par dhyān se amal kar sako. ²⁸ Tab tum dubārā us mulk meṅ sukūnat karoge jo maiṅ ne tumhāre bāpdādā ko diyā thā. Tum merī qaum hoge, aur maiṅ tumhārā Ḳhudā hūngā. ²⁹ Maiṅ ḳhud tumheṅ tumhārī tamām nāpākī se chhuṛāūngā. Āindā maiṅ tumhāre mulk meṅ kāl paṛne nahīn dūngā balki anāj ko ugne aur baṛhne kā hukm dūngā.

³⁰ Maiṅ bāghoṅ aur khetoṅ kī paidāwār baṛhā dūngā tāki āindā tumheṅ mulk meṅ kāl paṛne ke bāis dīgar qaumoṅ ke tāne sunane na paṛeṅ.

³¹ Tab tumhārī burī rāheṅ aur ḡhalat harkateṅ tumheṅ yād āeṅgī, aur tum apne gunāhoṅ aur butparastī ke bāis apne āp se ḡhin khāoge.

³² Lekin yād rahe ki maiṅ yih sab kuchh tumhārī ḳhātir nahīn kar rahā. Rab Qādir-e-mutlaq farmātā hai ki ai Isrāīlī qaum, sharm karo! Apne chāl-chalan par sharmsār ho!

³³ Rab Qādir-e-mutlaq farmātā hai ki jis din maiṅ tumheṅ tumhāre tamām gunāhoṅ se

pāk-sāf karūnga us din main tumhen dubārā tumhāre shahron meñ ābād karūnga. Tab khandarāt par nae ghar baneᅅge. ³⁴ Go is waqt mulk meñ se guzarne wāle har musāfir ko us kī tabāhshudā hālat nazar ātī hai, lekin us waqt aisā nahīn hogā balki zamīn kī khetībārī kī jāegī. ³⁵ Log yih dekh kar kaheᅅge, “Pahle sab kuchh wīrān-o-sunsān thā, lekin ab mulk Bāgh-e-Adan ban gayā hai! Pahle us ke shahr zamīnbos the aur un kī jagah malbe ke dher nazar āte the. Lekin ab un kī nae sire se qilābandī ho gaī hai aur log un meñ ābād haiñ.” ³⁶ Phir irdgird kī jitnī qaumeñ bach gaī hongī wuh jān leᅅgī ki main, Rab ne nae sire se wuh kuchh tāmīr kiyā hai jo pahle dhā diyā gayā thā, main ne wīrān zamīn meñ dubārā paude lagāe haiñ. Yih merā, Rab kā farmān hai, aur main yih karūnga bhī.

³⁷ Qādir-e-mutlaq farmātā hai ki ek bār phir main Isrāīlī qaum kī iltijāeñ sun kar bāshindoñ kī tādād rewaᅅ kī tarah baᅅhā dūᅅgā. ³⁸ Jis tarah māzī meñ īd ke din Yarūshalam meñ har taraf qurbānī kī bheᅅ-bakriyāñ nazar ātī thīñ usī tarah mulk ke shahron meñ dubārā hujūm ke hujūm nazar āeᅅge. Tab wuh jān leᅅge ki main hī Rab hūñ.’ ”

37

Haᅅᅅiyon se Bharī Wādī kī Royā

¹ Ek din Rab kā hāth mujh par ā ᅅhahrā. Rab ne mujhe apne Rūh se bāhar le jā kar ek khulī wādī ke bīch meñ khaᅅā kiyā. Wādī haᅅᅅiyon se bharī thī. ² Us ne mujhe un meñ se guzarne diyā to main ne dekhā ki wādī kī zamīn par beshumār

haḍḍiyān bikhrī paṛī haiñ. Yih haḍḍiyān sarāsar sūkhī huī thīñ.

³ Rab ne mujh se pūchhā, “Ai ādamzād, kyā yih haḍḍiyān dubārā zindā ho saktī haiñ?” Maiñ ne jawāb diyā, “Ai Rab Qādir-e-mutlaq, tū hī jāntā hai.”

⁴ Tab us ne farmāyā, “Nabuwwat karke haḍḍiyōñ ko batā, ‘Ai sūkhī huī haḍḍiyo, Rab kā kalām suno! ⁵ Rab Qādir-e-mutlaq farmātā hai ki maiñ tum meñ dam ḍālūngā to tum dubārā zindā ho jāogī. ⁶ Maiñ tum par naseñ aur gosht chaṛhā kar sab kuchh jild se ḍhāñp dūngā. Maiñ tum meñ dam ḍāl dūngā, aur tum zindā ho jāogī. Tab tum jān logī ki maiñ hī Rab hūñ.’ ”

⁷ Maiñ ne aisā hī kiyā. Aur jyoñ hī maiñ nabuwwat karne lagā to shor mach gayā. Haḍḍiyān kharḥarāte hue ek dūsri ke sāth jur gāñ, aur hote hote pūre ḍhāñche ban gae. ⁸ Mere deḳhte deḳhte naseñ aur gosht ḍhāñchoñ par chaṛh gayā aur sab kuchh jild se ḍhāñpā gayā. Lekin ab tak jismon meñ dam nahīñ thā.

⁹ Phir Rab ne farmāyā, “Ai ādamzād, nabuwwat karke dam se muḳhātib ho jā, ‘Ai dam, Rab Qādir-e-mutlaq farmātā hai ki chāroñ taraf se ā kar maqtūloñ par phūñk mār tāki dubārā zindā ho jāeñ.’ ”

¹⁰ Maiñ ne aisā hī kiyā to maqtūloñ meñ dam ā gayā, aur wuh zindā ho kar apne pāñwoñ par kharē ho gae. Ek nihāyat baṛī fauj wujūd meñ ā gāī thī!

¹¹ Tab Rab ne farmāyā, “Ai ādamzād, yih haḍḍiyān Isrāīlī qaum ke tamām afrād haiñ. Wuh kahte haiñ, ‘Hamāri haḍḍiyān sūkh gāī

haiñ, hamārī ummīd jātī rahī hai. Ham khatm hī ho gae haiñ!’ ¹² Chunāñche nabuwwat karke unheñ batā,

‘Rab Qādir-e-mutlaq farmātā hai ki ai merī qaum, maiñ tumhārī qabroñ ko khol dūngā aur tumheñ un meñ se nikāl kar Mulk-e-Isrāīl meñ wāpas lāūngā. ¹³ Ai merī qaum, jab maiñ tumhārī qabroñ ko khol dūngā aur tumheñ un meñ se nikāl lāūngā tab tum jān loge ki maiñ hī Rab hūñ. ¹⁴ Maiñ apnā Rūh tum meñ ḍāl dūngā to tum zindā ho jāoge. Phir maiñ tumheñ tumhāre apne mulk meñ basā dūngā. Tab tum jān loge ki yih merā, Rab kā farmān hai aur maiñ yih karūnga bhī.’ ”

Yahūdāh aur Isrāīl Muttahid Ho Jāeñge

¹⁵ Rab mujh se hamkalām huā, ¹⁶ “Ai ādamzād, lakaṛī kā ṭukṛā le kar us par likh de, ‘Junūbī qabīlā Yahūdāh aur jitne Isrāīlī qabīle us ke sāth muttahid haiñ.’ Phir lakaṛī kā ek aur ṭukṛā le kar us par likh de, ‘Shimālī qabīlā Yūsuf yānī Ifrāīm aur jitne Isrāīlī qabīle us ke sāth muttahid haiñ.’ ¹⁷ Ab lakaṛī ke donoñ ṭukṛe ek dūsre ke sāth yoñ joṛ de ki tere hāth meñ ek ho jāeñ.

¹⁸ Tere hamwatan tujh se pūchheñge, ‘Kyā āp hameñ is kā matlab nahīñ bataeñge?’ ¹⁹ Tab unheñ batā, ‘Rab Qādir-e-mutlaq farmātā hai ki maiñ Yūsuf yānī lakaṛī ke mālik Ifrāīm aur us ke sāth muttahid Isrāīlī qabīloñ ko le kar Yahūdāh kī lakaṛī ke sāth joṛ dūngā. Mere hāth meñ wuh lakaṛī kā ek hī ṭukṛā ban jāeñge.’

²⁰ Apne hamwatanon kī maujūdagī meñ lakaṛī ke mazkūrā ṭukṛe hāth meñ thāme rakh ²¹ aur

sāth sāth unheñ batā, ‘Rab Qādir-e-mutlaq farmātā hai ki maiñ Isrāīliyoñ ko un qaumoñ meñ se nikāl lāūngā jahāñ wuh jā base haiñ. Maiñ unheñ jamā karke un ke apne mulk meñ wāpas lāūngā. ²² Wahīñ Isrāīl ke pahāroñ par maiñ unheñ muttahid karke ek hī qaum banā dūngā. Un par ek hī bādshāh hukūmat karegā. Āindā wuh na kabhī do qaumoñ meñ taqsīm ho jāeñge, na do saltanatoñ meñ. ²³ Āindā wuh apne āp ko na apne butoñ yā bāqī makrūh chīzoñ se nāpāk kareñge, na un gunāhoñ se jo ab tak karte āe haiñ. Maiñ unheñ un tamām maqāmoñ se nikāl kar chhurāūngā jin meñ unhoñ ne gunāh kiyā hai. Maiñ unheñ pāk-sāf karūngā. Yoñ wuh merī qaum hoñge aur maiñ un kā Ḳhudā hūngā. ²⁴ Merā ḳhādīm Dāūd un kā bādshāh hogā, un kā ek hī gallābān hogā. Tab wuh merī hidāyāt ke mutābiq zindagī guzāreñge aur dhyān se mere ahkām par amal kareñge.

²⁵ Jo mulk maiñ ne apne ḳhādīm Yāqūb ko diyā thā aur jis meñ tumhāre bāpdādā rahte the us meñ Isrāīlī dubārā baseñge. Hāñ, wuh aur un kī aulād hameshā tak us meñ ābād raheñge, aur merā ḳhādīm Dāūd abad tak un par hukūmat karegā. ²⁶ Tab maiñ un ke sāth salāmatī kā ahd bāndhūngā, ek aisā ahd jo hameshā tak qāym rahegā. Maiñ unheñ qāym karke un kī tādād barhātā jāūngā, aur merā maqdis abad tak un ke darmiyān rahegā. ²⁷ Wuh merī sukūnatgāh ke sāy meñ baseñge. Maiñ un kā Ḳhudā hūngā, aur wuh merī qaum hoñge. ²⁸ Jab merā maqdis abad tak un ke darmiyān hogā to dīgar aqwām jān leñgī ki maiñ hī Rab hūñ, ki Isrāīl ko muqaddas

karne wālā main hī hūn.’ ”

38

Isrāil kā Dushman Jūj

¹ Rab mujh se hamkalām huā, ² “Ai ādamzād, Mulk-e-Mājūj ke hukmrān Jūj kī taraf ruḵh kar jo Masak aur Tūbal kā ālā ra’īs hai. Us ke ḵhilāf nabuwwat karke ³ kah,

‘Rab Qādir-e-mutlaq farmātā hai ki ai Masak aur Tūbal ke ālā ra’īs Jūj, ab main tujh se nipaṭ lūngā. ⁴ Main tere muñh ko pher dūngā, tere muñh meñ kāñṭe dāl kar tujhe pūrī fauj samet nikāl dūngā. Shāndār wardiyon se ārāstā tere tamām ghurṣawār aur faujī apne ghoṛon samet nikal āeñge, go terī baṛī fauj ke mard chhoṭī aur baṛī dhāleñ uṭhāe phireñge, aur har ek talwār se lais hogā. ⁵ Fāras, Ethopiyā aur Libiyā ke mard bhī fauj meñ shāmil hoñge. Har ek baṛī dhāl aur ḵhod se musallah hogā. ⁶ Jumar aur shimāl ke dūr-darāz ilāqe Bait-tujarmā ke tamām daste bhī sāth hoñge. Gharz us waqt bahut-sī qaumeñ tere sāth nikleñgī. ⁷ Chunāñche musta'id ho jā! Jitne lashkar tere irdgird jamā ho gae haiñ un ke sāth mil kar ḵhūb taiyāriyāñ kar! Un ke lie pahrādārī kar.

⁸ Muta'addid dinon ke bād tujhe Mulk-e-Isrāil par hamlā karne ke lie bulāyā jāegā jise abhī jang se chhuṭkārā milā hogā aur jis ke jilāwatan dīgar bahut-sī qaumeñ meñ se wāpas ā gae hoñge. Go Isrāil kā pahārī ilāqā baṛī der se barbād huā hogā, lekin us waqt us ke bāshinde

jilāwatanī se wāpas ā kar amn-o-amān se us meñ baseñge.

⁹ Tab tū tūfān kī tarah āge barhegā, tere daste bādāl kī tarah pūre mulk par chhā jāeñge. Tere sāth bahut-sī qaumeñ hoñgī. ¹⁰ Rab Qādir-e-mutlaq farmātā hai ki us waqt tere zahan meñ bure khayālāt ubhar āeñge aur tū sharīr mansūbe bāndhegā. ¹¹ Tū kahegā, “Yih mulk khulā hai, aur us ke bāshinde ārām aur sukūn ke sāth rah rahe haiñ. Āo, maiñ un par hamlā karūñ, kyonki wuh apnī hifāzat nahīn kar sakte. Na un kī chārdīwārī hai, na darwāzā yā kundā. ¹² Maiñ Isrāiliyon ko lūṭ lūngā. Jo shahr pahle khandarāt the lekin ab nae sire se ābād hue haiñ un par maiñ ṭuṭ parūngā. Jo jilāwatan dīgar aqwām se wāpas ā gae haiñ un kī daulat maiñ chhīn lūngā. Kyonki unheñ kāfī māl-maweshī hāsīl hue haiñ, aur ab wuh duniyā ke markaz meñ ā base haiñ.” ¹³ Sabā, Dadān aur Tarsīs ke tājir aur buzurg pūchheñge ki kyā tū ne wāqāi apne faujiyon ko lūṭ-mār ke lie ikatṭhā kar liyā hai? Kyā tū wāqāi sonā-chāñdī, māl-maweshī aur bāqī bahut-sī daulat chhīnanā chāhtā hai?”

¹⁴ Ai ādamzād, nabuwwat karke Jūj ko batā, ‘Rab Qādir-e-mutlaq farmātā hai ki us waqt tujhe patā chalegā ki merī qaum Isrāīl sukūn se zindagī guzār rahī hai, ¹⁵ aur tū dūr-darāz shimāl ke apne mulk se niklegā. Terī wasī aur tāqatwar fauj meñ muta'addid qaumeñ shāmil hoñgī, aur sab ghoṛoñ par sawār ¹⁶ merī qaum Isrāīl par dhāwā bol deñge. Wuh us par bādāl kī tarah chhā jāeñge. Ai Jūj, un ākhirī dinon meñ maiñ khud tujhe apne mulk par hamlā karne

dūngā tāki dīgar aqwām mujhe jān leñ. Kyonki jo kuchh main un ke dekhte dekhte tere sāth karūnga us se merā muqaddas kirdār un par zāhir ho jāegā. ¹⁷ Rab Qādir-e-mutlaq farmātā hai ki tū wuhī hai jis kā zikr main ne māzī meñ kiyā thā. Kyonki māzī meñ mere khādim yānī Isrāil ke nabī kāfī sālon se peshgoī karte rahe ki main tujhe Isrāil ke khilāf bhejūngā.

Allāh Khud Jūj ko Tabāh Karegā

¹⁸ Rab Qādir-e-mutlaq farmātā hai ki jis dīn Jūj Mulk-e-Isrāil par hamlā karegā us dīn main āg-bagūlā ho jāūngā. ¹⁹ Main farmātā hūñ ki us dīn merī ghairat aur shadīd qahr yon bharak uṭhegā ki yaqīnan Mulk-e-Isrāil meñ zabardast zalzalā āegā. ²⁰ Sab mere sāmne thartharā uṭheñge, khāh machhliyan hoñ yā parinde, khāh zamīn par chalne aur reñgne wāle jānwar hoñ yā insān. Pahar un kī guzargāhoñ samet khāk meñ milāe jāeñge, aur har dīwār gir jāegī.

²¹ Rab Qādir-e-mutlaq farmātā hai ki main apne tamām pahārī ilāqe meñ Jūj ke khilāf talwār bhejūngā. Tab sab āpas meñ larne lageñge. ²² Main un meñ mohlak bīmāriyan aur qatl-o-ghārat phailā kar un kī adālat karūnga. Sāth sāth main mūslādhār bārish, ole, āg aur gandhak Jūj aur us kī bainul-aqwāmī fauj par barsā dūngā. ²³ Yon main apnā azīm aur muqaddas kirdār muta'addid qaumoñ par zāhir karūnga, un ke dekhte dekhte apne āp kā izhār karūnga. Tab wuh jān leñgī ki main hī Rab hūñ.'

39

¹ Ai ādamzād, Jūj ke ḵhilāf nabuwwat karke kah,

‘Rab Qādir-e-mutlaq farmātā hai ki ai Masak aur Tūbal ke ālā ra’is Jūj, ab main tujh se nipaṭ lūngā. ² Main terā muñh pher dūngā aur tujhe shimāl ke dūr-darāz ilāqe se ghasiṭ kar Isrāil ke pahāron par lāūngā. ³ Wahān main tere bāen hāth se kamān haṭāūngā aur tere dāen hāth se tīr girā dūngā. ⁴ Isrāil ke pahāron par hī tū apne tamām bainul-aqwāmī faujiyon ke sāth halāk ho jāegā. Main tujhe har qism ke shikārī parindoñ aur darindoñ ko khilā dūngā. ⁵ Kyonki terī lāsh khule maidān meñ gir kar paṛī rahegī. Yih merā, Rab Qādir-e-mutlaq kā farmān hai.

⁶ Main Mājūj par aur apne āp ko mahfūz samajhne wāle sāhilī ilāqon par āg bhejūngā. Tab wuh jān leñge ki main hī Rab hūn. ⁷ Apnī qaum Isrāil ke darmiyān hī main apnā muqaddas nām zāhir karūngā. Āindā main apne muqaddas nām kī behurmatī bardāsht nahīn karūngā. Tab aqwām jān leñgī ki main Rab aur Isrāil kā Quddūs hūn. ⁸ Rab Qādir-e-mutlaq farmātā hai ki yih sab kuchh hone wālā hai, yih zarūr pesh āegā! Wuhī dīn hai jis kā zikr main kar chukā hūn.

Jūj aur Us kī Fauj kī Tadfīn

⁹ Phir Isrāilī shahron ke bāshinde maidān-e-jang meñ jā kar dushman ke aslāh ko īndhan ke lie jamā karenge. Itnī chhoṭī aur baṛī dhāleñ, kamān, tīr, lāṭhiyān aur neze ikatthe ho jāenenge ki sāt sāl tak kisī aur īndhan kī zarurat nahīn hogī. ¹⁰ Isrāilīyon ko khule maidān meñ lakaṛī

chunane yā jangal meñ darakht kātne kī zarūrat nahīn hogī, kyonki wuh yih hathiyār īndhan ke taur par istemāl kareñge. Ab wuh unheñ lūṭeñge jinhoñ ne unheñ lūṭ liyā thā, wuh un se māl-maweshī chhīn leñge jinhoñ ne un se sab kuchh chhīn liyā thā. Yih Rab Qādir-e-mutlaq kā farmān hai.

¹¹ Us dīn main̄ Isrāīl meñ Jūj ke lie qabristān muqarrar karūñga. Yih qabristān Wādī-e-Abārīm * meñ hogā jo Bahīrā-e-Murdār ke mashriq meñ hai. Jūj ke sāth us kī tamām fauj bhī dafn hogī, is lie musāfir āindā us meñ se nahīn guzar sakeñge. Tab wuh jagah Wādī-e-Hamūn-jūj † bhī kahlāegī. ¹² Jab Isrāīlī tamām lāsheñ dafnā kar mulk ko pāk-sāf kareñge to sāt mahīne lageñge. ¹³ Tamām ummat is kām meñ masrūf rahegī. Rab Qādir-e-mutlaq farmātā hai ki jis dīn main̄ duniyā par apnā jalāl zāhir karūñga us dīn yih un ke lie shohrat kā bāis hogā.

¹⁴ Sāt mahīnoñ ke bād kuchh ādmiyoñ ko alag karke kahā jāegā ki pūre mulk meñ se guzar kar mālūm kareñ ki abhī kahāñ kahāñ lāsheñ paṛī haiñ. Kyonki lāzim hai ki sab dafn ho jāeñ tāki mulk dubārā pāk-sāf ho jāe. ¹⁵ Jahāñ kahīñ koī lāsh nazar āe us jagah kī wuh nishāndihī kareñge tāki dafnāne wāle use Wādī-e-Hamūn-jūj meñ le jā kar dafn kareñ. ¹⁶ Yoñ mulk ko pāk-sāf kiyā jāegā. Us waqt se Isrāīl ke ek shahr kā nām Hamūnā ‡ kahlāegā.’

---

* **39:11** Yā Guzarne Wāloñ kī Wādī. † **39:11** Jūj ke Faujī Hujūm kī Wādī. ‡ **39:16** Hujūm yāni Jūj ke.

¹⁷ Ai ādamzād, Rab Qādir-e-mutlaq farmātā hai ki har qism ke parinde aur darinde bulā kar kah, ‘Āo, idhar jamā ho jāo! Chāroñ taraf se ā kar Isrāil ke pahārī ilāqe meñ jamā ho jāo! Kyoñki yahāñ main tumhāre lie qurbānī kī zabardast ziyāfat taiyār kar rahā hūñ. Yahāñ tumheñ gosht khāne aur k̄hūñ pīne kā sunahrā mauqā milegā. ¹⁸ Tum sūrmāoñ kā gosht khāoge aur duniyā ke hukmrānoñ kā k̄hūñ piyoge. Sab Basan ke moṭe-tāze mendhoñ, bheṛ ke bachchoñ, bakroñ aur bailoñ jaise mazedār hoñge. ¹⁹ Kyoñki jo qurbānī meñ tumhāre lie taiyār kar rahā hūñ us kī charbī tum jī bhar kar khāoge, us kā k̄hūñ pī pī kar mast ho jāoge. ²⁰ Rab farmātā hai ki tum merī mez par baiṭh kar ghoṛoñ aur ghur̄sawāroñ, sūrmāoñ aur har qism ke faujiyoñ se ser ho jāoge.’

Rab Apnī Qaum Wāpas Lāegā

²¹ Yoñ main dīgar aqwām par apnā jalāl zāhir karūñgā. Kyoñki jab main Jūj aur us kī fauj kī adālat karke un se nipaṭ lūngā to tamām aqwām is kī gawāh hoñgī. ²² Tab Isrāilī qaum hameshā ke lie jān legī ki main Rab us kā K̄hudā hūñ. ²³ Aur dīgar aqwām jān leñgī ki Isrāilī apne gunāhoñ ke sabab se jilāwatan hue. Wuh jān leñgī ki chūñki Isrāilī mujh se bewafā hue, isī lie main ne apnā muñh un se chhupā kar unheñ un ke dushmanoñ ke hawāle kar diyā, isī lie wuh sab talwār kī zad meñ ā kar halāk hue. ²⁴ Kyoñki main ne unheñ un kī nāpākī aur jarāym kā munāsib badlā de kar apnā chehrā un se chhupā liyā thā.

²⁵ Chunānche Rab Qādir-e-mutlaq farmātā hai ki ab main Yāqūb kī aulād ko bahāl karke tamām Isrāīlī qaum par tars khāūngā. Ab main baṛī ḡhairat se apne muqaddas nām kā difā karūnga. ²⁶ Jab Isrāīlī sukūn se aur khauf khāe baḡhair apne mulk meñ raheṅge to wuh apnī ruswāī aur mere sāth bewafāī kā etarāf kareṅge. ²⁷ Main unheñ dīgar aqwām aur un ke dushmanoñ ke mamālik meñ se jamā karke unheñ wāpas lāūngā aur yoñ un ke zariye apnā muqaddas kirdār muta'addid aqwām par zāhir karūnga. ²⁸ Tab wuh jān leṅge ki main hī Rab hūñ. Kyonki unheñ aqwām meñ jilāwatan karne ke bād main unheñ un ke apne hī mulk meñ dubārā jamā karūnga. Ek bhī pīchhe nahīn chhoṛā jāegā. ²⁹ Rab Qādir-e-mutlaq farmātā hai ki āindā main apnā chehrā un se nahīn chhupāūngā. Kyonki main apnā Rūh Isrāīlī qaum par unḍel dūngā.”

40

Rab ke Nae Ghar kī Royā

¹ Hamārī jilāwatanī ke 25weñ sāl meñ Rab kā hāth mujh par ā ṭhahrā aur wuh mujhe Yarūshalam le gayā. Mahīne kā daswān din * thā. Us waqt Yarūshalam ko dushman ke qabze meñ āe 14 sāl ho gae the. ² Ilāhī royāoñ meñ Allāh ne mujhe Mulk-e-Isrāīl ke ek nihāyat buland pahār par pahuñchāyā. Pahār ke junūb meñ mujhe ek shahr-sā nazar āyā. ³ Allāh mujhe shahr ke qarīb le gayā to main ne shahr ke darwāze meñ khare ek ādmī ko dekhā jo pital

* **40:1** 28 April.

kā banā huā lag rahā thā. Us ke hāth meñ katān kī rassī aur fitā thā. ⁴ Us ne mujh se kahā, “Ai ādamzād, dhyān se dekh, ḡhaur se sun! Jo kuchh bhī maiñ tujhe dikhāūngā, us par tawajjuh de. Kyonki tujhe isī lie yahān lāyā gayā hai ki maiñ tujhe yih dikhāūñ. Jo kuchh bhī tū dekhe use Isrāīlī qaum ko sunā de!”

Rab ke Ghar ke Bairūnī Sahan kā Mashriqī Darwāzā

⁵ Maiñ ne dekhā ki Rab ke ghar kā sahan chārdīwārī se ghirā huā hai. Jo fitā mere rāhnumā ke hāth meñ thā us kī lambāī sārhe 10 fuṭ thī. Is ke zariye us ne chārdīwārī ko nāp liyā. Dīwār kī moṭāī aur ūnchāī donoñ sārhe das das fuṭ thī.

⁶ Phir merā rāhnumā mashriqī darwāze ke pās pahuñchāne wālī sīrhī par chaṛh kar darwāze kī dahlīz par ruk gayā. Jab us ne us kī paimāish kī to us kī gahrāī sārhe 10 fuṭ niklī.

⁷ Jab wuh darwāze meñ khaṛā huā to dāñ aur bāñ taraf pahredāroñ ke tīn tīn kamre nazar āe. Har kamre kī lambāī aur chauṛāī sārhe das das fuṭ thī. Kamroñ ke darmiyān kī dīwār paune nau fuṭ moṭī thī. In kamroñ ke bād ek aur dahlīz thī jo sārhe 10 fuṭ gahrī thī. Us par se guzar kar ham darwāze se mulhiq ek barāmde meñ āe jis kā ruḡh Rab ke ghar kī taraf thā. ⁸ Mere rāhnumā ne barāmde kī paimāish kī ⁹ to patā chalā ki us kī lambāī 14 fuṭ hai. Darwāze ke satūn-numā bāzū sārhe tīn tīn fuṭ moṭe the. Barāmde kā ruḡh Rab ke ghar kī taraf thā. ¹⁰ Pahredāroñ ke mazkūrā

kamre sab ek jaise baṛe the, aur un ke darmiyān wālī dīwāreñ sab ek jaisī moṭī thīñ.

¹¹ Is ke bād us ne darwāze kī guzargāh kī chauṛāī nāpī. Yih mil milā kar paune 23 fuṭ thī, albattā jab kiwāṛ khule the to un ke darmiyān kā fāsīlā sārhe 17 fuṭ thā. ¹² Pahredāroñ ke har kamre ke sāmne ek chhoṭī-sī dīwār thī jis kī ūñchāī 21 inch thī jabki har kamre kī lambāī aur ūñchāī sārhe das das fuṭ thī. ¹³ Phir mere rāhnumā ne wuh fāsīlā nāpā jo in kamroñ meñ se ek kī pichhli dīwār se le kar us ke muqābil ke kamre kī pichhli dīwār tak thā. Mālūm huā ki paune 44 fuṭ hai.

¹⁴ Sahan meñ darwāze se mulhiq wuh barāmdā thā jis kā ruḅh Rab ke ghar kī taraf thā. Us kī chauṛāī 33 fuṭ thī. † ¹⁵ Jo bāhar se darwāze meñ dākḥil hotā thā wuh sārhe 87 fuṭ ke bād hī sahan meñ pahuñchtā thā.

¹⁶ Pahredāroñ ke tamām kamroñ meñ chhoṭī khirkiyāñ thīñ. Kuchh bairūnī dīwār meñ thīñ, kuchh kamroñ ke darmiyān kī dīwāroñ meñ. Darwāze ke satūn-numā bāzuoñ meñ khajūr ke daraḅht munaqqash the.

Rab ke Ghar kā Bairūnī Sahan

¹⁷ Phir merā rāhnumā darwāze meñ se guzar kar mujhe Rab ke ghar ke bairūnī sahan meñ lāyā. Chārdīwārī ke sāth sāth 30 kamre banāe gae the jin ke sāmne patthar kā farsh thā. ¹⁸ Yih farsh chārdīwārī ke sāth sāth thā. Jahāñ darwāzoñ kī guzargāheñ thīñ wahāñ farsh un kī dīwāroñ se lagtā thā. Jitnā lambā in guzargāhoñ

† **40:14** Ibrānī matan meñ is āyat kā matlab ḡhairwāzih hai.

kā wuh hissā thā jo sahan meñ thā utnā hī chaurā farsh bhī thā. Yih farsh andarūnī sahan kī niśbat nīchā thā.

¹⁹ Bairūnī aur andarūnī sahnoñ ke darmiyān bhī darwāzā thā. Yih bairūnī darwāze ke muqābil thā. Jab mere rāhnumā ne donoñ darwāzoñ kā darmiyānī fāsila nāpā to mālūm huā ki 175 fuṭ hai.

Bairūnī Sahan kā Shimālī Darwāzā

²⁰ Is ke bād us ne chārdīwārī ke shimālī darwāze kī paimāish kī.

²¹ Is darwāze meñ bhī dāīñ aur bāīñ taraf tīn tīn kamre the jo mashriqī darwāze ke kamroñ jitne baṛe the. Us meñ se guzar kar ham wahāñ bhī darwāze se mulhiq barāmdē meñ āe jis kā ruḵh Rab ke ghar kī taraf thā. Us kī aur us ke satūn-numā bāzuoñ kī lambāī aur chaurāī utnī hī thī jitnī mashriqī darwāze ke barāmdē aur us ke satūn-numā bāzuoñ kī thī. Guzargāh kī pūrī lambāī sārhe 87 fuṭ thī. Jab mere rāhnumā ne wuh fāsila nāpā jo pahredāroñ ke kamroñ meñ se ek kī pichhlī dīwār se le kar us ke muqābil ke kamre kī pichhlī dīwār tak thā to mālūm huā ki paune 44 fuṭ hai. ²² Darwāze se mulhiq barāmdā, khiṛkiyāñ aur kandā kie gae khajūr ke daraḵht usī tarah banāe gae the jis tarah mashriqī darwāze meñ. Bāhar ek sīrhī darwāze tak pahuñchātī thī jis ke sāt qadamche the. Mashriqī darwāze kī tarah shimālī darwāze ke andarūnī sire ke sāth ek barāmdā mulhiq thā jis se ho kar insān sahan meñ pahuñchtā thā.

²³ Mashriqī darwāze kī tarah is darwāze ke muqābil bhī andarūnī sahan meñ pahuñchāne

wālā darwāzā thā. Donoñ darwāzoñ kā darmiyānī fāsīlā 175 fuṭ thā.

Bairūnī Sahan kā Junūbī Darwāzā

²⁴ Is ke bād merā rāhnumā mujhe bāhar le gayā. Chalte chalte ham junūbī chārdīwārī ke pās pahuñche. Wahāñ bhī darwāzā nazar āyā. Us meñ se guzar kar ham wahāñ bhī darwāze se mulhiq barāmde meñ āe jis kā ruḵh Rab ke ghar kī taraf thā. Yih barāmdā darwāze ke satūn-numā bāzuoñ samet dīgar darwāzoñ ke barāmde jitnā baṛā thā. ²⁵ Darwāze aur barāmde kī khirkiyāñ bhī dīgar khirkiyoñ kī mānind thīñ. Guzargāh kī pūrī lambāi sarhe 87 fuṭ thī. Jab us ne wuh fāsīlā nāpā jo pahredāroñ ke kamroñ meñ se ek kī pichhli dīwār se le kar us ke muqābil ke kamre kī pichhli dīwār tak thā to mālūm huā ki paune 44 fuṭ hai. ²⁶ Bāhar ek sīrhī darwāze tak pahuñchātī thī jis ke sāt qadamche the. Dīgar darwāzoñ kī tarah junūbī darwāze ke andarūnī sire ke sāth barāmdā mulhiq thā jis se ho kar insān sahan meñ pahuñchtā thā. Barāmde ke donoñ satūn-numā bāzuoñ par khajūr ke darakht kandā kie gae the.

²⁷ Is darwāze ke muqābil bhī andarūnī sahan meñ pahuñchāne wālā darwāzā thā. Donoñ darwāzoñ kā darmiyānī fāsīlā 175 fuṭ thā.

Andarūnī Sahan kā Junūbī Darwāzā

²⁸ Phir merā rāhnumā junūbī darwāze meñ se guzar kar mujhe andarūnī sahan meñ lāyā. Jab us ne wahāñ kā darwāzā nāpā to mālūm huā ki wuh bairūnī darwāzoñ kī mānind hai.

29-30 Pahredāroñ ke kamre, barāmdā aur us ke satūn-numā bāzū sab paimāish ke hisāb se dīgar darwāzoñ kī mānind the. Is darwāze aur is ke sāth mulhiq barāmdē meñ bhī khirkiyāñ thīñ. Guzargāh kī pūrī lambāī sārhe 87 fuṭ thī. Jab mere rāhnumā ne wuh fāsīlā nāpā jo pahredāroñ ke kamre meñ se ek kī pichhlī dīwār se le kar us ke muqābil ke kamre kī pichhlī dīwār tak thā to mālūm huā ki paune 44 fuṭ hai. ³¹ Lekin us ke barāmdē kā ruḡh bairūnī sahan kī taraf thā. Us meñ pahuñchne ke lie ek sīrhī banāī gaī thī jis ke āṭh qadamche the. Darwāze ke satūn-numā bāzuoñ par khajūr ke daraḡht kandā kie gae the.

Andarūnī Sahan kā Mashriqī Darwāzā

³² Is ke bād merā rāhnumā mujhe mashriqī darwāze se ho kar andarūnī sahan meñ lāyā. Jab us ne yih darwāzā nāpā to mālūm huā ki yih bhī dīgar darwāzoñ jitnā baṛā hai. ³³ Pahredāroñ ke kamre, darwāze ke satūn-numā bāzū aur barāmdā paimāish ke hisāb se dīgar darwāzoñ kī mānind the. Yahāñ bhī darwāze aur barāmdē meñ khirkiyāñ lagī thīñ. Guzargāh kī lambāī sārhe 87 fuṭ aur chauṛāī paune 44 fuṭ thī. ³⁴ Is darwāze ke barāmdē kā ruḡh bhī bairūnī sahan kī taraf thā. Darwāze ke satūn-numā bāzuoñ par khajūr ke daraḡht kandā kie gae the. Barāmdē meñ pahuñchne ke lie ek sīrhī banāī gaī thī jis ke āṭh qadamche the.

Andarūnī Sahan kā Shimālī Darwāzā

³⁵ Phir merā rāhnumā mujhe shimālī darwāze ke pās lāyā. Us kī paimāish karne par mālūm

huā ki yih bhī dīgar darwāzoñ jītnā barā hai. ³⁶ Pahredāroñ ke kamre, satūn-numā bāzū, barāmdā aur dīwāroñ meñ khiṛkiyāñ bhī dūsre darwāzoñ kī mānind thīñ. Guzargāh kī lambāi sārhe 87 fuṭ aur chauṛāi paune 44 fuṭ thī. ³⁷ Us ke barāmdē kā ruḅh bhī bairūñi sahan kī taraf thā. Darwāze ke satūn-numā bāzuoñ par khajūr ke daraḅht kandā kie gae the. Us meñ pahuñchne ke lie ek sīṛhī banāi gāi thī jis ke āṭh qadamche the.

Andarūñi Shimālī Darwāze ke pās Zabāh kā Band-o-Bast

³⁸ Andarūñi shimālī darwāze ke barāmdē meñ darwāzā thā jis meñ se guzar kar insān us kamre meñ dāḅhil hotā thā jahāñ un zabāh kie hue jāñwaroñ ko dhoyā jātā thā jinheñ bhasm karnā hotā thā. ³⁹ Barāmdē meñ chār mezeñ thīñ, kamre ke donoñ taraf do do mezeñ. In mezoñ par un jāñwaroñ ko zabāh kiyā jātā thā jo bhasm hone wālī qurbāniyoñ, gunāh kī qurbāniyoñ aur qusūr kī qurbāniyoñ ke lie maḅhsūs the. ⁴⁰ Is barāmdē se bāhar mazīd chār aisī mezeñ thīñ, do ek taraf aur do dūsri taraf. ⁴¹ Mil milā kar āṭh mezeñ thīñ jin par qurbāniyoñ ke jāñwar zabāh kie jāte the. Chār barāmdē ke andar aur chār us se bāhar ke sahan meñ thīñ.

⁴² Barāmdē kī chār mezeñ tarāshe hue patthar se banāi gāi thīñ. Har ek kī lambāi aur chauṛāi sārhe 31 inch aur ūñchāi 21 inch thī. Un par wuh tamām ālāt paṛe the jo jāñwaroñ ko bhasm hone wālī qurbāni aur bāqī qurbāniyoñ ke lie taiyār karne ke lie darkār the. ⁴³ Jāñwaroñ kā

gosht in mezon par rakhā jātā thā. Irdgird kī dīwāron meñ tīn tīn inch lambī huken lagī thīn.

⁴⁴ Phir ham andarūnī sahan meñ dākḥil hue. Wahān shimālī darwāze ke sāth ek kamrā mulhiq thā jo andarūnī sahan kī taraf khulā thā aur jis kā ruḥ junūb kī taraf thā. Junūbī darwāze ke sāth bhī aisā kamrā thā. Us kā ruḥ shimāl kī taraf thā. ⁴⁵ Mere rāhnumā ne mujh se kahā, “Jis kamre kā ruḥ junūb kī taraf hai wuh un imāmon ke lie hai jo Rab ke ghar kī dekh-bhāl karte haiñ, ⁴⁶ jabki jis kamre kā ruḥ shimāl kī taraf hai wuh un imāmon ke lie hai jo qurbāngāh kī dekh-bhāl karte haiñ. Tamām imām Sadoq kī aulād haiñ. Lāwī ke qabīle meñ se sirf unhīn ko Rab ke huzūr ā kar us kī ḳhidmat karne kī ijāzat hai.”

Andarūnī Sahan aur Rab kā Ghar

⁴⁷ Mere rāhnumā ne andarūnī sahan kī paimāish kī. Us kī lambāī aur chauṛāī paune do do sau fuṭ thī. Qurbāngāh is sahan meñ Rab ke ghar ke sāmne hī thī. ⁴⁸ Phir us ne mujhe Rab ke ghar ke barāmde meñ le jā kar darwāze ke satūn-numā bāzuon kī paimāish kī. Mālūm huā ki yih paune 9 fuṭ moṭe haiñ. Darwāze kī chauṛāī sārhe 24 fuṭ thī jabki daēñ bāēñ kī dīwāron kī lambāī sawā pāñch pāñch fuṭ thī. ⁴⁹ Chunāñche barāmde kī pūrī chauṛāī 35 aur lambāī 21 fuṭ thī. Us meñ dākḥil hone ke lie das qadamchon wālī sīrhī banāī gaī thī. Darwāze ke donoñ satūn-numā bāzuon ke sāth sāth ek ek satūn khaṛā kiyā gayā thā.

41

¹ Is ke bād merā rāhnumā mujhe Rab ke ghar ke pahle kamre yānī ‘Muqaddas Kamrā’ meñ le gayā. Us ne darwāze ke satūn-numā bāzū nāpe to mālūm huā ki sārhe das das fuṭ moṭe haiñ.

² Darwāze kī chauṛāī sārhe 17 fuṭ thī, aur dāeñ bāeñ kī dīwāreñ paune nau nau fuṭ lambī thīñ. Kamre kī pūrī lambāī 70 fuṭ aur chauṛāī 35 fuṭ thī.

³ Phir wuh āge baṛh kar sab se andarūnī kamre meñ dākḥil huā. Us ne darwāze ke satūn-numā bāzuoñ kī paimāish kī to mālūm huā ki sārhe tīn tīn fuṭ moṭe haiñ. Darwāze kī chauṛāī sārhe 10 fuṭ thī, aur dāeñ bāeñ kī dīwāreñ sawā bārah bārah fuṭ lambī thīñ. ⁴ Andarūnī kamre kī lambāī aur chauṛāī paintīs paintīs fuṭ thī. Wuh bolā, “Yih Muqaddastarīn Kamrā hai.”

Rab ke Ghar se Mulhiq Kamre

⁵ Phir us ne Rab ke ghar kī bairūnī dīwār nāpī. Us kī moṭāī sārhe 10 fuṭ thī. Dīwār ke sāth sāth kamre tāmīr kie gae the. Har kamre kī chauṛāī 7 fuṭ thī. ⁶ Kamroñ kī tīn manzileñ thīñ, kul 30 kamre the. Rab ke ghar kī bairūnī dīwār dūsri manzil par pahlī manzil kī nisbat kam moṭī aur tīsri manzil par dūsri manzil kī nisbat kam moṭī thī. Natījatan har manzil kā wazn us kī bairūnī dīwār par thā aur zarūrat nahīñ thī ki is dīwār meñ shahtīr lagāeñ. ⁷ Chunāñche dūsri manzil pahlī kī nisbat chauṛī aur tīsri dūsri kī nisbat chauṛī thī. Ek sīrhī nichlī manzil se dūsri aur tīsri manzil tak pahuñchātī thī.

⁸⁻¹¹ In kamroñ kī bairūnī dīwār paune 9 fuṭ moṭī thī. Jo kamre Rab ke ghar kī shimālī dīwār

meñ the un meñ dākhlil hone kā ek darwāzā thā, aur isī tarah junūbī kamron meñ dākhlil hone kā ek darwāzā thā. Main ne dekhā ki Rab kā ghar ek chabūtare par tāmīr huā hai. Is kā jitnā hissā us ke irdgird nazar ātā thā wuh paune 9 fuṭ chaurā aur sārhe 10 fuṭ ūnchā thā. Rab ke ghar kī bairūnī dīwār se mulhiq kamre is par banāe gae the. Is chabūtare aur imāmon se mustāmal makānon ke darmiyān khulī jagah thī jis kā fāsīlā 35 fuṭ thā. Yih khulī jagah Rab ke ghar ke chāron taraf nazar ātī thī.

Mağhrib meñ Imārat

¹² Is khulī jagah ke mağhrib meñ ek imārat thī jo sārhe 157 fuṭ lambī aur sārhe 122 fuṭ chaurī thī. Us kī dīwāreñ chāron taraf paune nau nau fuṭ moṭī thīñ.

Rab ke Ghar kī Bairūnī Paimāish

¹³ Phir mere rāhnumā ne bāhar se Rab ke ghar kī paimāish kī. Us kī lambāī 175 fuṭ thī. Rab ke ghar kī pichhlī dīwār se mağhribī imārat tak kā fāsīlā bhī 175 fuṭ thā. ¹⁴ Phir us ne Rab ke ghar ke sāmne wālī yānī mashriqī dīwār shimāl aur junūb meñ khulī jagah samet kī paimāish kī. Mālūm huā ki us kā fāsīlā bhī 175 fuṭ hai. ¹⁵ Us ne mağhrib meñ us imārat kī lambāī nāpī jo Rab ke ghar ke pichhe thī. Mālūm huā ki yih bhī donoñ pahluon kī guzargāhon samet 175 fuṭ lambī hai.

Rab ke Ghar kā Andarūnī Hissā

Rab ke ghar ke barāmde, Muqaddas Kamre aur Muqaddastarīn Kamre kī dīwāron par ¹⁶ farsh se le kar khiṛkiyon tak lakaṛī ke taḥte

lagāe gae the. In khiṛkiyoñ ko band kiyā jā saktā thā.

¹⁷ Rab ke ghar kī andarūnī dīwāroñ par darwāzoñ ke ūpar tak taswīreñ kandā kī gaī thiñ. ¹⁸ Khajūr ke daraḳhtoñ aur karūbī farishtoñ kī taswīreñ bārī bārī nazar ātī thiñ. Har farishte ke do chehre the. ¹⁹ Insān kā chehrā ek taraf ke daraḳht kī taraf deḳhtā thā jabki sherbabar kā chehrā dūsri taraf ke daraḳht kī taraf deḳhtā thā. Yih daraḳht aur karūbī pūrī dīwār par bārī bārī munaqqash kie gae the, ²⁰ farsh se le kar darwāzoñ ke ūpar tak. ²¹ Muḳaddas Kamre meñ dākḥil hone wāle darwāze ke donoñ bāzū murabbā the.

Lakaṛī kī Qurbāngāh

Muḳaddastarīn Kamre ke darwāze ke Sāmne ²² lakaṛī kī qurbāngāh nazar āī. Us kī ūnchāi sawā 5 fuṭ aur chauṛāi sārhe tīn fuṭ thī. Us ke kone, pāyā aur chāroñ pahlū lakaṛī se bane the. Us ne mujh se kahā, “Yih wuhī mez hai jo Rab ke huzūr rahtī hai.”

Darwāze

²³ Muḳaddas Kamre meñ dākḥil hone kā ek darwāzā thā aur Muḳaddastarīn Kamre kā ek. ²⁴ Har darwāze ke do kiwār the, wuh darmiyān meñ se khulte the. ²⁵ Dīwāroñ kī tarah Muḳaddas Kamre ke darwāze par bhī khajūr ke daraḳht aur karūbī farishte kandā kie gae the. Aur barāmde ke bāhar wāle darwāze ke ūpar lakaṛī kī chhoṭī-sī chhat banāi gaī thī.

²⁶ Barāmde ke donoñ taraf khiṛkiyāñ thiñ, aur dīwāroñ par khajūr ke daraḳht kandā kie gae the.

42

Imāmoñ ke lie Maḵsūs Kamre

¹ Is ke bād ham dubārā bairūnī sahan meñ āe. Merā rāhnumā mujhe Rab ke ghar ke shimāl meñ wāqe ek imārat ke pās le gayā jo Rab ke ghar ke pīchhe yānī maḡhrib meñ wāqe imārat ke muqābil thī. ² Yih imārat 175 fuṭ lambī aur sārhe 87 fuṭ chauṛī thī.

³ Us kā ruḵh andarūnī sahan kī us khulī jagah kī taraf thā jo 35 fuṭ chauṛī thī. Dūsra ruḵh bairūnī sahan ke pakke farsh kī taraf thā.

Makān kī tīn manzileñ thīñ. Dūsri manzil pahlī kī nisbat kam chauṛī aur tīsri dūsri kī nisbat kam chauṛī thī. ⁴ Makān ke shimālī pahlū meñ ek guzargāh thī jo ek sire se dūsre sire tak le jāti thī. Us kī lambāi 175 fuṭ aur chauṛāi sārhe 17 fuṭ thī. Kamroñ ke darwāze sab shimāl kī taraf khulte the. ⁵⁻⁶ Dūsri manzil ke kamre pahlī manzil kī nisbat kam chauṛe the tāki un ke sāmne ṭairas ho. Isī tarah tīsri manzil ke kamre dūsri kī nisbat kam chauṛe the. Is imārat meñ sahan kī dūsri imāratoñ kī tarah satūn nahīñ the.

⁷ Kamroñ ke sāmne ek bairūnī dīwār thī jo unheñ bairūnī sahan se alag kartī thī. Us kī lambāi sārhe 87 fuṭ thī, ⁸ kyonki bairūnī sahan kī taraf kamroñ kī mil milā kar lambāi sārhe 87 fuṭ thī agarche pūrī dīwār kī lambāi 175 fuṭ thī. ⁹ Bairūnī sahan se is imārat meñ dāḵhil hone ke lie mashriq kī taraf se ānā paṛtā thā. Wahāñ ek darwāzā thā.

¹⁰ Rab ke ghar ke junūb meñ us jaisī ek aur imārat thī jo Rab ke ghar ke pīchhe wālī

yānī maḡhribī imārat ke muqābil thī. ¹¹ Us ke kamron ke sāmne bhī mazkūrā shimālī imārat jaisī guzargāh thī. Us kī lambāī aur chaurāī, ḍizāyn aur darwāze, ḡharz sab kuchh shimālī makān kī mānind thā. ¹² Kamron ke darwāze junūb kī taraf the, aur un ke sāmne bhī ek hifāzati dīwār thī. Bairūnī sahan se is imārat meñ dākḡhil hone ke lie mashriq se anā partā thā. Us kā darwāzā bhī guzargāh ke shurū meñ thā.

¹³ Us ādmī ne mujh se kahā, “Yih donoñ imārateñ muqaddas haiñ. Jo imām Rab ke huzūr āte haiñ wuh inhīñ meñ muqaddastarīn qurbāniyāñ khāte haiñ. Chūñki yih kamre muqaddas haiñ is lie imām in meñ muqaddastarīn qurbāniyāñ rakheñge, khāh ḡhallā, gunāh yā qusūr kī qurbāniyāñ kyoñ na hoñ. ¹⁴ Jo imām maqdis se nikal kar bairūnī sahan meñ jānā chāheñ unheñ in kamron meñ wuh muqaddas libās utār kar chhoṛnā hai jo unhoñ ne Rab kī khidmat karte waqt pahne hue the. Lāzim hai ki wuh pahle apne kapṛe badleñ, phir hī wahāñ jāeñ jahāñ bāqī log jamā hote haiñ.”

Bāhar se Rab ke Ghar kī Chārdīwārī kī Paimāish

¹⁵ Rab ke ghar ke ihāte meñ sab kuchh nāpne ke bād merā rāhnumā mujhe mashriqī darwāze se bāhar le gayā aur bāhar se chārdīwārī kī paimāish karne lagā. ¹⁶⁻²⁰ Fite se pahle mashriqī dīwār nāpī, phir shimālī, junūbī aur maḡhribī dīwār. Har dīwār kī lambāī 875 fuṭ thī. Is chārdīwārī kā maqsad yih thā ki jo kuchh muqaddas hai wuh us se alag kiyā jāe jo muqaddas nahīñ hai.

43

Rab Apne Ghar meñ Wāpas Ā Jātā Hai

¹ Merā rāhnumā mujhe dubārā Rab ke ghar ke mashriqī darwāze ke pās le gayā. ² Achānak Isrāīl ke Khudā kā jalāl mashriq se ātā huā dikhāī diyā. Zabardast ābshār kā-sā shor sunāī diyā, aur zamīn us ke jalāl se chamak rahī thī. ³ Rab mujh par yoñ zāhir huā jis tarah dīgar royāoñ meñ, pahle Dariyā-e-Kibār ke kināre aur phir us waqt jab wuh Yarūshalam ko tabāh karne āyā thā.

Main muñh ke bal gir gayā. ⁴ Rab kā jalāl mashriqī darwāze meñ se Rab ke ghar meñ dākhl huā. ⁵ Phir Allāh kā Rūh mujhe uṭhā kar andarūnī sahan meñ le gayā. Wahān main ne dekhā ki pūrā ghar Rab ke jalāl se māmūr hai.

⁶ Mere pās khaṛe ādmī kī maujūdagī meñ koī Rab ke ghar meñ se mujh se muḵhātib huā,

⁷ “Ai ādamzād, yih mere taḥt aur mere pānwoñ ke talwoñ kā maqām hai. Yihīn main hameshā tak Isrāīliyoñ ke darmiyān sukūnat karūnga. Āindā na kabhī Isrāīlī aur na un ke bādshāh mere muqaddas nām kī behurmatī kareṅge. Na wuh apnī zinākārānā butparastī se, na bādshāhoñ kī lāshoñ se mere nām kī behurmatī kareṅge. ⁸ Māzī meñ Isrāīl ke bādshāhoñ ne apne mahaloñ ko mere ghar ke sāth hī tāmīr kiyā. Un kī dahlīz merī dahlīz ke sāth aur un ke darwāze kā bāzū mere darwāze ke bāzū ke sāth lagtā thā. Ek hī dīwār unheñ mujh se alag rakhtī thī. Yoñ unhoñ ne apnī makrūh harkatoñ se mere muqaddas nām kī behurmatī kī, aur

jawāb meñ main ne apne ġhazab meñ unheñ halāk kar diyā. ⁹ Lekin ab wuh apnī zinākārānā butparastī aur apne bādshāhoñ kī lāsheñ mujh se dūr rakheñge. Tab main hameshā tak un ke darmiyān sukūnat karūnga.

¹⁰ Ai ādamzād, Isrāīliyoñ ko is ghar ke bāre meñ batā de tāki unheñ apne gunāhoñ par sharm āe. Wuh dhyān se nae ghar ke naqshe kā mutāla'ā kareñ. ¹¹ Agar unheñ apnī harkatoñ par sharm āe to unheñ ghar kī tafsīlāt bhī dikhā de, yānī us kī tartīb, us ke āne jāne ke rāste aur us kā pūrā intazām tamām qawāyd aur ahkām samet. Sab kuchh un ke sāmne hī likh de tāki wuh us ke pūre intazām ke pāband raheñ aur us ke tamām qawāyd kī pairawī kareñ. ¹² Rab ke ghar ke lie merī hidāyat sun! Is pahār kī choṭī gird-o-nawāh ke tamām ilāqe samet muqaddastarīn jagah hai. Yih ghar ke lie merī hidāyat hai.”

Bhasm Hone Wālī Qurbāniyoñ kī Qurbāngāh

¹³ Qurbāngāh yoñ banāi gāi thī ki us kā pāyā nālī se ghirā huā thā jo 21 inch gahrī aur utnī hī chauṛī thī. Bāhar kī taraf nālī ke kināre par chhoṭī-sī dīwār thī jis kī ūñchāi 9 inch thī. ¹⁴ Qurbāngāh ke tīn hisse the. Sab se nichlā hissā sārhe tīn fuṭ ūñchā thā. Is par banā huā hissā 7 fuṭ ūñchā thā, lekin us kī chauṛāi kuchh kam thī, is lie chāroñ taraf nichle hissē kā ūpar wālā kinārā nazar ātā thā. Is kināre kī chauṛāi 21 inch thī. Tīsrā aur sab se ūpar wālā hissā bhī isī tarah banāyā gayā thā. Wuh dūsre hissē kī nisbat kam chauṛā thā, is lie chāroñ taraf dūsre hissē kā ūpar wālā kinārā nazar ātā thā. Is

kināre kī chauṛāī bhī 21 inch thī. ¹⁵ Tisre hisse par qurbāniyān jalāī jāti thīn, aur chāron konoñ par sīng lage the. Yih hissā bhī 7 fuṭ ūnchā thā. ¹⁶ Qurbāngāh kī ūpar wālī satah murabbā shakl kī thī. Us kī chauṛāī aur lambāī ikkīs ikkīs fuṭ thī. ¹⁷ Dūsrā hissā bhī murabbā shakl kā thā. Us kī chauṛāī aur lambāī sārhe chaubīs chaubīs fuṭ thī. Us kā ūpar wālā kinārā nazar ātā thā, aur us par 21 inch chauṛī nālī thī, yoñ ki kināre par chhoṭī-sī dīwār thī jis kī ūnchāī sārhe 10 inch thī. Qurbāngāh par chaṛhnī ke lie us ke mashriq meñ sīṛhī thī.

Qurbāngāh kī Maḵsūsiyat

¹⁸ Phir Rab mujh se hamkalām huā, “Ai ādamzād, Rab Qādir-e-mutlaq farmātā hai ki is qurbāngāh ko tāmīr karne ke bād tujhe is par qurbāniyān jalā kar ise maḵsūs karnā hai. Sāth sāth is par qurbāniyoñ kā ḵhūn bhī chhiṛaknā hai. Is silsile meñ merī hidāyāt sun!

¹⁹ Sirf Lāwī ke qabile ke un imāmoñ ko Rab ke ghar meñ mere huzūr ḵhidmat karne kī ijāzat hai jo Sadoq kī aulād haiñ.

Rab Qādir-e-mutlaq farmātā hai ki unheñ ek jawān bail de tāki wuh use gunāh kī qurbānī ke taur par pesh karen. ²⁰ Is bail kā kuchh ḵhūn le kar qurbāngāh ke chāron sīngoñ, nichle hisse ke chāron konoñ aur irdgird us ke kināre par lagā de. Yoñ tū qurbāngāh kā kaffārā de kar use pāk-sāf karegā. ²¹ Is ke bād jawān bail ko maqdis se bāhar kisī muqarrarā jagah par le jā. Wahāñ use jalā denā hai.

²² Agle din ek beaib bakre ko qurbān kar. Yih bhī gunāh kī qurbānī hai, aur is ke zariye qurbāngāh ko pahlī qurbānī kī tarah pāk-sāf karnā hai.

²³ Pāk-sāf karne ke is silsile kī takmīl par ek beaib bail aur ek beaib menḍhe ko chun kar ²⁴ Rab ko pesh kar. Imām in jānwaroñ par namak chhīrak kar inheñ Rab ko bhasm hone wālī qurbānī ke taur par pesh karen.

²⁵ Lāzim hai ki tū sāt din tak rozānā ek bakrā, ek jāwān bail aur ek menḍhā qurbān kare. Sab jānwar beaib hoñ. ²⁶ Sāt dinoñ kī is kār-rawāī se tum qurbāngāh kā kaffārā de kar use pāk-sāf aur maḥsūs karoge. ²⁷ Āṭhweñ din se imām bāqāydā qurbāniyāñ shurū kar sakeñge. Us waqt se wuh tumhare lie bhasm hone wālī aur salāmatī kī qurbāniyāñ chaḥhāeñge. Tab tum mujhe manzūr hoge. Yih Rab Qādir-e-mutlaq kā farmān hai.”

44

Rab ke Ghar kā Bairūnī Mashriqī Darwāzā Band Kiyā Jātā Hai

¹ Merā rāhnumā mujhe dubārā maqdis ke bairūnī mashriqī darwāze ke pās le gayā. Ab wuh band thā. ² Rab ne farmāyā, “Ab se yih darwāzā hameshā tak band rahe. Ise kabhī nahīn kholnā hai. Kisī ko bhī is meñ se dāḥhil hone kī ijāzat nahīn, kyonki Rab jo Isrāīl kā Ḳhudā hai is darwāze meñ se ho kar Rab ke ghar meñ dāḥhil huā hai. ³ Sirf Isrāīl ke hukmrān ko is darwāze meñ baiṭhne aur mere huzūr qurbānī kā apnā hissā khāne kī ijāzat hai. Lekin is ke lie

wuh darwāze meñ se guzar nahīn sakegā balki bairūnī sahan kī taraf se us meñ dākḥil hogā. Wuh darwāze ke sāth mulhiq barāmde se ho kar wahān pahuñchegā aur isī rāste se wahān se niklegā bhī.”

Aksar Lāwiyōñ kī Ḳhidmat ko Mahdūd Kiyā Jātā Hai

⁴ Phir merā rāhnumā mujhe shimālī darwāze meñ se ho kar dubārā andarūnī sahan meñ le gayā. Ham Rab ke ghar ke sāmne pahuñche. Maiñ ne dekhā ki Rab kā ghar Rab ke jalāl se māmūr ho rahā hai. Maiñ muñh ke bal gir gayā.

⁵ Rab ne farmāyā, “Ai ādamzād, dhyān se dekh, ghaur se sun! Rab ke ghar ke bāre meñ un tamām hidāyāt par tawajjuh de jo maiñ tujhe batāne wālā hūñ. Dhyān de ki kaun kaun us meñ jā sakegā. ⁶ Is sarkash qaum Isrāīl ko batā,

‘Ai Isrāīlī qaum, Rab Qādir-e-mutlaq farmātā hai ki tumhārī makrūh harkateñ bahut haiñ, ab bas karo! ⁷ Tum pardesiyōñ ko mere maqdis meñ lāe ho, aise logoñ ko jo bātin aur zāhir meñ nāmaḳhtūn haiñ. Aur yih tum ne us waqt kiyā jab tum mujhe merī ḳhurāk yānī charbī aur ḳhūn pesh kar rahe the. Yoñ tum ne mere ghar kī behurmatī karke apnī ghinaunī harkatoñ se wuh ahd tor dālā hai jo maiñ ne tumhāre sāth bāndhā thā. ⁸ Tum ḳhud mere maqdis meñ ḳhidmat nahīn karnā chāhte the balki tum ne pardesiyōñ ko yih zimmedārī dī thī ki wuh tumhārī jagah yih ḳhidmat anjām deñ.

⁹ Is lie Rab Qādir-e-mutlaq farmātā hai ki āindā jo bhī ghairmulkī andarūnī aur bairūnī

taur par nāmakhtūn hai use mere maqdis meñ dākḥil hone kī ijāzat nahīn. Is meñ wuh ajnabī bhī shāmil haiñ jo Isrāīliyon̄ ke darmiyān rahte haiñ. ¹⁰ Jab Isrāīlī bhaṭak gae aur mujh se dūr ho kar butoñ ke pīchhe lag gae to aksar Lāwī bhī mujh se dūr hue. Ab unheñ apne gunāh kī sazā bhugatnī paregī. ¹¹ Āindā wuh mere maqdis meñ har qism kī ḳhidmat nahīn kareñge. Unheñ sirf darwāzoñ kī pahrādārī karne aur jānwaroñ ko zabah karne kī ijāzat hogī. In jānwaroñ meñ bhasm hone wālī qurbāniyān bhī shāmil hongī aur zabah kī qurbāniyān bhī. Lāwī qaum kī ḳhidmat ke lie Rab ke ghar meñ hāzir raheñge, ¹² lekin chūñki wuh apne hamwatanon̄ ke butoñ ke sāmne logon̄ kī ḳhidmat karke un ke lie gunāh kā bāis bane rahe is lie main̄ ne apnā hāth uṭhā kar qasam khāī hai ki unheñ is kī sazā bhugatnī paregī. Yih Rab Qādir-e-mutlaq kā farmān hai.

¹³ Ab se wuh imām kī haisiyat se mere qarīb ā kar merī ḳhidmat nahīn kareñge, ab se wuh un chīzoñ ke qarīb nahīn āeñge jin ko main̄ ne muqaddastarīn qarār diyā hai. ¹⁴ Is ke bajāe main̄ unheñ Rab ke ghar ke nichle darje kī zimmedāriyān dūngā.

Imāmon̄ ke lie Hidāyāt

¹⁵ Lekin Rab Qādir-e-mutlaq farmātā hai ki Lāwī kā ek ḳhāndān un meñ shāmil nahīn hai. Sadoq kā ḳhāndān āindā bhī merī ḳhidmat karegā. Us ke imām us waqt bhī wafādārī se mere maqdis meñ merī ḳhidmat karte rahe jab Isrāīl ke bāqī log mujh se dūr ho gae the. Is lie yih āindā bhī mere huzūr ā kar mujhe qurbāniyon̄

kī charbī aur ḳhūn pesh kareᅅge. ¹⁶ Sirf yihī imām mere maᅇdis meᅅ dāᅇhil hoᅅge aur merī mez par merī ḳhidmat karke mere tamām farāyᅇz adā kareᅅge.

¹⁷ Jab bhī imām andarūnī darwāze meᅅ dāᅇhil hote haiᅅ to lāzim hai ki wuh katān ke kapᅇre pahān leᅅ. Andarūnī sahan aur Rab ke ghar meᅅ ḳhidmat karte waᅇt ūn ke kapᅇre pahānā manā hai. ¹⁸ Wuh katān kī paᅇarī aur pāᅇamā pahneᅅ, kyoᅅki unheᅅ pasīnā dilāne wāle kapᅇroᅅ se gurez karnā hai. ¹⁹ Jab bhī imām andarūnī sahan se dubārā bairūnī sahan meᅅ jānā chāheᅅ to lāzim hai ki wuh ḳhidmat ke lie mustāmal kapᅇroᅅ ko utāreᅅ. Wuh in kapᅇroᅅ ko muᅇaddas kamroᅅ meᅅ chhoᅇ aeᅅ aur ām kapᅇre pahān leᅅ, aisā na ho ki muᅇaddas kapᅇre chhūne se ām logoᅅ kī jān ḳhatre meᅅ par jāe.

²⁰ Na imām apnā sar mundᅇwāeᅅ, na un ke bāl lambe hoᅅ bālki wuh unheᅅ kaᅇwāte raheᅅ. ²¹ Imām ko andarūnī sahan meᅅ dāᅇhil hone se pahle mai pīnā manā hai.

²² Imām ko kisī talāᅇshudā aurat yā bewā se shādī karne kī ijāzat nahīn hai. Wuh sirf Isrāīlī kuᅅwārī se shādī kare. Sirf us waᅇt bewā se shādī karne kī ijāzat hai jab marhūm shauhar imām thā.

²³ Imām awām ko muᅇaddas aur ᅇhairmuᅇaddas chīzoᅅ meᅅ farᅇ kī tālīm deᅅ. Wuh unheᅅ nāpāk aur pāk chīzoᅅ meᅅ imtiyāz karnā sikhāeᅅ. ²⁴ Agar tanāzā ho to imām mere ahkām ke mutābiᅇ hī us par faislā kareᅅ. Un kā farz hai ki wuh merī muᅇarrarā īdoᅅ ko merī hidāyāt aur qawāyᅇd ke mutābiᅇ hī manāeᅅ.

Wuh merā Sabat kā din maḥsūs-o-muqaddas rakheñ.

²⁵ Imām apne āp ko kisī lāsh ke pās jāne se nāpāk na kare. Is kī ijāzat sirf isī sūrat meñ hai ki us ke mān-bāp, bachchoñ, bhāiyōñ yā ḡhairshādīshudā bahnoñ meñ se koī intaqāl kar jāe. ²⁶ Agar kabhī aisā ho to wuh apne āp ko pāk-sāf karne ke bād mazīd sāt din intazār kare, ²⁷ phir maqdis ke andarūnī sahan meñ jā kar apne lie gunāh kī qurbānī pesh kare. Tab hī wuh dūbārā maqdis meñ ḡhidmat kar saktā hai. Yih Rab Qādir-e-mutlaq kā farmān hai.

²⁸ Sirf main hī imāmoñ kā maurūsī hissā hūñ. Unheñ Isrāil meñ maurūsī milkiyat mat denā, kyoñki main ḡhud un kī maurūsī milkiyat hūñ. ²⁹ Khāne ke lie imāmoñ ko ḡhallā, gunāh aur qusūr kī qurbāniyāñ mileḡgī, nīz Isrāil meñ wuh sab kuchh jo Rab ke lie maḥsūs kiyā jātā hai. ³⁰ Imāmoñ ko fasal ke pahle phal kā behtarīn hissā aur tumhāre tamām hadiye mileḡge. Unheñ apne gundhe hue āṭe se bhī hissā denā hai. Tab Allāh kī barkat tere gharāne par ṭhahregī.

³¹ Jo parindā yā dīgar jānwar fitrī taur par yā kisī dūsre jānwar ke hamle se mar jāe us kā gosht khānā imām ke lie manā hai.

45

Isrāil meñ Rab kā Hissā

¹ Jab tum mulk ko qurā dāl kar qabīloñ meñ taqsīm karoge to ek hisse ko Rab ke lie maḥsūs karnā hai. Us zamīn kī lambāi sārhe 12 kilomīṭar

aur chaurāī 10 kilomīṭar hogī. Pūrī zamīn muqaddas hogī.

² Is khitte meñ ek plāṭ Rab ke ghar ke lie maḥsūs hogā. Us kī lambāī bhī 875 fuṭ hogī aur us kī chaurāī bhī. Us ke irdgird khulī jagah hogī jis kī chaurāī sārhe 87 fuṭ hogī. ³ Khitte kā ādhā hissā alag kiyā jāe. Us kī lambāī sārhe 12 kilomīṭar aur chaurāī 5 kilomīṭar hogī, aur us meñ maqdis yānī muqaddastarīn jagah hogī. ⁴ Yih khittā mulk kā muqaddas ilāqā hogā. Wuh un imāmoñ ke lie maḥsūs hogā jo maqdis meñ us kī kḥidmat karte haiñ. Us meñ un ke ghar aur maqdis kā maḥsūs plāṭ hogā.

⁵ Khitte kā dūsrā hissā un bāqī Lāwiyōñ ko diyā jāegā jo Rab ke ghar meñ kḥidmat karenge. Yih un kī milkiyat hogī, aur us meñ wuh apnī ābādiyāñ banā sakeñge. Us kī lambāī aur chaurāī pahle hisse ke barābar hogī.

⁶ Muqaddas khitte se mulhiq ek aur khittā hogā jis kī lambāī sārhe 12 kilomīṭar aur chaurāī ḍhāī kilomīṭar hogī. Yih ek aise shahr ke lie maḥsūs hogā jis meñ koī bhī Isrāīlī rah sakegā.

Hukmrān ke lie Zamīn

⁷ Hukmrān ke lie bhī zamīn alag karnī hai. Yih zamīn muqaddas khitte kī mashriqī had se le kar mulk kī mashriqī sarhad tak aur muqaddas khitte kī maḡhribī had se le kar samundar tak hogī. Chunāñche mashriq se maḡhrib tak muqaddas khitte aur hukmrān ke ilāqe kā mil milā kar fāsīlā utnā hai jitnā qabāyli ilāqoñ kā hai. ⁸ Yih ilāqā Mulk-e-Isrāīl meñ hukmrān kā hissā hogā. Phīr wuh āindā merī qaum par zulm

nahīn karegā balki mulk ke bāqī hisse ko Isrāīl ke qabīloñ par chhoṛegā.

Hukmrān ke lie Hidāyāt

⁹ Rab Qādir-e-mutlaq farmātā hai ki ai Isrāīlī hukmrāno, ab bas karo! Apnī ḡhalat harkatoñ se bāz āo. Apnā zulm-o-tashaddud chhoṛ kar insāf aur rāstbāzī qāym karo. Merī qaum ko us kī maurūsī zamīn se bhagāne se bāz āo. Yih Rab Qādir-e-mutlaq kā farmān hai.

¹⁰ Sahīh tarāzū istemāl karo, tumhāre bāṭ aur paimāish ke ālāt ḡhalat na hoñ. ¹¹ ḡhallā nāpne kā bartan banām Aifā māe nāpne ke bartan banām bat jitnā baṛā ho. Donoñ ke lie kasauṭī k̄homar hai. Ek k̄homar 10 Aifā aur 10 bat ke barābar hai. ¹² Tumhāre bāṭ yoñ hoñ ki 20 jīrah 1 misqāl ke barābar aur 60 misqāl 1 mānā ke barābar hoñ.

¹³ Darj-e-zail tumhāre bāqāyda hadiye haiñ:

anāj: tumhārī fasal kā 60wāñ hissā,

jau: tumhārī fasal kā 60wāñ hissā,

¹⁴ zaitūn kā tel: tumhārī fasal kā 100wāñ hissā (tel ko bat ke hisāb se nāpnā hai. 10 bat 1 k̄homar aur 1 kor ke barābar hai.),

¹⁵ 200 bheṛ-bakriyoñ meñ se ek.

Yih chīzeñ ḡhallā kī nazaroñ ke lie, bhasm hone wālī qurbāniyoñ aur salāmatī kī qurbāniyoñ ke lie muqarrar haiñ. Un se qaum kā kaffārā diyā jāegā. Yih Rab Qādir-e-mutlaq kā farmān hai.

¹⁶ Lāzim hai ki tamām Isrāīlī yih hadiye mulk ke hukmrān ke hawāle karen. ¹⁷ Hukmrān kā farz hogā ki wuh Nae Chānd kī Īdoñ, Sabat ke dinoñ aur dīgar Īdoñ par tamām Isrāīlī

qaum ke lie qurbāniyān muhaiyā kare. In meñ bhasm hone wālī qurbāniyān, gunāh aur salāmatī kī qurbāniyān aur ḡhallā aur mai kī nazareñ shāmil hoṅgī. Yoñ wuh Isrāil kā kaffārā degā.

Barī Īdoñ par Qurbāniyān

¹⁸ Rab Qādir-e-mutlaq farmātā hai ki pahle mahīne * ke pahle din ko ek beaib bail ko qurbān karke maqdis ko pāk-sāf kar. ¹⁹ Imām bail kā khūn le kar use Rab ke ghar ke darwāzoñ ke bāzuoñ, qurbāngāh ke darmiyānī hisse ke konoñ aur andarūnī sahan meñ pahuñchāne wāle darwāzoñ ke bāzuoñ par lagā de. ²⁰ Yihī amal pahle mahīne ke sātweñ din bhī kar tāki un sab kā kaffārā diyā jāe jinhoñ ne ḡhairirādī taur par yā beḡhabrī se gunāh kiyā ho. Yoñ tum Rab ke ghar kā kaffārā doge.

²¹ Pahle mahīne ke chauthweñ din Fasah kī Īd kā āḡhāz ho. Use sāt din manāo, aur us ke daurān sirf beḡhamīrī roṭī khāo. ²² Pahle din mulk kā hukmrān apne aur tamām qaum ke lie gunāh kī qurbānī ke taur par ek bail pesh kare. ²³ Nīz, wuh Īd ke sāt din ke daurān rozānā sāt beaib bail aur sāt menḡhe bhasm hone wālī qurbānī ke taur par qurbān kare aur gunāh kī qurbānī ke taur par ek ek bakrā pesh kare. ²⁴ Wuh har bail aur har menḡhe ke sāth sāth ḡhallā kī nazar bhī pesh karē. Is ke lie wuh fī jānwar 16 kilogrām maidā aur 4 liṭar tel muhaiyā kare.

---

* 45:18 Mārch tā Aprail.

25 Sātweñ mahīne † ke pandrahweñ din Jhoñp̄riyoñ kī Īd shurū hotī hai. Hukmrān is īd par bhī sāt din ke daurān wuhī qurbāniyāñ pesh kare jo Fasah kī Īd ke lie darkār haiñ yāñi gunāh kī qurbāniyāñ, bhasm hone wālī qurbāniyāñ, ġhallā kī nazareñ aur tel.

46

Īdoñ par Hukmrān kī Jānib se Qurbāniyāñ

¹ Rab Qādir-e-mutlaq farmātā hai kī lāzim hai kī andarūnī sahan meñ pahuñchāne wālā mashriqī darwāzā Itwār se le kar jume tak band rahe. Use sirf Sabat aur Nae Chāñd ke Din kholnā hai. ² Us waqt hukmrān bairūnī sahan se ho kar mashriqī darwāze ke barāmde meñ dāk̄hil ho jāe aur us meñ se guzar kar darwāze ke bāzū ke pās kharā ho jāe. Wahāñ se wuh imāmoñ ko us kī bhasm hone wālī aur salāmatī kī qurbāniyāñ pesh karte hue dekh sakegā. Darwāze kī dahliz par wuh sijdā karegā, phir chalā jāegā. Yih darwāzā shām tak khulā rahe. ³ Lāzim hai kī bāqī Isrāīlī Sabat aur Nae Chāñd ke Din bairūnī sahan meñ ibādat kareñ. Wuh isī mashriqī darwāze ke pās ā kar mere huzūr aundhe muñh ho jāeñ.

⁴ Sabat ke din hukmrān chhih beaib bheṛ ke bachche aur ek beaib menḍhā chun kar Rab ko bhasm hone wālī qurbānī ke taur par pesh kare. ⁵ Wuh har menḍhe ke sāth ġhallā kī nazar bhī pesh kare yāñi 16 kilogrām maidā aur 4 liṭar zaitūn kā tel. Har bheṛ ke bachche ke sāth

---

† 45:25 Sitambar tā Aktūbar.

wuh utnā hī ḡhallā de jitnā jī chāhe. ⁶ Nae chānd ke din wuh ek jawān bail, chhih bheṛ ke bachche aur ek menḍhā pesh kare. Sab beaib hoñ. ⁷ Jawān bail aur menḍhe ke sāth ḡhallā kī nazar bhī pesh kī jāe. Ḡhallā kī yih nazar 16 kilogrām maide aur 4 liṭar zaitūn ke tel par mushtamil ho. Wuh har bheṛ ke bachche ke sāth utnā hī ḡhallā de jitnā jī chāhe.

⁸ Hukmrān andarūnī mashriqī darwāze meñ bairūnī sahan se ho kar dākḥil ho, aur wuh isī rāste se nikle bhī. ⁹ Jab bāqī Isrāīlī kisī īd par Rab ko sijdā karne āeñ to jo shimālī darwāze se bairūnī sahan meñ dākḥil hoñ wuh ibādat ke bād junūbī darwāze se nikleñ, aur jo junūbī darwāze se dākḥil hoñ wuh shimālī darwāze se nikleñ. Koī us darwāze se na nikle jis meñ se wuh dākḥil huā balki muqābil ke darwāze se. ¹⁰ Hukmrān us waqt sahan meñ dākḥil ho jab bāqī Isrāīlī dākḥil hō rahe hoñ, aur wuh us waqt rawānā ho jab bāqī Isrāīlī rawānā ho jāeñ.

¹¹ Īdoñ aur muqarrarā tahwāroñ par bail aur menḍhe ke sāth ḡhallā kī nazar pesh kī jāe. Ḡhallā kī yih nazar 16 kilogrām maide aur 4 liṭar zaitūn ke tel par mushtamil ho. Hukmrān bheṛ ke bachchoñ ke sāth utnā hī ḡhallā de jitnā jī chāhe.

¹² Jab hukmrān apnī ḡhushī se mujhe qurbānī pesh karnā chāhe ḡhāh bhasm hone wālī yā salāmatī kī qurbānī ho, to us ke lie andarūnī darwāze kā mashriqī darwāzā kholā jāe. Wahāñ wuh apnī qurbānī yoñ pesh kare jis tarah Sabat ke din kartā hai. Us ke nikalne par yih darwāzā band kar diyā jāe.

Rozānā kī Qurbānī

¹³ Isrāīl Rab ko har subah ek beaib yaksālā bheṛ kā bachchā pesh kare. Bhasm hone wālī yih qurbānī rozānā chaṛhāī jāe. ¹⁴ Sāth sāth ḡhallā kī nazar pesh kī jāe. Is ke lie sawā liṭar zaitūn kā tel ḡhāī kilogrām maide ke sāth milāyā jāe. ḡhallā kī yih nazar hameshā hī mujhe pesh karnī hai. ¹⁵ Lāzim hai ki har subah bheṛ kā bachchā, maidā aur tel mere lie jalāyā jāe.

Hukmrān kī Maurūsī Zamīn

¹⁶ Qādir-e-mutlaq farmātā hai ki agar Isrāīl kā hukmrān apne kisī beṭe ko kuchh maurūsī zamīn de to yih zamīn beṭe kī maurūsī zamīn ban kar us kī aulād kī milkiyat rahegī. ¹⁷ Lekin agar hukmrān kuchh maurūsī zamīn apne kisī mulāzim ko de to yih zamīn sirf agle bahālī ke sāl tak mulāzim ke hāth meñ rahegī. Phir yih dubārā hukmrān ke qabze meñ wāpas āegī. Kyonki yih maurūsī zamīn mustaqil taur par us kī aur us ke beṭon kī milkiyat hai. ¹⁸ Hukmrān ko jabran dūsre Isrāīliyon kī maurūsī zamīn apnāne kī ijāzat nahīn. Lāzim hai ki jo bhī zamīn wuh apne beṭon meñ taqsim kare wuh us kī apnī hī maurūsī zamīn ho. Merī qaum meñ se kisī ko nikāl kar us kī maurūsī zamīn se mahrūm karnā manā hai.’”

Rab ke Ghar kā Kichan

¹⁹ Is ke bād merā rāhnumā mujhe un kamron ke darwāze ke pās le gayā jin kā ruḡh shimāl kī taraf thā aur jo andarūnī sahan ke junūbī darwāze ke qarīb the. Yih imāmon ke Muqaddas Kamre haiñ. Us ne mujhe kamron ke maḡhribī

sire meñ ek jagah dikhā kar ²⁰ kahā, “Yahān imām wuh gosht ubāleñge jo gunāh aur qusūr kī qurbāniyoñ meñ se un kā hissā bantā hai. Yahān wuh ġhallā kī nazar le kar roṭī bhī banāeñge. Qurbāniyoñ meñ se koī bhī chīz bairūnī sahan meñ nahīñ lāī jā saktī, aisā na ho ki muqaddas chīzeñ chhūne se ām logoñ kī jāñ khatre meñ paṛ jāe.”

²¹ Phir merā rāhnumā dubārā mere sāth bairūnī sahan meñ ā gayā. Wahān us ne mujhe us ke chār kone dikhāe. Har kone meñ ek sahan thā ²² jis kī lambāī 70 fuṭ aur chaurāī sārhe 52 fuṭ thī. Har sahan itnā hī baṛā thā ²³ aur ek dīwār se ghirā huā thā. Dīwār ke sāth sāth chūlthe the. ²⁴ Mere rāhnumā ne mujhe batāyā, “Yih wuh kichan haiñ jin meñ Rab ke ghar ke kḥādīm logoñ kī peshkardā qurbāniyāñ ubāleñge.”

47

Rab ke Ghar meñ se Nikalne Wālā Dariyā

¹ Is ke bād merā rāhnumā mujhe ek bār phir Rab ke ghar ke darwāze ke pās le gayā. Yih darwāzā mashriq meñ thā, kyoñki Rab ke ghar kā ruḳh hī mashriq kī taraf thā. Maiñ ne dekhā ki dahlīz ke nīche se pānī nikal rahā hai. Darwāze se nikal kar wuh pahle Rab ke ghar kī junūbī dīwār ke sāth sāth bahtā thā, phir qurbāngāh ke junūb meñ se guzar kar mashriq kī taraf bah niklā. ² Merā rāhnumā mere sāth bairūnī sahan ke shimālī darwāze meñ se niklā. Bāhar chārdīwārī ke sāth sāth chalte chalte ham bairūnī sahan ke mashriqī darwāze ke pās

pahuñch gae. Maiñ ne dekhā ki pānī is darwāze ke junūbī hisse meñ se nikal rahā hai.

³ Ham pānī ke kināre kināre chal paṛe. Mere rāhnumā ne apne fite ke sāth ādhā kilomīṭar kā fāsīlā nāpā. Phir us ne mujhe pānī meñ se guzarne ko kahā. Yahāñ pānī ṭaḡhnoñ tak pahuñchtā thā. ⁴ Us ne mazīd ādhe kilomīṭar kā fāsīlā nāpā, phir mujhe dubārā pānī meñ se guzarne ko kahā. Ab pānī ghuṭnoñ tak pahuñchā. Jab us ne tīsri martabā ādhā kilomīṭar kā fāsīlā nāp kar mujhe us meñ se guzarne diyā to pānī kamr tak pahuñchā. ⁵ Ek āḡhirī dafā us ne ādhe kilomīṭar kā fāsīlā nāpā. Ab maiñ pānī meñ se guzar na sakā. Pānī itnā gahrā thā ki us meñ se guzarne ke lie tairne kī zarūrat thī.

⁶ Us ne mujh se pūchhā, “Ai ādamzād, kyā tū ne ḡhaur kiyā hai?” Phir wuh mujhe dariyā ke kināre tak wāpas lāyā.

⁷ Jab wāpas āyā to maiñ ne dekhā ki dariyā ke donoñ kināroñ par muta'addid daraḡht lage haiñ. ⁸ Wuh bolā, “Yih pānī mashriḡ kī taraf bah kar Wādī-e-Yardan meñ pahuñchtā hai. Use pār karke wuh Bahīrā-e-Murdār meñ ā jātā hai. Us ke asar se Bahīrā-e-Murdār kā namkīn pānī pīne ke qābil ho jāegā. ⁹ Jahāñ bhī dariyā bahegā wahāñ ke beshumār jāndār jīte raheñge. Bahut machhliyāñ hoñgī, aur dariyā Bahīrā-e-Murdār kā namkīn pānī pīne ke qābil banāegā. Jahāñ se bhī guzaregā wahāñ sab kuchh phaltā-phūltā rahegā. ¹⁰ Ain-jadī se le kar Ain-ajlaim tak us ke kināroñ par machhere khaṛe hoñge. Har taraf un ke jāl sūkhne ke lie phailāe hue nazar āeñge.

Dariyā meñ har qism kī machhliyān hongī, utnī jītñ Bahīrā-e-Rūm meñ pāī jāti haiñ. ¹¹ Sirf Bahīrā-e-Murdār ke irdgird kī daldali jaghoñ aur joharōñ kā pānī namkīn rahegā, kyonki wuh namak hāsīl karne ke lie istemāl hogā. ¹² Dariyā ke donoñ kināroñ par har qism ke phaldār darakht ugeñge. In darakhton ke patte na kabhī murjhāeñge, na kabhī un kā phal khatm hogā. Wuh har mahīne phal lāeñge, is lie ki maqdis kā pānī un kī ābpāshī kartā rahegā. Un kā phal logoñ kī khurāk banegā, aur un ke patte shifā deñge.”

Isrāīl kī Sarhaddeñ

¹³ Phir Rab Qādir-e-mutlaq ne farmāyā, “Main tujhe us mulk kī sarhaddeñ batātā hūñ jo bārah qabīloñ meñ taqsīm karnā hai. Yūsuf ko do hisse dene haiñ, bāqī qabīloñ ko ek ek hissā. ¹⁴ Main ne apnā hāth uṭhā kar qasam khāī thī ki main yih mulk tumhāre bāpdādā ko atā karūnga, is lie tum yih mulk mīrās meñ pāoge. Ab use āpas meñ barābar taqsīm kar lo.

¹⁵ Shimālī sarhad Bahīrā-e-Rūm se shurū ho kar mashriq kī taraf Hatlūn, Labo-hamāt aur Sidād ke pās se guzartī hai. ¹⁶ Wahān se wuh Berotā aur Sibraim ke pās pahuñchtī hai. (Sibraim Mulk-e-Damishq aur Mulk-e-Hamāt ke darmiyān wāqe hai.) Phir sarhad Hasar-enān Shahr tak āge nikaltī hai jo Haurān kī sarhad par wāqe hai. ¹⁷ Ġharz shimālī sarhad Bahīrā-e-Rūm se le kar Hasar-enān tak pahuñchtī hai. Damishq aur Hamāt kī sarhaddeñ us ke shimāl meñ haiñ.

18 Mulk kī mashriqī sarhad wahān shurū hotī hai jahān Damishq kā ilāqā Haurān ke pahārī ilāqe se miltā hai. Wahān se sarhad Dariyā-e-Yardan ke sāth sāth chaltī huī junūb meñ Bahīrā-e-Rūm ke pās Tamr Shahr tak pahuñchtī hai. Yoñ Dariyā-e-Yardan Mulk-e-Isrāīl kī mashriqī sarhad aur Mulk-e-Jiliyād kī maḡhribī sarhad hai.

19 Junūbī sarhad Tamr se shurū ho kar junūb-maḡhrib kī taraf chaltī chaltī Marībā-qādis ke chashmon tak pahuñchtī hai. Phir wuh shimāl-maḡhrib kī taraf ruḡh karke Misr kī sarhad yānī Wādī-e-Misr ke sāth sāth Bahīrā-e-Rūm tak pahuñchtī hai.

20 Maḡhribī sarhad Bahīrā-e-Rūm hai jo shimāl meñ Labo-hamāt ke muqābil ḡhatm hotī hai.

21 Mulk ko apne qabīlon meñ taqsīm karo!
 22 Yih tumhārī maurūsī zamīn hogī. Jab tum qurā dāl kar use āpas meñ taqsīm karo to un ḡhairmulkiyon ko bhī zamīn milnī hai jo tumhāre darmiyān rahte aur jin ke bachche yahān paidā hue haiñ. Tumhārā un ke sāth waisā sulūk ho jaisā Isrāīliyon ke sāth. Qurā dālte waqt unheñ Isrāīlī qabīlon ke sāth zamīn milnī hai. 23 Rab Qādir-e-mutlaq farmātā hai ki jis qabīle meñ bhī pardesī ābād hoñ wahān tumheñ unheñ maurūsī zamīn denī hai.

48

Qabīlon meñ Mulk kī Taqsīm

1-7 Isrāīl kī shimālī sarhad Bahīrā-e-Rūm se shurū ho kar mashriq kī taraf Hatlūn, Labo-hamāt aur Hasar-enān ke pās se guzartī hai. Damishq aur Hamāt sarhad ke shimāl meñ haiñ. Har qabile ko mulk kā ek hissā milegā. Har khitte kā ek sirā mulk kī mashriqī sarhad aur dūsrā sirā maḡhribī sarhad hogā. Shimāl se le kar junūb tak qabāyli ilāqon kī yih tartīb hogī: Dān, Āshar, Naftālī, Manassī, Ifrāīm, Rūbin aur Yahūdāh.

Mulk ke bīch meñ Maḡhsūs Ilāqā

⁸ Yahūdāh ke junūb meñ wuh ilāqā hogā jo tumheñ mere lie alag karnā hai. Qabāyli ilāqon kī tarah us kā bhī ek sirā mulk kī mashriqī sarhad aur dūsrā sirā maḡhribī sarhad hogā. Shimāl se junūb tak kā fāsīlā sārhe 12 kilomīṭar hai. Us ke bīch meñ maqdis hai.

⁹ Is ilāqe ke darmiyān ek kḡhās kḡhittā hogā. Mashriq se maḡhrib tak us kā fāsīlā sārhe 12 kilomīṭar hogā jabki shimāl se junūb tak fāsīlā 10 kilomīṭar hogā. Rab ke lie maḡhsūs is kḡhittē ¹⁰ kā ek hissā imāmon ke lie maḡhsūs hogā. Is hisse kā fāsīlā mashriq se maḡhrib tak sārhe 12 kilomīṭar aur shimāl se junūb tak 5 kilomīṭar hogā. Is ke bīch meñ hī Rab kā maqdis hogā. ¹¹ Yih muqaddas ilāqā Lāwī ke kḡhāndān Sadoq ke maḡhsūs-o-muqaddas kie gae imāmon ko diyā jāegā. Kyoñki jab Isrāīlī mujh se bargashtā hue to bāqī Lāwī un ke sāth bhaṭak gae. Lekin Sadoq kā kḡhāndān wafādārī se merī kḡhidmat kartā rahā. ¹² Is lie unheñ mere lie maḡhsūs ilāqe kā muqaddastarīn hissā milegā. Yih Lāwiyon ke kḡhittē ke shimāl meñ hogā. ¹³ Imāmon ke junūb

meñ bāqī Lāwiyōñ kā ẓhittā hogā. Mashriq se maḡhrib tak us kā fāsīlā sārhe 12 kilomīṭar aur shimāl se junūb tak 5 kilomīṭar hogā.

¹⁴ Rab ke lie maḡhsūs yih ilāqā pūre mulk kā behtarīn hissā hai. Us kā koī bhī plāṭ kisī dūsre ke hāth meñ dene kī ijāzat nahīn. Use na bechā jāe, na kisī dūsre ko kisī plāṭ ke ewaz meñ diyā jāe. Kyōñki yih ilāqā Rab ke lie maḡhsūs-omuqaddas hai.

¹⁵ Rab ke maqdis ke is ẓhās ilāqe ke junūb meñ ek aur ẓhittā hogā jis kī lambāī sārhe 12 kilomīṭar aur chauṛāī arhāī kilomīṭar hai. Wuh muqaddas nahīn hai balki ām logōñ kī rihāish ke lie hogā. Is ke bīch meñ shahr hogā, jis ke irdgird charāgāheñ hoñgī. ¹⁶ Yih shahr murabbā shakl kā hogā. Lambāī aur chauṛāī donoñ sawā do do kilomīṭar hogī.

¹⁷ Shahr ke chāroñ taraf jānwarōñ ko charāne kī khulī jagah hogī jis kī chauṛāī 133 mīṭar hogī.

¹⁸ Chūñki shahr apne ẓhitte ke bīch meñ hogā is lie mazkūrā khulī jagah ke mashriq meñ ek ẓhittā bāqī rah jāegā jis kā mashriq se shahr tak fāsīlā 5 kilomīṭar aur shimāl se junūb tak fāsīlā arhāī kilomīṭar hogā. Shahr ke maḡhrib meñ bhī itnā hī baṛā ẓhittā hogā. In do ẓhittoñ meñ khetībārī kī jāegī jis kī paidāwār shahr meñ kām karne wāloñ kī ẓhurāk hogī. ¹⁹ Shahr meñ kām karne wāle tamām qabīloñ ke hoñge. Wuhī in khetōñ kī khetībārī karenge.

²⁰ Chunāñche mere lie alag kiyā gayā yih pūrā ilāqā murabbā shakl kā hai. Us kī lambāī aur chauṛāī sārhe bārah bārah kilomīṭar hai. Is meñ shahr bhī shāmil hai.

21-22 Mazkūrā muqaddas khitte meñ maqdis, imāmon aur bāqī Lāwiyon kī zamīneñ haiñ. Us ke mashriq aur mağhrib meñ bāqimāndā zamīn hukmrān kī milkiyat hai. Muqaddas khitte ke mashriq meñ hukmrān kī zamīn mulk kī mashriqī sarhad tak hogī aur muqaddas khitte ke mağhrib meñ wuh samundar tak hogī. Shimāl se junūb tak wuh muqaddas khitte jitnī chaurī yānī sārhe 12 kilomīṭar hogī. Shimāl meñ Yahūdāh kā qabāyli ilāqā hogā aur junūb meñ Binyamīn kā.

Dīgar Qabīlon kī Zamīn

23-27 Mulk ke is kḥās darmiyānī hisse ke junūb meñ bāqī qabīlon ko ek ek ilāqā milegā. Har ilāqē kā ek sirā mulk kī mashriqī sarhad aur dūsṛā sirā Bahīrā-e-Rūm hogā. Shimāl se le kar junūb tak qabāyli ilāqon kī yih tartīb hogī: Binyamīn, Shamāun, Ishkār, Zabūlun aur Jad.

28 Jad ke qabile kī junūbī sarhad mulk kī sarhad bhī hai. Wuh Tamr se junūb-mağhrib meñ Marībā-qādis ke chashmon tak chaltī hai, phir Misr kī sarhad yānī Wādī-e-Misr ke sāth sāth shimāl-mağhrib kā ruḥ karke Bahīrā-e-Rūm tak pahuñchtī hai.

29 Rab Qādir-e-mutlaq farmātā hai ki yihī tumhārā mulk hogā! Use Isrāīli qabīlon meñ taqsīm karo. Jo kuchh bhī unheñ Qurā ḍāl kar mile wuh un kī maurūsī zamīn hogī.

Yarūshalam ke Darwāze

30-34 Yarūshalam Shahr ke 12 darwāze honge. Fasīl kī chāron dīwāreñ sawā do do kilomīṭar lambī hongī. Har dīwār ke tīn darwāze honge,

ğharz kul bārah darwāze hoṅge. Har ek kā nām kisī qabile kā nām hogā. Chunānche shimāl meñ Rūbin kā darwāzā, Yahūdāh kā darwāzā aur Lāwī kā darwāzā hogā, mashriq meñ Yūsuf kā darwāzā, Binyamīn kā darwāzā aur Dān kā darwāzā hogā, junūb meñ Shamāūn kā darwāzā, Ishkār kā darwāzā aur Zabūlūn kā darwāzā hogā, aur mağhrib meñ Jad kā darwāzā, Ashar kā darwāzā aur Naftālī kā darwāzā hogā. ³⁵ Fasīl kī pūrī lambāī 9 kilomīṭar hai.

Tab shahr ‘Yahān Rab Hai’ kahlāegā!”

clix

Kitab-i Muqaddas
The Holy Bible in Urdu, Urdu Geo Version, Roman
Script

copyright © 2019 Urdu Geo Version

Language: (Urdu)

This translation is made available to you under the terms of the Creative Commons Attribution-Noncommercial-No Derivatives license 4.0.

You may share and redistribute this Bible translation or extracts from it in any format, provided that:

You include the above copyright and source information.

You do not sell this work for a profit.

You do not change any of the words or punctuation of the Scriptures. Pictures included with Scriptures and other documents on this site are licensed just for use with those Scriptures and documents. For other uses, please contact the respective copyright owners.

2022-05-06

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 11 Nov 2022 from source files dated 7 May 2022

123ff8cb-27b3-5817-a02a-22e67145fd30